

TEXTY PÍSNÍ

2004
2005

www.andele-nebe.cz
www.vesmirni-lide.cz

DOPORUČENÉ PÍSNĚ

SOUVZTAŽÍCÍ S INFO SVĚTELNÝMI, DUCHOVNÍ RŮST

Texty písní i hudba je z větší části dodána našimi Vesmírnými Přáteli, aby tak lidem dodávali aktuálního duchovního povznesení a impulsy, k řešení lidských problémů v životě na planetě Zemi. Mají často hluboký duchovní význam, jen je třeba jej rozkrýt.

(1)

S LÁSKOU MÁ SVĚT NADĚJI – zpívá: Petra Janů, text: Eduard Krečmar, hudba: Karel Svoboda, 1986.

Proč lásky není všude dost, proč se tak nosí lhostejnost,
proč tolik lidí před sebou vidí, jen vlastní skvělou budoucnost.

Ti kteří žijí závistí a jdou jen za svou kořistí,
bez kouska lásky, změní se v masky a suché stromy bez listí.

**S láskou má svět naději s láskou se stíny ztrácejí,
s láskou, s láskou věřte jí ...**

Kam se to řítí dnešní svět, co lidi nutí zabíjet ?
V tom lidském úle bez dobré vůle, nebude pro nás žádný med.

**S láskou má svět naději s láskou se stíny ztrácejí,
s láskou, s láskou chceme žít, ne bát se rána ...**

**S láskou se stíny ztrácejí
s láskou s láskou budem žít, to vím, to cítím, s láskou s láskou ...**

(2)

KDYŽ JSEM JÁ BYL TENKRÁT KLUK – zpívá: Karel Gott, český text: Zdeněk Borovec, hudba: Herbert Kretzmer, 1981.

Když jsem já byl tenkrát kluk
to zněly písně mí a sladší měly zvuk
a hráli jsme je tak co stačil dech a hlas
já tehdy ještě žák v ten požehnanej čas.

To ryby braly víc, byl veselejší smích
a v létě větší hic a v zimě čistší sních
i stromy rostly vejš k těm bílejším kadeřím
a v sen jsem věřil, v nějš kdy sotva uvěřím.

**R 1 : Když jsem já byl tenkrát kluk
to žily písně dýl a sladší měly zvuk
i řeky byly čistý tak jak jsem je znal**

a zelenější listí, tráva a tak dál.

R 2 : A delší bejval den a závaznější slib
a ruce krásných žen mě hladívaly líp
a kde je dneska asfalt tam byl tehdy jíl.

R 3 : Škoda že jsem co jsem
a kluk že jsem už byl.

Když jsem já byl tenkrát kluk
svět na dlani jsem měl
a v očích hejno sluk
i k nebi měl jsem blíž, než hvězdář nebo kněz
co dneska, co ty víš, jak tehdy voněl bez ...

R 1
R 2
R 3

(3)
AŽ ZATROUBĚJÍ ANDĚLÉ – zpívá: Helena MARŠÁLKOVÁ, text a hudba: T. Linhart.

R 1 : **Až zatroubějí andělé**
vozy se do pohybu dají,
co bylo dobré bude zlé,
v zemi, kde jiný metr znají.

R 2 : **Až zatroubějí andělé**
trápení nechte na perónu,
cestou to bude veselé
s pocitem, že se vracíš domů.

Kolej má číslo 25 a nástupiště nikdo nezná,
odvalíš kámen jménem svět, předpověď počasí je přesná.

Vlak nemá nikdy zpoždění
sobotní země někde čeká,
obzory nejsou drátěný
jen oheň noční mury léká.

R 1
R 2

Nastoupit do vlaku je čas
souhvězdí polohu má správnou,
odvěká touha pluje v nás
a starý lásky zase mládnou.

Položíš hlavu do trávy,
která si zázraky svý šeptá,
vlaky kde chceš ti zastaví
a na cestu se nikdo neptá.

R 1
R 2

(4)

TŘETÍ GALAXIE – zpívá: Michal David.

Já vezu vám poselství třetí galaxie,
vím, že se ptáš, kdo to je, kdo tam vlastně žije,
svět jako váš, možná jen trochu čarovný je,
věř nebo ne, člověk tam nejen písni je živ,
zítra, stejně jak dřív.

Jsem tady den, to se ví, že se jeden diví,
prach, bláto, kouř, je to div, že jste ještě živí,
proč nevoní všude les, nebo v městech jivy,
proč oceán špínou řek život nechá si vzít, ááá,
jak v tom můžete žít ?

R 1 : Hmm jsisisisisisi si v moři aut, holé nic,
pouze jejich slova, znám spoustu krás,
podívej, nebe zdobí duha,
svůj půvab má na horách taky zima tuhá,
já všech se ptám, proč si jen sami kazíte svět, ááá,
zpátky s chutí bych vzlét, vzlét, vzlét, vzlét, vzlét.

R 2 : Znáám hvězdu jasnou jak den,
jak úsměv dívek a žen, všechen,
znám hvězdu v souhvězdí N,
snad hezčí může být jen náš sen,
ve třetí galaxii září, ta moje hvězda vzdálená,
pojd' blíž, spolu můžem se vznést,
pojd' blíž, já zpátky odlétám.
Šuva šuva šuva šuva šuva šuva ...

Já vezu vám poselství třetí galaxie,
věř, osud váš, pokud vím, dneska hodně zlý je,
váš starý svět spoustu let nikdo neumyje,
dál rok co rok ten váš smog vniká do vyšších sfér,
ááá a to není moc fér.

R 1
R 2

Vítá vás třetí galaxie, vítá vás třetí galaxie

(5)

ODPOUŠTĚJ – zpívá: Karel Gott, text: Lucie Stropnická, hudba: Petr Malásek.

Z úspěchů i z úskalí prý život náš je tkán
jen moudrý slzy neroní když zdá se oklamán.

Karty jsou všem rozdané a nezbyvá než hrát
tak snímej a věř ve štěstí a staň co má se stát.

Že život rád i zabolí, to poznal ten i ten
však z dlouhé noci beze snů zas narodí se den.

**Zkus někdy víc se pousmát, dar od Bohů je smích
ten léčí ve dnech veselých a křísí v časech zlých.**

Jak má se vůbec žít - tak ptá se kde kdo z nás
když přijmeš ten svůj úděl vše zvládneš líp a snáz.

**Jen více odpouštěj a chraň se úkladů
a chval i chladný večer i prostý obyčej
a odpuť i těm malým, co sobě sám jim přej.**

**A máš-li čas i pro druhé, máš možná víc než víš
když v úzkých lidi pomohou, tak jsou si náhle blíž.**

Jen život sám ti poradí proč tudy jít a kam
že bloudíš – vždyť to nevadí, vždyť nebloudíš tu sám.

Vždyť nejsi jen ty sám i strom by chtěl tu žít
a díky jeho větvoví ty v stínu smíš si snít.

**Jen více odpouštěj a važ si dnů i chvil
a chval i zvadlý leknín – buď rád že vůbec byl.**

**Jen více odpouštěj – vždyť jsme tu HOSTY jen,
ať svět se láskou nasytí, než přijde věčný sen ...**

Více odpuť druhým ať snáz ti odpustí ...

(6)

**PODĚKUJ – zpívá: Michaela Kuklová, Mirek Šimůnek, text: Zdeněk Borovec, hudba:
Petr Malásek.**

Když vzdálen se zdá čas bez starostí
za pomoc bys dal srdce půl.

A svět překvapí tě lhostejností
tak ty nad ním jen nelam hůl.

R 1 : **Poděkuj za každé svítání
za křídla i zpěv skřivaní.
Za vánek jenž si šeptá z blízkou
a že dobří lidé ještě jsou.**

R 2 : **Poděkuj za tu noc poklidnou
jenž může ti sen nabídnout,
že domov máš a duši blízkou
a někdo opětuje lásku tvou.**

Hned netrap se tím že osud tě skříp
to stává se všem tolikrát.
Vždyť někdy je hůř a někdy je líp
vždyť je pro co žít, o co hrát.

R 1

R 2

**Poděkuj i za pár bolestí
snad jsou za tebou našťestí.
Dál domov máš i duši blízkou
a někdo opětuje lásku tvou ... lásku tvou ...**

(7)

BLÁZNI SE RADUJOU – zpívá: Lenka Filipová.

Pomalý bez smíchu,
bez slov, bez hříchů.
Couvám svou opratí
a řvu jen potichu
Nečekám vůbec nic
dostávám tím víc.

Byla jsem honky-tonky woman
a teď vyju na měsíc.

Tři malamuti jdou
mají plné oči slz
jenže nic nenajdou
už první lyžař zmrz
kdo hledá v závějích
ten najde jenom sněh.

Byla jsem honky-tonky woman
a už nejsem
řekla bych ...

R : Jenom blázni se radujou
když loďka se naklání
jenom blázni se radujou
že voda jim stoupá.

Jenom blázni se radujou
jsou na prahu svítání
radujou se, že prostě jsou.

Ty lehce kráčíš po vlnách a vítr neslyšíš
ne, neříkám že nemám strach
řvu hlasech nejtichším.
Nehledám vůbec nic
nacházím čím dál víc.

Už i za zrcadlem vidím
spíš jeho rub ne líc.

R
R

Jenom blázni ...
Je dobře že jsou.

(8)

CO SUDIČKY PŘÁLY NÁM – zpívá: Lucie Bílá a Karel Gott.

Mám síly dost na to, co zvlád bych rád,
mám si snad říct staň se, co má se stát.

Proč mívám chuť říct, hej osude chvíli stůj,
jen pojď hezky blíž a řekni co víš,
jak těžký kříž bude úděl můj.

R 1 : Co sudičky přály nám, kdo to ví,
to nám ani ďábel sám nepoví,
snad má to tak být,
vždyť život je krásný tím, co nového nám přichystá.

R 2 : Co sudičky přály nám, proč se ptát,
to má patřit hádankám napořád,
snad má to tak být,
když budoucnost záhadná je víc nebo míň nejistá.

Co zvládnout smím, to zjeví mi pouze čas, óóó,
co za lubem máš, to uhádnou dřív a snáz.

Mám času dost, já doufám, že spoustu snad, óóó,
víc než den či noc, vždyť nechci tak moc,
když zrozena z lásky chci lásku dát.

R 1
R 2

(9)

GALAXIE PŘÁNÍ – zpívá: Leona Machálková, český text: Václav Kopta, hudba: Giorgio Moroder.

Přisahám, že nemusím mít víc.
Víc než mám, jednou za měsíc.

**U mých oken přistává vesmírná loď snů.
Po hvězdách se toulám, dole zůstal svět mých
nesplněných přání. Á á á ...**

Přisahám, že stačí jenom chtít

plout až tam, kde i skály umí snít.

U bran tajných světů najít klíč, co odmyká.

Svět, co právě je tu, je jen místo věčně
nesplněných přání. Á á á ...

Přání. Á á á ...

Klíč už mám a chci vás s sebou vzít,
vzít až tam, kde zvony slyším bít.

Všechno, po čem toužíš, je ten nejtajnější sen.
Za souhvězdím dětství, tam je pořád připraven
svět tajných přání.

Á á á ...

V galaxii přání. Á á á ...

V galaxii přání. Á á á ...

V galaxii přání. Á á á ...

V galaxii přání. Á á á ...

(10)

CHTĚL BYCH ŽÍT, TAK JAK SE MÁ – zpívá: Michal David.

Chtěl bych žít to každopádně,
a chtěl bych růst a nezůstat na dně,
zasadit strom do své hlíny a postavit dům a v něm byt,
jen tak jak se má jenom právě tak chtěl bych žít.

Chtěl bych žít měsíců fůru
a chtěl bych růst jen rovně a vzhůru,
potkat se s nádhernou dívkou a pak mužem své ženě být,
jen tak jak se má jenom právě tak chtěl bych žít.

R : **Nechci snad příliš a nechci už vůbec málo,
chci naplno žít, aby žít za to vůbec stálo,
chci jenom, co zmůžu sám a na to snad právo mám, nic víc,
jak se má jenom právě tak chtěl bych žít,
jen tak jak se má jenom právě tak chtěl bych žít.**

Chtěl bych žít jak se jen může
a chtěl bych růst, kam dovolí kůže,
mít kupu báječných přátel a po bouřce hájený klid,
jen tak jak se má jenom právě tak chtěl bych žít.

R

(11)

JENOM LÁSKA – zpívá: Janek Ledecký, text a hudba: Janek Ledecký.

Prošli jsme poušť, víme co je žízeň

písek a prach oči oslepil nám.
Prošli jsme poušť, nikdy nezapomeň
jak člověk žízní když je sám.

Přešli jsme pól - věčnej led a sních
chladná jak nůž byla polární zář.
Přešli jsme pól - na rtech zamrzl smích
co chránilo nás se mě ptáš.

R : **Jenom láska nás drží nad vodou
jenom láska dny bez ní ke dnu jdou
jenom láska drží nás
jenom láska zmůže čas.
Drží nás, nechá plout, nenechá nás zestárnout.**

**Prošli jsme svět - odpověď hledali dál
bludiště slov vítr zavál stopy.
Prošli jsme svět, kdekdo se nám smál
kdo hledá dál, pochopí.**

R

(12)

JEŽÍŠ – zpívá: Jan Nedvěd, text: Jan Nedvěd.

Jen stín a vlastně nic, jen tlukot křídel malých motýlů,
lístek z kvítku co letěl, když si s ním vítr tiše hrál,
jen smítka z jisker chvil, co **cestou k Pánu čas nám odevzdal,**
to je víra má v tichý svět, kde je smír, kde je Bůh.

Možná hloupnu, možná sním, ale **chci dávat víc než brát
a věřit v lásku toho z prvních,**
**myslím, že Ježíš jméno má a věřím v pohled a v jasné oči
a v srdce dávající těm co znám,**
těm co pláčí u schodů, u schodů do věčných bran.

Věřím v lásku, věřím v dlani co hladí ráno duši mou,
to když se splétá osud vteřin a on už ví jak bude den,
věřím v knížku s hezkým jménem, kde se píše že až desetkrát,
že by člověk měl denně vzpomenout co by měl a má mít rád.

A jestli jen a jestli můžem a jestli **láska je to největší**
a jestli **rostem jak palma v ráji a můžem přijít, kde je on,**
tak chci, vím už, chci s rozumem jít a skládat účty, **nikdy nebýt sám,**
snad mi pomůže nést můj svět, chci být s ním v kráse dál.

(13)

SMUTNÝ NÁDRAŽÍ – zpívá: Jan Nedvěd, text: Jan Nedvěd.

Smutný nádraží a noc já a pláč
tak jsi odjel co má bejt zas půjdu dál

hvězda padá začíná déšť a já tu čekám
snad se vrátíš spíš asi ne tak jinej ses zdál.

Kolik cest čeká na lásku, víš jen ta naše je pryč
zbořils dům co se palácem zdál a přitom chatrčí byl
hvězda padá začíná déšť a já tu čekám
snad se vrátíš spíš asi ne tak jinej ses zdál.

**R : Svět se houpá a blázní až tak
že lidi přestávají lidma snad bejt
řeka lásky a vztahů je brod
kam choděj peníze mejt.**

Lampy hasnou a půlnoční vlak řek mi konec je nic
tak máš jinou a v trávě s ní spíš
kde jsem měla bejt já
kroky můj znějí nádražím víš tak já se ztrácím
až se vrátíš zůstaneš sám tak jinej ses zdál.

R

(14)

KDYBY SE V KOMNATÁCH – zpívá: Ivana Andrllová, text: Zdeněk Svěrák, hudba: Jaroslav Uhlíř (pohádka „Princové jsou na draka“).

K životu na zámku, mám jednu poznámku,
je tu neveselo, je tu truchlivo.
**V ostatních královstvích, nezní tak málo smích,
není neveselo, není truchlivo.**

R : Kdyby se v komnatách, běhoun jak hrom natáh,
a na něm akrobati, začali kejklovati.
**Kdyby nám v paláci, pištěli dudáci,
to by se krásně žilo, to by byl ráj.**

Kde není muzika, tam srdce utichá,
tam je neveselo, tam je truchlivo.
**Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry,
kde není neveselo, žádné truchlivo.**

R

(15)

HLUPÁKU NAJDU TĚ – zpívá: Jan Čenský, text: Zdeněk Svěrák, hudba: Jaroslav Uhlíř (pohádka „Princové jsou na draka“).

**Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě,
berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě.**
Nadutec hloupost nese si důstojně jako páv,
platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv.

R : Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
když lezeš na kutě, když ráno vstáváš.
Ať jedeš v kočáře a nebo na káře
můj pyšný hlupáku, tebe já znám.

Sotva byl váš svět stvořený, sotva byl váš svět stvořen
pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen.

**Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud,
jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout ?**

R

(16)

KOSMICKEJ VANDR – zpívá: Michal Tučný, text: Zdeněk Rytíř.

**Vem mě na kosmickej vandr,
přece bys v tom, brácho, nejel sám.
Jen si sbalím ten svůj bágel
a odpálím čundr ke hvězdám.**

R : **Kdyby to tak šlo si stopnout raketu,
a nechat se šoupnout na jinou planetu,
třeba támhleto, a říct:
Hej, vem mě na kosmickej vandr,
přece bys v tom, brácho, nejel sám.**

**Tam někde blízko mléčné dráhy,
kam se lidi málo dostanou.
Tam čeká na nás malá hvězda
s modrou nedotčenou savanou.**

**Usneme tam v trávě líp, než v peřinách,
probudí nás ráno rosa na víčkách,
skoro jak v písničkách.
Tam někde blízko mléčné dráhy,
kam se lidi málo dostanou.**

**Tam chladná voda v říčkách zurčí
a nad ní čistej tetelí se vzduch.
Po dešti duha směr mi určí
a nikde betonovej jízdní pruh.**

**To ticho ruší pouze křídla motýlí
a zvěř u napajedla, když se večer nachýlí.
Tam chladná voda v říčkách zurčí
a nad ní čistej tetelí se vzduch.**

**Usneme tam v trávě líp než v peřinách,
probudí nás ráno rosa na víčkách,
jako v tvech písničkách.**

Vem mě na kosmickej vandr,

přece bys v tom, brácho, nejel sám.
Jen si sbalím ten svůj bágl
a odpálím čundr ke hvězdám.

(17)

KOUKÁM JAK CELÁ ZEMĚ VSTÁVÁ – zpívá: Michal Tučný, text: Zdeněk Rytíř, hudba: D. Dobiáš.

Ranním vlakem jezdím dlouhá léta
v zimě, v létě, v každém počasí.
Postávám na pátém nástupišti,
než si to ten courák přihasí.

Jen rozespalý průvodčí
a pár chlápků se sny na očích,
na aktovce začnou karty hrát.

Za oknem kraj ujíždí
tím svým tempem hlemýždím
kolem polí a pasoucích se stád.

**R : Koukám, jak celá země vstává
a připadám si, jak ztracený syn,
já ten obraz dál v srdci přechovávám,
nežli noc na celý kraj položí svůj stín.
To jsem já tvůj znovu nalezený syn.**

Jedem kolem nízkých spících domků,
kolem starých aut a továrních hal.
**Mávají nám květy jarních stromků,
proč jsem si jich dřív už nevšímal.**

Pak na každé další zastávce,
ti co denně jezdí do práce,
už navzájem představit se nemusí.
Jen hlavou kývnou na pozdrav,
a tak, jak káže dobrý mrav,
palcem první cigaretu zadusí.

R

**Přidali nám cestou jeden vagón,
zpoždění jsou vždycky zbytečná.**
Strejda mi čte přes rameno z novin,
za chvíli se blíží konečná.

Už je tlačenice, jak má být
i průvodčí se musel probudit
a chlápkové už nemají kde hrát.
Jen za oknem kraj ujíždí
tím svým tempem hlemýždím
kolem polí a pasoucích se stád.

R

(18)

LÁSKA JE TU S NAMI – zpívá: Peter Nagy, text a hudba: Peter Nagy.

Kadekto súťaží o rýchlejší úder
zbitý a bez lásky ťažko niekto zmúdreľ
povoľte myšlienky zovreté do pästí.

R : **Láska je tu s vami, buďte s ňou**
láska je tu s nami, buďme s ňou
láska je tu s vami, buďte s ňou
chce sa nás dotknúť.

Kadekto hovorí, je to zlé - a vie čím
láska však vraví že niet sa z čoho liečiť
povoľte myšlienky zovreté do pästí.

R

Ved' láska nenosí nikdy žiaden nápis
Rozdá sa pre všetkých, s tým sa darmo trápíš
Povoľte myšlienky zovreté do pästí.

R

(19)

LÁSKA – zpívá: Marie Rottrová, text: Jaroslav Wykrent, hudba: Peter Nagy.

Projdem spolu stovky cest a budem snídať svetla z hviezd
a čístať si budem, odkiaľ, z dlaní ďalej,
až budem vedieť, čo jsem zač, tak zaženeme rýchle pláč
a pak dlouho budem potají šeptat to, co holky šeptají.

R : Lásko, nevymřeš po přeslici, lásko,
lásko, máš světla po měsíci, lásko,
věčně buď se mnou, dám ti růže a teplo svojí bílý kůže
zůstaň tu se mnou, den už končí.
Nepovol, i když noc se loučí, lásko.

Až závoj bílý budu mít, až ztichne hudba a bude klid,
až zežloutnou i fotky svatební
snad vedle mne budeš stát abych se mohla rozesmát
a pak dlouho budem potají šeptat to, co holky šeptají.

R

(20)

MODLITBA – zpívá: Marta Kubišová, text: Petr Rada, hudba: Jindřich Brabec.

At' mír dál zůstává s touto krajinou.
Zloba, závist, zášť, strach a svár,
ty at' pominou, at' už pominou.

Ted', když tvá ztracená vláda věcí tvých
zpět se k tobě navrátí, lide navrátí.

S oblohy mrak zvolna odplová
a každý sklízí setbu svou.

Modlitba má, ta at' promlouvá k srdcím,
která zloby čas nespálil jak květy mráz, jak mráz.

At' mír dál zůstává s touto krajinou.
Zloba, závist, zášť, strach a svár,
ty at' pominou, at' už pominou.
Ted', když tvá ztracená vláda věcí tvých
zpět se k tobě navrátí, lide navrátí.

(21)

NÁROČNÝ – zpívá: Pavol Habera.

My sme poslední v cieli, čo si mýlia dni a sny
a naši fotrovia skvelí sú z nás trochu nervózni.

Sedíme v tme na lavičkách, vravia nám, že nás svet hýčka
vravia nám, vravia nám, vraj sme nároční.

**Chceme naozaj všetko - čistý vzduch a čistú hru
je váš svet naozaj klietkou, vaše cesty večný kruh.**

**Vravíte že nás to prejde, nevíete bez nás to nejde -
stratení, stratení, my sme nároční, hóe eeé ..**

R : Nároční, nároční, nároční, nároční
nároční, nároční, nároční, nároční
my sme nároční !

**Na krk ste nám dali kľúče sme deti bez rodičov
dnes vám predložíme účet, nám nestačí hocičo.**

**Možno vás to bude bolieť ukrytých do fráz a do viet,
ktoré nám nestačia, veď sme nároční.**

R

Chceme málo vždy, iba celý svet
chceme zobrať všetko čoho niet
pravú tvár pod maskou uvidieť
my se nároční, vraj sme nároční.

R

(22)

NENÍ NUTNO – zpívá: Rudolf Hrušínský, Josef Somr, Petr Čepek, text: Zdeněk Svěrák, hudba: Jaroslav Uhlíř (*pohádka „Tři veteráni“*).

Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
Chceš-li trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

R : **Nemít prachy - nevadí.**
Nemít srdce - vadí.
Zažít krachy - nevadí.
Zažít nudu - jó to vadí, to vadí.

Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo.
Hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.

(23)

PÁR PŘÁTEL – zpívá: Michal David.

I takové dny jsou, že rána za ranou,
zas právě tebe najde a málokomu dojde,
že padáš únavou.

Zas připadáš si sám, máš v hlavě hlavolam,
proč hůl nad tebou lámou a lásky dál tě klamou,
vždyť nejsi odepsán.

R : **Pár přátel stačí mít, co uměj za to vzít**
a nepřestanou hrát, když nemáš chuť se smát,
jen opři se a vstaň a rvát se nepřestaň,
vždyť někdy stačí říct jen dál se snaž, ty na to máš.

I takové dny jsou, že zpráva za zprávou,
jen další trable přidá a špatnou, horší střídá,
až padáš únavou.

R
R

(24)

SEJ LÁSKU PO LIDECH – zpívá: Pavel Ž. Lohonka, text: Pavel Ž. Lohonka.

Pro ty zklamany, co maj' smutek jen pro sebe,
pro ty vyvoleny, co si myslí, že přijdou do nebe,
pro ty hrdiny, co klidně žijou bez titulů,
pro ty chytrý, co stále válčí s blbostí,
pro nás hloupý, co žijem jen tak z radosti,
pro ty šťastný, co se o svý štěstí rozdělí,

pro ty moudrý, co nám dávaj' naději.

R : **Sej, sej lásku po lidech,
dokud je ještě v nás, dokud nám stačí dech,
sej, sej lásku po lidech,
možná svět pomine, možná, že taky ne,
možná si budem blíž, o moc blíž.**

Pro ty holky, co vždy naplno milujou,
pro ty kluky, co si budoucnost jen malujou,
pro ty lháře, co nám lásku slibujou,
pro ty blázny, co si ve folku libujou,
pro ty folkaře, co nemají na vybranou,
pro ty na koních, co nám říkaj': "Život je show !",
pro ty normální, co nikdy nikam nepíšou.

R

Pro ty dobrý, co maj' dobrotu v náplni,
pro ty ostatní, co mají už postavení,
pro ty schválený, co lidem nejsou chválený,
pro ty neschválený, co drže se při zemi,
pro ty vzdálený, co pijou whisky a vzpomínaj' v posteli,
pro ty nesmrtelný, co po smrti jsou nevinný,
pro ty smrtelný, kteří píšou dějiny.

(25)

HODINA USMÍŘENÍ – zpívá: Pavel Ž. Lohonka, text: Pavel Ž. Lohonka.

Kde pořád sílu brát, nekrást a nežebrat
já zchudlej Kolovrat, chci trochu přízně
**Tam u nebeskejch vrat, až budem kralovat
půjde zas o přežití a uhasení žízně.
Jak stáda ovcí my splašený, zase nám zvoní.**

R : **Hodina usmíření nastává
pro všechny odpuštění nastává
čas velkých srdcí nastává
vláda tvých věcí nastává
podání rukou nastává
a cesta stokou nastává.**

Jsem starej dvě stě let znám ty co střílej nazpaměť
to je náš další slet po smutným flámu.
**Není co závidět můj čas několik vět
je Kristus přibitej na falešným trámu.
Jak stáda ovcí my splašený zase nám zvoní.**

R

(26)

JÁ NEUMÍRÁM S MODROU PLANETOU – zpívá: Pavel Ž. Lohonka, text: Pavel Ž. Lohonka.

Jednou týdně zavolej mi z nebe,
u srdce mě zebe, bože, lásko,
je mi bídne, jseš tu na obrázku,
loutka na provázku, bože, lásko.
Padám z mostu, zasunutý krovky,
kolem lítaj stovky lidí.

Já neumírám s modrou planetou
cizích hostů ve snu, když je bída,
v posteli se střídá a stydí.

Zase fronty stojí na odpustky,
máry za propustky, bože, lásko,
já bych ráda, nebejt mýho těla,
taky vyletěla k tobě, lásko,
peněz fůry, šušandy a fámy,
poloprázdný krámy svítí,
já neumírám s modrou planetou,
komu shůry není požehnáno,
chycený je ráno v síti.

Jednou týdně zavolej mi z nebe,
u srdce mě zebe, bože, lásko,
je mi bídne, jseš tu na obrázku,
loutka na provázku, bože, lásko,
Teplej vítr pošli ve svý káře,
zas mě studí tváře, bože, lásko.

Já neumírám s modrou planetou,
teplej vítr pro ty, co se stydí
za to, že jsou lidi, pošli.

Já neumírám s modrou planetou ...

(27)

JEDENKRÁT – zpívá: Pavel Ž. Lohonka, text a hudba: Vojta Zícha.

Zase jsem nechal hlavu bůhví kde,
snad v oblacích, snad u tebe,
no já vím, lepší už to se mnou nebude,
vždyť mě dobře znáš.

Snad jsem ji nechal u tebe na klíně
nemůžu říct, že jen tak nevinně,
bylas' jak ostrov na pusté pevnině,
v rouše Evině.

R : **Snad jedenkrát, snad za pár dní,**
odněkud z dalek, kde slunce už nezapadá,

**přiletí k nám pár bílejších vran,
jak posel naděje.**

Je těžké lézt pro modré do nebe,
každý mi říká, tam cesta nevede,
no tak se ptám, proč bych vlastně žil,
kdybych uvěřil :

Že slovo chlapa už dávno nedělá,
a přátelství je už jen pověra,
no a láska, ta se včera někde válela,
vždyť za prachy jde dnes i důvěra.

R

(28)

JSME TO SVĚT BLÁZNŮ – zpívá: Pavel Ž. Lohonka, text: Pavel Ž. Lohonka.

R : Až si pro nás přijdou, sedneme k vínu,
napíšeme křídou : Jdou s tou kosou o dům dál,
**jenom ať si přijdou, zbydou po nás stíny,
na pozadí špíny vyrejem, co nám život vzal.**

Na lavičku z trávy hlavu si položím,
budu hledat souhvězdí, kde se příště narodím,
hlavně, že jsme zdraví a čistý od novin,
krev a slzy nevinných,
jsme to svět bláznů, bláznů bláznivých.

R

Do světnice vchází ticho, pak zmizí za rohem,
když se vznáší nad tebou, po víčky rosu máš,
kde kdo už se sází, kdy se pominem,
zloba je jak černejší sníh,
ve světě bláznů, bláznů bláznivých.

R

(29)

SPĚCHÁM ODEJÍT – zpívá: Pavel Ž. Lohonka, text: Pavel Ž. Lohonka.

Stovky lásek ještě musím světu dát
abych byla milována nadvakrát
já jsem holka křehká jako porcelán
rozbívám se.

Tisíc pomluv z těla chtěla bych smýt
vykoupat se v slzách abych mohla mít
hezkej pocit že tu nejsem zbytečná
když od rána spěchám odejít.

R 1 : **Do vysněnejch světů mezi rodáky
kde jsou kytky velký jako baráky
černý koně jako jeden hurikán létají si.
Do vysněnejch světů jinejch dimenzí
kde jsou kluci šťastní, holky pod penzí
strach i hrůzu zakopali u dveří
ten kdo nesní, neuvěří.**

R 2 : Holky holky opuštěný má se stát
že nám zdrazí mužský hned nadvakrát.
**Koní je tak málo, mužskejch ještě míň
mě se zdálo že k nim odletím.**

R 1
R 2

(30)

JÁ BYCH SE V KOČÁRU VOZIL – zpívá: Pavel Ž. Lohonka, text: Pavel Ž. Lohonka.

R : Já bych se v kočárku vozil, růžový sny bych měl jen,
já bych se v kočárku vozil, den byl a noc a noc den.
Já bych se v kočárku vozil, hloupě se na lidi smál,
já bych se v kočárku vozil, jen kdyby někde tu stál.

Sem tu pro potulky, ležím si a oči zamykám,
ve snu je mi dáno, dojít pěšky do nikam.

R

V jedný ruce sklenku, v druhý pasiáns ti namíchám,
a pak vzhůru letím, užívat si do nikam.

R

**Bláhový si neříct, že babí léto už mně nachytá,
když mý srdce stůně, tak se vydám do nikam.**

R

Jen kdyby někde tu stál, jen kdyby někde tu,
jen kdyby někde, jen kdyby někde tu stál

(31)

ZAHRADA TICHÁ –

**Je tam brána zdobená, cestu otevírá,
zahradu zelenou, všechno připomíná.**

Jako dým závojů, mlhou upředených,
vstupuješ do ticha, cestou vyvolených.

Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.

Je to samota dnů, **kdy jsi pomalu zrál,**
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou, leží studený sníh.

Z počátku uslyšíš, vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený, přejdou do ticha zas.

Světlo připomíná, rána slunečných dnů,
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.

Uprostřed závratí, sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

(32)

BŮH VÍ – zpívá: Janek Ledecký, text a hudba: Janek Ledecký.

Bůh ví kdy začnem se poprvé smát

Bůh ví kdy zkusíme poprvé lhát
Bůh ví kde každý hledá skryš
a tak se ptám s kým dneska spíš.

Bůh ví jak rána v srdci bolí

Bůh ví jak a že se těžko hojí
Bůh ví proč měsíc hvězdy hlídá
a tak se ptám kdo mne dneska střídá.

R : Spoustu snů a spoustu otázek mám
dokud jsem tady tak se na všechno ptám.
Řekni proč mi všichni do očí lžou
že psi co štěkaj, nekoušou.

Bůh ví kam slunce chodí spát
Bůh ví kam holka co měl jsem tak rád
Bůh ví s kým dneska rozjíždí flám
a tak se ptám proč tu stojím tak sám.

R

Bůh ví kdo nám karty snímá
Bůh ví kdo tak ať nás nenapíná
Bůh ví s kým dneska utrácíš čas
a tak se ptám dokud neztratím hlas
budu se ptát dokud neztratím hlas.

(33)

PERFEKTNÝ SVET – zpívá: Martin Ďurinda, text: Daniel Mikletič, hudba: Marin Ďurinda, 1997.

Nieko si raz vymyslel svoj Svet, rozkrájet ho rozhodl se hned,
chcel ho len pre seba navždy mať, tehdy vznikl první hloupej stát.

Krvou bojov delil svet, krví kreslil čáry přes,
krvou armád polial svet a tak vznikly hranice.

R : **Perfektný Svet a hranice v nás, úplne rozdelili nás,
málokto chápe, že sú celkom zbytočné.**
Perfektní Svět a hranice v nás, záminka nenávisti ras,
málokdo chápe, že jsou cekem zbytečné.

Svet bez múrov vízia je snov, jde to těžko i s tou Evropou.
Zdá sa, že to nie je problém vlád, celnice je někde přímo v nás.

Ked' chceš zmeniť tento Svet, zruš ty vlastní hranice,
ked' chceš zmeniť tento Svet, zruš ty vlastní hranice.

R

Ked' chceš zmeniť tento Svet, zruš ty vlastní hranice,
ked' chceš zmeniť tento Svet, zruš ty vlastní hranice.

Perfektný Svet a hranice v nás, úplne rozdelili nás,
málokto chápe, že sú celkom zbytočné.

Perfektní Svět a hranice v nás, záminka nenávisti ras,
málokdo chápe, že jsou cekem zbytečné, zbytočné.

R

zbytočné, zbytečné.

(34)

SILA PRAVDY – zpívá: Martin Ďurinda, text: Daniel Mikletič, hudba: Martin Ďurinda, 1997.

Aj keď ti nič nejde a zmeškal si svoj vlak,
a v čakárni Nekonečno si spiaci Indián,
keď už ti toto ľudstvo nemá viac čo dať - Ešte raz to skús !

Ked' vidíš všetko čierne, aj brat ťa oklamal,
keď vládne lesk a sláva, podvod, kapitál,
keď nemáš takmer nič a chcú ti aj to vziať - Ešte raz to skús !

R : **No tak skús, čo sa báť, nahlas pravdu povedať,**
Pravda má, stále snád', neodraté kolená.

Aj keď ťa chcú vidieť len na kolenách s ňou,
ty akosi sa brániš, tým novým zákonom

a chceš byť stále voľný, no už si ohnutý – Ešte raz to skús !

Keď prestávaš si veriť, tak ver mi, že som tiež,
ten taký istý ako ty, len **svoju pravdu mám,**
mňa nedostanú na kolená, preto aj ty vstaň – Ešte raz to skús !

R

No tak skús, čo sa báť - Prečo byť na kolenách ?
Pravda tú silu má, len nesmie byť ranená.

R

No tak skús, čo sa báť - Prečo byť na kolenách ?
Pravda tú silu má, len nesmie byť zlomená.

Čo sa báť ?
Prečo máš byť na kolenách,
kým máš svoju krv v žilách – Ešte raz to skús !
Čo sa máš báť !

(35)

PREPÁČ MI MOJ SVET – zpívá: Martino Ďurinda, text: Daniel Mikletič, hudba: Martin Ďurinda, 1997.

Zem je našou druhou tvárou, odvrátenou tvárou sĺz,
tvárou plnou smutných vrások, mlčky šepkajúcich úst.

Zem je našou druhou tvárou, málo podobá sa tej
tvári z novinových stránok, kde sa zdá byť svet O.K.

R : **Prepáč mi môj Svet, mám rád ťa veľmi, lenže ostatní sú na teba zlí.**
Prepáč mi môj Svet, mám rád ťa veľmi, no zachrániť ťa už nemám dost' síl.

Zem je našou druhou tvárou, tú nevidno v CNN.
Stačilo by možno málo, aby Zem zas bola Zem.

Zem je našou druhou tvárou, čo nám hľadá do očí,
raz za večnosť, možno ráno, s nami navždy zatočí.

R

(36)

O PAŤ MINÚT DVANÁSTĚ (**..to sa nám zdá..**) – zpívá: Martin Ďurinda, text: Daniel Mikletič, hudba: Martin Ďurinda, 1997.

Je päť minút pred dvanástou, čas keď mesto spí,
sníva o tom kedy ráno ľudí prebudí.

Zdá sa v poriadku svet na začiatku ďalších dní.

Hľadá svoju dávku šťastia dievča v nočnej tme,
krv po ihlách na zem kvapká, dážď ju rozotrie.

**Zdá sa v poriadku svet na začiatku ďalších dní.
To sa nám zdá, to sa nám sní, keď svet spí,
to sa nám zdá, to sa nám sní, keď svet spí.**

Ďalšia krádež lacných vecí, útek pred hliadkou,
za pár korún vymenia ich, a tie za pár snov.
Zdá sa v poriadku svet na začiatku ďalších dní.

List na záver, prášky a plyn, mala osemnásť,
ešte žila keď ju našli, skôr ju mohli nájsť.
Zdá sa v poriadku svet na začiatku ďalších dní.

To sa nám zdá, to sa nám sní, keď svet spí,
to sa nám zdá, to sa nám sní, keď svet spí.

**"Je päť minút pred dvanástou ! Čo sa nám to zase zdá ?
Kdekoť vraví o morálke a chce poľudšťovať nás.
Vrah je vzorný, Svätec Blázon, Klamár Vodca, Zlodej Kráľ !
A my spíme a tvárime sa, že sa nám to iba zdá ...
... Je päť minút pred dvanástou, o polnoci bude tma !"**

To sa nám zdá, to sa nám sní, keď svet spí,
to sa nám zdá, to sa nám sní, keď svet spí.
To sa nám zdá, to sa nám sní, keď svet spí,
to sa nám zdá, to sa nám sní, keď svet spí.

(37)

VOJNA JE BLBÁ – zpívá: Martin Ďurinda, text: Daniel Mikletič, hudba: Peter Uherčík, 1997.

Prvýkrát ti dali do rúk, prvú zbraň - chlapče armáde slúž !
prvýkrát si natiahol spúšť, tak v menej mieru – pál !

Prvýkrát si ty na povel – Stáť !, chcel sa vziať, kamsi preč utekať,
prvýkrát ti to došlo už snáď, že vojna je blbá.

Armády tohoto sveta proti nám sú, dúfajme, že to nikdy nevyhrajú.

**Prvýkrát ti tu kázali hriech - Zabi prvý, lebo neprežiješ !
prvýkrát si sa cítil jak pes, ako v reťazách.**

Armády tohoto sveta proti nám sú, dúfajme, že to nikdy nevyhrajú.
Tak - na bodák zbraň !
vojne vyhláste vojnu, veď vojna je blbá !

**Čo z nej kto má ? Ty máš len plnú poľnú, veď vojna je blbá !
Len bez strachu svet môže byť generál, veď vojna je blbá !**

Tak - Prískokom vpred !, velíš zrazu si sám, sám, vojna je blbá !

Prvýkrát ti dali do rúk, prvú zbraň - Chlapče armáde slúž !
prvýkrát si natiahol spúšť, tak v menej mieru – pál !

Armády tohoto sveta proti nám sú, dúfajme, že to nikdy nevyhrajú.
Tak - Na bodák zbraň ! vojne vyhláste vojnu, veď vojna je blbá !
Čo z nej kto má ? ty máš len plnú poľnú, veď vojna je blbá !

Len bez strachu svet môže byť generál, veď vojna je blbá !
Tak - Priskokom vpred ! velíš zrazu si sám, sám, vojna je blbá !

Vojna je blbá, vojna je blbá, vojna je blbá,
vojna je blbá, vojna je blbá, vojna je blbá !

(38)

SKÚSIME TO CEZ VESMÍR – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda, 1987.

Vojna trvá sedem rokov
svet krváca z ťažkých rán.
Do konca je len pár krokov
ten kto vládze uteká.

**Skúsime to cez Vesmír
skúsime to cez Vesmír.**

Máme slušný starší koráb
aj keď sa v tom povmestíš.
Aj poklady čo sú v moriach
jedno miesto pre všetkých.

**Skúsime to cez Vesmír
skúsime to cez Vesmír.**

R : **Vezieme lásku
vezieme pravdu k vám.**
Vezieme krásky
každá nám synov dá.

**Vezieme piesne
tam niekde do mrakov.
Vezieme múdrosť
tam kde niet vojakov.**

Vojna trvá sedem rokov
svet krváca z ťažkých rán.
Do konca je len pár krokov
ten kto vládze uteká.

**Skúsime to cez Vesmír
skúsime to cez Vesmír.**

Možno budeme mať šťastie vyhneme sa raketám

možno pre nás niekde rastie naša šťastná planéta.

Skúsime to cez Vesmír
skúsime to cez Vesmír.

R

(39)

PRAVDA VÍŤAZÍ – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda, 1988.

Svet je iný než som myslel
svet je smutne skutočný.
Prázdny ľudia chcú nám vládnuť
smejú sa nám do očí.
Žiadna pravda sa im nehodí.

Svet sa bojí prázdnych ľudí
na dušu mu siahajú.
Keď sa proti tomu bránim
Nož mi na krk dávajú.
Žiadna pravda sa im nehodí.

R 1 : **Aj tak ju nikdy nezabijú**
tá nikdy nezomrie.
Žije aj keď ju práve nechcú
a nikto pred ňou neutečie.

R 2 : **Pravda víťazí**
pravde čas nevadí
ani lesk všemocných peňazí.

Pravda víťazí
ak ju sám nezradíš
Pravda vždy zvíťazí, zvíťazí.

Prázdny ľudia s celou mocou
topia pravdu po víne.
A celý svet iba čaká, že ich dopad pominie.

Nikomu sa pravda nehodí.

R 1
R 2

Pravda víťazí
Pravde čas nevadí
Pravda vždy zvíťazí, zvíťazí

Pravda víťazí ...

(40)

DOUFEJ – zpívá: Leona Machálková, český text: Eduard Krečmar, hudba: Alan Menken.

Doufej v to po čem toužím, že lidé zmoudří, snad jedenkrát.
Doufej, že dál bude svět žít, dál žít, jen zkrásní.

Doufej, že budem znát víc, než vlčí závist a touhu jen brát.

Doufej, pojď se mnou **Pánu** říct: „Smír nám přej ! Lehčí chléb nám dej !“

Doufej, že vyhraje láska a slunce že nás pak má stále jen hřát.
Doufej, doufej i když nás teď trápí déšť, říkej kéž, říkej kéž,
najdem štěstí, najdem rád jedenkrát.

Někdy dny jsou zlé a temné, zlé a temné, pak se ztrácí víra tvá, víra tvá
Já se modlím, dej se ke mně, dej se ke mně, chcem to stejné, ty i já ! Já.

Doufej, doufej v to po čem toužím,
že tu z nás každý zmoudří,
že lidé zmoudří snad jedenkrát.

Doufej, doufej že dál bude svět,
že dál bude svět žít, žít, dál žít.

Doufej, doufám, jen zkrásní.

Doufej, že budem znát víc, než vlčí závist a touhu jen brát.
Doufej, doufej, že navzdor útrapám, že navzdor útrapám
dojdem tam, dojdeme tam, kde prý štěstí, štěstí má svůj dům, má svůj dům.

Doufej, věř svým snům, doufej, věř svým snům

(41)

TAM – zpívá: Ladislav Křížek, text: Ladislav Křížek, hudba: Ladislav Křížek, Jaroslav Bartoň, 1995.

Tam – kde roste šílenství, zlo a závist každým dnem,
tam, kde neznaj slovo dík.

Chtíč – ten září slepotou, ta kvete pod svícem
kde se pije krev svých nejbližších.

Ta bouře se blíží, jak rád bych se vrátil
ve víru mě táhne – tak chceš, nebo ne !?!

Tam – tě najdou.
Tam – tě zajmou.

Víš, kolik duší šílených se chtělo vrátit zpět,
všichni uvěřili lžím.

Svět, kde slovo kámoš není víc

než pouhé – kolik z tebe mám.
Čím dál tím víc hořce zní.

Ta bouře se blíží jak rád bych se vrátil.
Ve víru mě táhne – tak chceš, nebo ne !?!

Tam – tě najdou.
Tam – tě zajmou tam pospícháš.

(42)

JSOU RÁNA – zpívá: Ladislav Křížek, text: Ladislav Křížek, hudba: Ladislav Křížek, Jaroslav Bartoň, 1995.

Další den tě ze sna probudí
a pošeptá vstávej, nežijem v pohádkách.

Sedmihlavá saň tvého prince zadává
ztratil se mi kámoš, nikdo neví.
Možná to neví ani on sám.

Kdo nepotkal ženskou kterou moh by mít rád
nepoznal lásku, nepoznal přátelství.
Vždy když ti je nejhůř – pomůže jen kamarád.
**Ztratil se mi kámoš a nikdo nesmutní
v tý džungli kolem nás.**

Potkávám jen úspěšný a usměvavý
**lidi s divokou kartou a tváří noblesní,
lidi s krví imunní i na hadí uštknutí.**
Chtěl bych je vidět, když přijdou domů
když se nikdo nedívá.

R : Jsou rána – kdy chci zapomenout
jsou rána – kdy nechci být sám
jsou rána – kdy chci zapomenout
jsou rána – kdy nechci být sám.

Najatej vrah na zakázku zavraždil
pro pár drobných a všivejch zlaťáků.
**A život jde dál v týhle džungli prolezlý.
ztratil se mi kámoš a nikdo neví,
nikdo nesmutní.**

R

(43)

NECHTE MĚ ŽÍT – zpívá: Ladislav Křížek, text: Ladislav Křížek, hudba: Ladislav Křížek, Petr Henych, 1995.

Všechno je stejný jako dřív,
tak na co si hrát – ta lenost je v nás.

Říkaj mě mladej floutek
krást mě nenaučej,
už není co brát.

Hladoví a líný ve smečkách přežívaj.

R : **Nechte mě žít
život je film
groteska lidskejch osudů.**

**Nechte mě žít
život je hrou
a každej z nás je jenom klaun.**

Zapomeň na nářky dealerů
každej z nás stejnou šanci má.

**Nenech se koupit – to říkám všem,
bejt otrokem
není o co stát.**

R

(44)

GOODBYE – zpívá: Ladislav Křížek, text: Ladislav Křížek, hudba: Ladislav Křížek, Petr Henych, 1995.

**Všechno po čem sníš
všechno po čem tajně toužíš
hledej v duši své.**

Hledej, možná najdeš odpověď svou
proč ji zneužívaj,
mstí a žárlí – slepí jsou
když chlubí se láskou.

**Láska je jen jediná
dobře ví, kdy musí nechat jít.
Závist i zlo překoná
je věčná ani smrt ji nezastaví.**

**Jenom láska ti schází
je vším co hledáš.
V životě tvém teď něco končí a něco začíná.**

R : Goodbye goodbye – chci víc
já toužím znovu začít
Goodbye goodbye
Já se loučím
a tobě říkám – navždy sbohem.

**S láskou zlé překonáš
nespálí ji oheň ani mráz
křivdy nespočítá
bez ní nejsi nic, ani život cos žil**
kde k hádce málo stačí
je pokorná a laskavá
chci najít tu pravou
už musím jít.

R

(45)

KAM HVĚZDY CHODÍ SPÁT – zpívá: Ladislav Křížek, český text: Ladislav Křížek,
hudba: R. Fronk, 1995.

Svítá, svítá, hvězdy jdou tiše spát
ostrým spánkem se loučí i měsíční zář.

**Svítá, svítá, další den přilétá
spěchá z Vesmírných dalek novou šanci nám dát.**

**Anděl zpívá andělský song
v duších nám zní kolébá lidský shon.**

Svítá, svítá, hvězdy jdou už spát
kdy se vrátí to ví jen ... jen měsíční zář.

**Kolikrát v písních, kolikrát se už ptal
člověk pod hvězdným nebem v němém úžase stál.**

**Anděl, anděl andělský song
v srdcích nám zpívá
rozezní lásky zvon.**

**Anděl v srdcích nám zpívá
zní lásky chór.**

(46)

ANĎEL A ĎÁBEL – zpívá: Ladislav Křížek, text a hudba: Ladislav Křížek, 1993.

**Kdo lásku vzal a svázal
dal nenávist pak smích i žal.**

Kdo říká nám vyber si svou
svou poutí pak kráčeš svou poutí pak kráčeš.

Ty chvíle v nás vždy přijdou
na rozcestí a rozhodnou
tvé malé já se rozdělí.

Svou hloupostí a chtíčem

si nepřiznáš, nejsem tak zlej
opilí smích pak zvítězí.

Možná se tě budou pak ptát kdes´nechal svý štěstí.
Řekneš jim že hledal's ho sám, tak ať jdou hledat s tebou.

R : **V nás anděl s ďáblem zápasí o každej den a sen
anděl s ďáblem zápasí o každého.**

**Zlo v moci své tě zradí
nad propastí se očistiš
tvé malé já je silnější.**

Možná se tě budou pak ptát kdes´nechal svý štěstí
řekneš jim že hledal's ho sám, tak ať jdou hledat s tebou.

R

**Anděl s ďáblem zápasí o každej den a sen
anděl s ďáblem zápasí o každého z nás.**

R

Anděl s ďáblem zápasí o každej den a sen
anděl s ďáblem zápasí o každého z nás.

(47)

ZLATOKOP – zpívá: Ladislav Křížek, text a hudba: Ladislav Křížek, 1993.

Říkají o mě že jsem zlatokop který nikdy nedokáže najít důl – zlatej důl
Natož pak kostrou pohnout a motykou kopnout

Moudrej kámoš mi říkal, že 99 % lidí neví co vlastně dělá.
pil a plakal, na to znám jen jedinej lék.

R : Tady to končí, táhnu o kus dál,
ten kdo jede se mnou, ať si zazpívá.

Miluju lidi, který celý život kážou a na co sáhnou shoří,
kde berou chuť a sílu, se kterou druhýho natrou.

R

Říkají o mě že jsem zlatokop který nikdy nedokáže najít důl –
- nechám je, ať si mluví a natočím motor, pryč uháním.

R

(48)

ZŮSTAŇ S NADĚJÍ – zpívá: Ladislav Křížek, text a hudba: Ladislav Křížek, 1993.

Ráno se loučíš, celý den ji hledáš,
ve snu ti slíbí že zůstane s tebou.

Je krásná a svůdná když křídly tě hladí.
Věř, že **uchráníš touhy své – s nadějí.**

R : Kráska svůdná tančí v každém z nás
a lesk jejích vlasů nám všem na cestu svítí.
Kráska svůdná tančí v každém z nás.
šeptá zůstaň se mnou, **zůstaň s nadějí.**

Mocná když věříš, bezmocná když zradíš.
V tu chvíli sám v sobě **bloudíš.**

Slíbí ti zpátky, slíbí ti noc s ní
S oblohou lásky plné hvězd – s nadějí.

R

(49)

DEJA VU – zpívá: Martin Maxa, Helena Vondráčková, text a hudba: Martin Maxa, 2003.

Nejsem to já
ten, koho znáš
Není to tělo mé
a ví Bůh ani moje tvář.

Ani temný stín pode mnou není můj
a slova odříkává hlas, který mi nepatří.

Nejsem to já
jen deja vu je tvým hostem v domě
jen sny a tvý deja vu.

Nejsem to já, ta co ji znáš
ta která mívala strach
mezi řádky číst.
A půlměsíc sedřených úst
právě tak nepatří mi.

Nejsem to já
jen se ti zdám
jsem deja vu
A tvá růže pro mě
sotva mi k ránu zavoní.

R : To se ti zdá jako výkřik skrze tvá němá ústa
a do tvých snů vkročil **stín bez těla.**

Nezvaný host
věř mi nemá smysl chtít, aby zůstal.
Jen se ti zdám

a co s tím naděláš.

To já nejsem ten stín
nejsou to kroky můj
a Bůh ví, ani moje tvář
a těch pár slov
pár krátkých vět
já vůbec nevyslovil.

Nejsem to já
jen se ti zdám
jen de ja vu
je tvým hostem v domě
jen sny a tvý de ja vu.

R

Nejsem to já, ta co ji znáš
ta která mívala strach
mezi řádky čist
ten půlměsíc sedřených úst
dávno už nepatří mi.

Nejsem to já
jen se ti zdám
jsem de ja vu
A tvá růže pro mě
sotva mi k ránu zavoní.

(50)

ABECEDA – zpívá: Bob Frídl, text: Oldřich Mann, hudba: Bob Frídl.

Život je jak abeceda, smysl písmen slov a vět
někdo našel někdo hledá – život je jak abeceda.

Z té složíš celý svět.

A je alej třešní z jara alej bílá jako pára
B jsou barvy zahrad v září i tu kytku čeká stáří
C jsou cesty tam a zpátky někdy dlouhý jindy krátký
D je domov v tichém koutě tam kde končí všechny poutě
E je Eva první žena z ráje pro hřích vyhoštěná

Život to je abeceda, smysl písmen slov a vět
někdo našel někdo hledá – život to je abeceda.

F je faleš sestra zrady, k té se raděj otoč zády
G jsou gesta nemá slova za která se všechno schová
H jsou hvězdy co se třpytí, střepy slunce noční kvítí
CH je chléb náš žitných lánů, skýva chudých, skýva pánů
I je inkoust první řádky co si čmárá do pohádky

Život to je abeceda, smysl písmen slov a vět
někdo našel někdo hledá – život to je abeceda.

J je jizva v duši skrytá, jizvy život nepočítá
K je kámen nezestárne, jenom člověk to má marné
L je láska slabé chrání, za peníze není k mání
M je matka má nás ráda, i když pláče, i když strádá
N je nouze přepych střídá, často po ní chodí bída
O je omyl to se stává, čekáš pád a přijde sláva
P je pravda maják v bouřích, nikdy oči nezamhouří
R je radost má ji ptáče, co si jen tak světem skáče
S je smutek kreslí vrásky, někdy zbývá z velké lásky
T je touha voda živá, její pramen v každém zpívá

Život to je abeceda, smysl písmen slov a vět
někdo našel někdo hledá – život to je abeceda.

U je úžas v dětských očích, nad tím že se Země točí
V je horká vůně hlíny, každý musí mezi stíny
Z je zemřít a tak tedy, zet je konec abecedy
Z je zemřít a tak tedy, zet je konec abecedy

Život to je abeceda, smysl písmen slov a vět
někdo našel někdo hledá – život to je abeceda.

(51)

JEDNOU, DVAKRÁT – zpívá: Bob Frídl, text: J. Sochor, C. Kajnar, hudba: J. Křenek.

Jednou, dvakrát, kdo ví kolikrát
vrátím se já domů, najdu dům
kde voní žitná káva chléb a kmín.

Jednou, dvakrát kdo ví, kolikrát
lásku cestu potkám, půjdu s ní.

A z ráje smí nás vyhnat jenom Bůh.

Snad zítra příště jednou nevím sám.
já přijdu se svou písni zase k vám

Všem lidem dobré vůle budu rád písni hrát
všem lidem dobré vůle budu hrát.

Jednou dvakrát kdo ví kolikrát
ráno slunce zlatý uvidím
jak pije rosu z růží v zahradách.

Jednou dvakrát kdo ví kolikrát
hříchy své si přiznám, nač si lhát.
Že nejsem žádný anděl to já vím.

Snad zítra příště jednou nevím sám

já přijdu se svou písni zase k vám
všem lidem dobré vůle budu rád písni hrát.

Jednou, dvakrát, kdo ví kolikrát
vrátím se já domů, najdu dům
kde voní žitná káva chléb a kmín.

(52)

VŠICHNI SE SEJDEME V LÉTĚ – zpívá: Bob Frídl, text: Oldřich Mann, hudba: Sol
Amarho And Osibisa.

Táta s mámou nemusí vstávat v šest ráno o prázdninách.
Táta s mámou mají čas na tvé hry v létě o prázdninách.

R : Až budou třešně zrát
v červenci na pouti v neděli pak po Markétě
všichni se sejdem v létě o prázdninách.

R
R

Táta s mámou nemusí vstávat v šest ráno o prázdninách.
Táta s mámou mají čas na tvé hry v létě o prázdninách.

Táta s mámou nemusí vstávat v šest ráno o prázdninách.

(53)

JEN VÍTR TO VÍ – zpívá: Bob Frídl, text: Oldřich Mann, hudba: Bob Dylan.

Ptám se proč jeden má bohatěj stůl a s druhým obědvá hlad.
Ptám se proč zlato je dražší než sůl a k čemu je ostnatej drát.
Ptám se proč někdo má maršálskou hůl a druhý ve válce pad.

R : Jen vítr co vál mi odpověď mi dal,
jen vítr to ví a mlčí dál.

Ptám se proč v lidech je závist a zášť ostrá jak z ocele nůž.
Ptám se proč žena má tak černej plášť a proč se k ní nevrátí muž.
Ptám se proč mrtvý je navěky zvlášť andělé hrají mu tuš

R

Ptám se proč nepláče na nebi Bůh radovat nemá se s kým.
Ptám se proč rezaví na poli pluh z domů popel a dým.
Ptám se proč umírá voda i vzduch ve věku atomovým.

R
R

(54)

ŘEKNI KDE JSI – zpívá: Bob Frídl, text: Oldřich Mann, hudba: Bob Dylan.

Ptám se stromů podél cest
ptám se vesnic ptám se měst
kde tě hledat mám a sám jdu stále dál.

Ptám se rok a ptám se dýl
kde je konec kde je cíl
víc než rok se na mě neusmál.

R : **Kde jsi, kde jsi, lásko kde jsi se ptám ...**
Řekni kde jsi ...

**Prohledal jsem každé dům a málem přišel o rozum,
vrať se ke mně vrať se zpátky, vrať se k nám.**

**Prohledal jsem černejší les, zlaté žito rudý vřes,
kdo mi poví kde tě ještě hledat mám ?**

R

**Ptám se ptáků v korunách a ryb sedmi moří
ptám se písní ve strunách a ohňů které hoří.**

Možná se nedovím kam si šla ani s kým,
vlaštovky přilétnou zas k nám pod náš krov.

Jen ty se nevracíš i když si mnohem blíž,
já bych ti dal den života za pár slov.

R

Půjdu chladnou tundrou, horkou pouští která neopouští
to by v tom byl čert abych ji nezískal.

Kdo ti zpívá večer blůz kdo ti hledá Malý vůz,
cožpak se ti ani trochu nestýská ?

R

(55)

ZASTAV SE, ČLOVÍČKU – zpívá: Bob Frídl, text: Z. Kluka, hudba: cikánská lidová.

Zastav se, človíčku, budu ti hrát
poslouchej písničku chci ti ji dát.

**Zůstaň a poslouchej, starosti, ty mi dej
jen malou chvíličku budu ti hrát.**

Zastav se dívenko, píseň ti dám
zastav se dívenko, nechci být sám.

**Zůstaň a poslouchej, starosti, ty mi dej
jen malou chvíličku nechci být sám.**

Zůstaň a poslouchej, starosti, ty mi dej
jen malou chvíličku nechci být sám.

Písnička doznívá, zůstal jsem sám
nikdo si nezpívá refrén co znám.

R : Kam všichni spěchají, píseň tu nechají
písnička doznívá, zůstal jsem sám.

R

(56)

BÁSNÍKŮV KRAJ – zpívá: Bob Frídl, text: Oldřich Mann, hudba: Paul Simon.

R : Náves rybník jako kraj
pole plná kamení.
Dávno dozněl klapot dřeváků
místo lebedy a bodláků.

Chodník čistý vede místy která znám už od dětství.
Kraj básníků, kraj tátů.

Chaloupky jak v pohádkách
husopasky na stráních.
Bída říkala tu dobrý den
hlad se díval v zimě do oken.

Cesty zavál sníh slepý vůz poštou jezdil k nám
přes starý krám kde já tak rád si hrával.

Ten krám voněl kořením, vanilkou a skořicí
jáma v neckách, vale rybníku.

Hledal moře a v něm Afriku.
Jednou za měsíc k nám přijel biograf se spoustou zpráv.

Ten den byl víc než svátek
šňůry domků v zahradách
rozhlas písni vyhrává.

A když večer stíny nakreslí
mámy pro děti jdou do jeslí.
Jenom hnízda vlaštovčí jsou zde stejná jako dřív
a plody své sladké jak med když zlátnou.

R

(57)

NIKOLA – zpívá: Hana Ulrychová, Petr Ulrych, text a hudba: Petr Ulrych.

Až se jednou domů vrátím bude mír a klid,
zloba zmizí kouzla pominou.

A potom **plnou náruč lásky dám ti** jakou ji chceš mít.

Snad ji přijmeš s tváří nevinnou.

R : Vím, že si jen žena a ne skála
vím, co je být ženou zkoušených
a také vím, že v dobách zlých si při mně stála.

A proto **plnou náruč lásky dám ti až se vrátím.**

Až se hejna mraků temných zkázy nasytí
začne klidná práce na polích.

Až mi slunce cestou dobou jasněj posvítí
říkej věty, které nebolí.

R

(58)

PLANETA – zpívá: Hana Ulrychová, Petr Ulrych, text: L. Kopecký, hudba: Petr Ulrych.

Kámen bez tíže, hřbitov bez kříže – planeta dávno vyhaslá.
Někdo si s ní hrál málo o ní stál – tak šanci kvést si propásla.

Je tu ticho, není svět
od sluníčka má tu klid
od tíže pozemské i od lidí.

Za touhu svou se přesto nestydí
chce se vrátit zpátky láskou do pohádky pouhým dýchnutím.

Dávno klokotá plná života planeta zdálky modravá
stokrát prokletá znova rozkvétá
člověka tíhou spoutává.

Kámen tlačí v ramenou tvář má potem zmáčenou
před bouří chrání co kdy zasadil
pak staré housle v klidu naladí.

Zpívá do setmění potom co se změní pouhým dýchnutím

(59)

STUDÁNKO STŘÍBRNÁ – zpívá: Hana Zagorová, text: Zdeněk Borovec, hudba: Karel Svoboda.

Jak někdy se mi snívá, že zas dva cůpky mám
a duha zlatohřívá mě vede zpátky k nám.

Zas proletím tou brankou, až k lesu můžu jít
a kleknu nad studánkou a ona dá mi pít.

R : Studánko stříbrná ty si tam, a kde jsem já ?
Kde tě mám, studánko stříbrná,
kde jsou dětská přání má ?

Tak ptám se v době tání i ve dnech říjnových
kdo místo mě se sklání k té vodě tam, kdo ví.

Kdo nad ní poklekává, když nemám já tam stát
a kdo se jí dnes ptává : má, nemá, má mě rád ?

R

Má studánko stříbrná
má studánko stříbrná.

Kde tě mám, studánko stříbrná
kde tě mám ...

(60)

CESTA K ŠTĚSTÍ – zpívá: Hana Zagorová, text: Petr Markov, hudba: Vítězslav Hádl.

K štěstí často vedou cesty klikaté
štěstí, to je křehké jako vlčí mák.
Jen přivonět smíš, když přistoupíš blíž
hned uletí pryč jako pták.

K štěstí vedou cesty plné kamení
štěstí to je plaché jako světlo svíc.
Má kouzelnou zář, když odvrátí tvář
tak toužíš je mít o to víc, tím víc.

R : Já cestu k štěstí znám, není dlouhá
jarem a trávou voní.
Ten kdo ji hledá sám, ten se rouhá
jen dva se po ní mohou dát.

At' jsou cesty k štěstí jak chtěj klikaté
ve dvou k němu dojdem, není proč se bát
Je podél všech cest a bude nám kvést
vždyť štěstí má ten, kdo má rád ... kdo má rád ...

R

(61)

PĚŠÁCI Z FRONT – zpívá: Hana Zagorová, text: Zdeněk Borovec, hudba: Karel Vágner, Stanislav Kalous.

Kam, odkud jdem a kam,
pěšáci z front, od prachu šedivý.

Kam a k jakým jistotám
a kolik jam nám cestu zakřivý.

Není znám zítřejší stav kont
jaký nás tam čeká horizont.
Kam, odkud jdem a kam, pěšáci z front.

Jen, velmi zvolna jdem s naivním snem
za džunglí bez šelem.

Jdem, všichni proti všem
můžem kdy chcem říct : „tak a nemelem“.

R : **Z pekla ven**, z břemenem svých vin
přem se a přem, nikde žádný čin.
Jen, velmi zvolna jdem do zátočin.

**Sklízí jen kdo zaseje, žádný strach že pozdě je
za úsvitem, jde s námi naděje.**

Nač nám jsou ty blábohy že nás může kdokoliv
ze scény svést do foyer.

R

(62)

POKOJ V PODKROVÍ – zpívá: Iveta Bartošová, text: Vladimír Poštulka, hudba: Dalibor Janda, 1987.

V pátém poschodí u dveří na půdu
byl ostrov přání splněných.

Tam jsme mohli žít Tisíc osudů,
pořád se vznášet v oblacích.

R : Já vzpomínám na pokoj v podkroví
kde na zdech visí mapy snů.
Tvůj gramofón hrál klobouk ze křoví
sto krásných dlouhých večerů.

Tam jsme mohli mít okna dokořán
návštěvy ptačí na římsách.
Nevadilo nám když za letních rán
déšť na nás mokrou rukou sáh.

R

V pátém poschodí toužili jsme žít
před světem na klíč zamčení.

O pár pater níž báli jsme se jít
co když láska zmizí v přízemí.

R

(63)

POŠTOLKA – zpívá: Iveta Bartošová, text: Zdeněk Borovec, hudba: V. Hádl, 1987.

Je tě jen půl můj měsíční princi
nad tebou úl ze stříbrných mincí.

Dívám se k vám a na špičky stoupám,
možná dotknu se vás, jednou dotknu se vás.

Kdo zná.

I když nepatrná, příliš nepatrná jsem já.

R : Nejsem nic víc, než poštolka hloupá
než jen chudá příbuzná.

Duhy a vás - vás hvězdy mí.

Jenže nejsem nic míň než písni hlas
co křídly třás nad zemí.

Hrajte mi dál na nebeský tam-tam,
možná i **já své blížence mám tam.**
A do saxó **jen ruku k nim vztáhnout.**

I když nepatrná,
jak jsem nepatrná, to znám.
Vzdor však táhne mě dál,
můj vzdor táhne mě dál, tam k vám.

R

R

(64)

TAK POJD' – zpívá: Iveta Bartošová, text: Boris Janíček, hudba: Ladislav Štáidl, 1987.

Tak pojd', nebe spolu otevřem,
tak pojd', opustíme chvíli Zem.
Tak pojd' se chvíli dívat jen do mraků,
tak pojd' co zvláštního v oblacích naleznem.
Honem pojd', tak pojd'.

Oblohou oči jdou v mracích tváře hledají
tam jsem já, tam jsi ten bílý mráček toulavý.
Podívej teď se nám k zlatým horám zatoulal

teď se nám rozplynul, přemýšlím jakou podobu zase vzal.

Už vím co pro tebe význam má
a věř mě to samé zajímá.

**Tak pojd', co zvláštního v oblacích naleznem
tak pojd', si zase náš lepší svět teď hned vymýšlet.
Tak pojd'.**

R : **Oblohou oči jdou vidí nevidaný děj**
a já zas toužím zahlédnout tam tvůj obličej.
Tys mě sám naučil třeba bláznivou věc říct,
tys mě sám objevil, ukázal, že je hodnějších lidí víc.

R

Tys mě sám objevil, ukázal, že je hodnějších lidí víc.

(65)

LÁSKA JE TO NEJVĚTŠÍ – zpívá: Iveta Bartošová, text: M. Černý, hudba: J. Zelenka, 1987.

Dálkou, voňavých nocí se snáší
se ke mně pocit jak jsou ta časná rána příjemná.
**Vážím teď víc než dříve každý den, který přijde
ve kterém létám ve svých představách.**

**Z kousků těch nocí a dní
skládám svět ideální, který je lepší než ten včerejší.**

**Vznáším se jako peří,
já jsem z těch kteří věří,
že právě láska je to největší.**

R : **Vzácný souzvuk duší
žádná síla nepřehluší
nejlíp každou bolest vyléčí.
Tím co nám svět chystá
já jsem skálopevně jistá
ze všeho co najdem
Láska je to největší.**

**Z kousků těch nocí a dní
skládám svět ideální,
který je lepší než ten včerejší.**

**Vznáším se jako peří,
já jsem z těch kteří věří,
že právě láska je to největší.**

R

(66)

BLÍZKO NÁS – zpívá: Iveta Bartošová, text: Boris Janíček, hudba: Ladislav Štáidl, 1989.

Blízko nás - jak roje včel hledáme pel.
Chcem sami a hned
pít slad'oučký med,
přivonět všem květům lásky.

Blízko nás - rozcuchané za něhou jdem
chcem pohlazení víc narozenin krásného svého já.

R : Nechcem jen vířit prach na všech diskotékách
chcem z duší svých tu bázeň stráž.
S rizikem vzlétnout chcem aspoň jedenkrát výš
než vynést křídla můžou nás.

R

Víc lásky chcem mít,
víc sebe chcem ctít,
víc rozumět věcem, které jsou - blízko nás, blízko nás.

(67)

ÚTOČ LÁSKOU – zpívá: Iveta Bartošová, text: Boris Janíček, hudba: Miroslav Penk, 1989.

Pěst používáš rád,
jak jsi silný dáváš kolem znát.

Cít v sobě skrýváš.
Nehraj si na cynika, když máš rád.
Nestyd' se !

R : **Útoč láskou, všem blízkým ji dávej**
i láskou se vítězit dá.
Útoč láskou i v ní najdeš sílu
i láskou se zvítězit dá.

Pěst dá se otevřít
jakou kouzlem něžnou dlaň z ní máš.

Svět po tom touží.
Vydiš – i pohlazením vyhráváš.
Nestyd' se !

R

R

(68)

NESMÍ SE STÁT – zpívá: Iveta Bartošová, Karel Gott, text: Boris Janíček, Hudba: V. Hádl, 1989.

Karel : **Nespoléhej na hvězdy, ty padají.
Ten kdo věří lichotkám, ten hada jí.**

Iveta : **Ale já se hadů vůbec nebojím
A jen díky hvězdám stálícím už vím.**

Oba : Něco vím

R : **Nesmí se stát, stát, nesmí se stát,
musí se jít a každou chvíli má se něco dít.
Nesmí se stát, stát, nesmí se stát
i chybný krok je krásným důkazem, že kráčíš.**

Karel : **Počítej, jsou lidi co maj věčný strach,
hází potom šťastnějším pod nohy hrách.**

Iveta : **Já jim z hrášku dobrou kaši uvařím
oni v lidské dobro jednou uvěří.**

Oba : Uvěří

R
R

Nesmí se stát, nesmí se stát.

(69)

PROZATÍM – zpívá: Iveta Bartošová, text: M. Černý, hudba: J. Pertl, 1989.

Ze všech koutů na mě bliká
semafor těch, kteří ví,
že je všechno jen prozatím.

**Snad se baví tím jak plaší
každý náznak záblesků,
které do mých dnů proniknou.**

Snad je to tím, že je straší
to, že po nich přijdou další
a že z čista jasna zaniknou.

Nemůžu říct, že se vyznám
ani v tom co už znám.
Ale jedno na sto procent vím,
že jak já, tak každý druhý
kterého tu potkávám
nechce slyšet prozatím.

R : **Křídla lásky můžou létat po kraji, kam nedopadá stín
Zvládnou výšky, zvládnou dálky, nespálí je žádné prozatím.**

Ten kluk co mi nosí tašku je na tom už jako já.

Bojí se, že taky doplatí na to, že jsou jiní starší,
a že klidně dopustí že je vše jen prozatím.

R

I když všech koutů na mě bliká
semafor těch, kteří ví.
Nepoznávám žádné prozatím.

(70)

PORTRÉT – zpívá: Iveta Bartošová, text: Boris Janíček, hudba: Ondřej Soukup, 1989.

Židle krásné stromy jsou
co z něčí vůle přestaly růst.
Mnozí na těch židlích spí
a jejich touhy mají půst.

R 1 : Nechcem mít jen ži dli svou,
raději nechte v klidu stromy žít.
My máme touhu křišťálovou,
my nechceme hříchy za nehty mít.

Je-li nám něco svaté, opravdu svaté, však to znáš.
Nemluvíš o tom, jen cítíš
sám, že v rukou svých
vlastní portrét máš.

Hesla zdá se nedoletí
výš než ptáci, než báseň má.
Báseň má o lehkovážných,
jež cizí dluh vůbec nezajímá.

R 2 : Ale je-li nám něco svaté, opravdu svaté však to znáš.
Nemluvíš o tom jen cítíš
sám, že v rukou svých
Vlastní portrét máš.

R 1

R 2

Portrét duše máš

(71)

TICHÁ PÍSEŇ – zpívá: Iveta Bartošová, text: Boris Janíček, hudba: Michal Penk, 1989.

Krásný den se přede mnou otevřel,
já do něj vcházím.
Mezi nebem a zemí,
tam štěstí není.

Je blízko nás a každý jak svůj strom

**do země sází
strom svých nadějí a radostí.
Strom svých dnů.**

**R : Tichá píseň zní
když stromy větve své vzpínají.
Té modlitbě stromů naslouchám
posedlá svůj den žít.**

Bouřný vítr stromky dnů ohýbá,
květy z nich klátí.
Jenže kořeny mých zítřků nic nevyvrátí.

**Zas krásný den se přede mnou otevřel,
já do něj vcházím.
A stejně jako každý z vás svůj stromek sázím.**

R
R

Naslouchám
posedlá svůj den žít.

(72)

BEJVÁVALO DOBŘE – Lidová.

Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo, dobře
Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo, dobře

**Za našich mladejch let
bejval svět jako květ.
Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo, dobře.**

Za našich mladejch let
bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo, dobře
bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo, dobře.

(73)

**NA TOM ZÁLEŽÍ – zpívá: Iveta Bartošová, text: Miroslav Černý, hudba: Michal David,
1991.**

**Mám úctu k těm, co ví kam jít
a vždycky říct si troufají.
Na čem záleží
Na čem záleží.**

Je možné, že jim závidím
už proto, jak se trápím tím.
Na čem záleží.
Na čem záleží.

Znám spoust různých názorů.
Těm co mají jedni znalci
nedávají druzí šanci.

**Znám spoustu různých autorů,
co než zůstat bez almužny
zůstanou svým slibům dlužni.**

Já Bůh ví, proč jsem váhavá
a ráda mám, co zůstává.
Na tom záleží.
Na tom záleží.

**Mít víru v to, že žít se má.
Jen tak, aby v každé době
důstojnost měl každý člověk.**

**Ať kdo chce kdy chce, ptá se nás.
Neslyší jen co jsme chtěli
abychom se nestyděli.**

Na tom záleží
na tom záleží
na tom záleží
na tom záleží.

(74)

BĚLÁSEK – zpívá: Iveta Bartošová, text: Miroslav Černý, hudba: Ladislav Štáidl, 1991.

Hlavu mám jak úl zas do auta usedám,
vůbec netuším jak to všechno zvládnout mám.
Když tu náhle podivný šelest do mých úvah vstoupil.
Jsou to křídla motýlí běláška co sem
zřejmě na večer vlét a pak tu zůstal spát.

**Ted' se probudil a hned odlétnout by chtěl
lítá sem a tam vráží jen do zrádných skel.**
Žádný strach můj bělásku chci tě cítit na své dlani
jenom chvíli maličkou pak tě propustím
ať si koukám svým i když ti to závidím.

R : Odlétnout s ním, chci odlétnout s ním
já stejnou touhu jak on mám
když mu okno v autě otvírám.
Ted' odlétnout s ním
chci odlétnout s ním.
A nestát pevně na nohou
za nablýskanou výlohou,
chci odlétnout s ním.

**Všechna nádhera kolem málo znamená
když v ní okna jsou stále těsně zavřená.**

Můj bělásek štěstí má za chvíli ho k nebi pustím
a já sama zůstávám .

Snad tu někdo je,
kdo se slituje
jako nad běláskem já.

R
R

Chci odlétnout s ním
chci odlétnout s ním.
Odlétnout s ním.

(75)

O LÁSCĚ – zpívá: Iveta Bartošová, text: Gabriela Osvaldová, hudba: Ondřej Soukup,
1991.

Láska má je zákon, zákon je láskou.
Láska má je zákon, zákon je láskou
Mám to právo říct.

Tak říkám :

R : **Já sílím jen tvou láskou**
když rána únavná jsou.
Když člověk ztrácí víru v svítání
já vůbec nenaříkám
já svoje smutky svlíkám.
Dáváš mi lásko sílu vstát a jít.

Láska má je víra, víra je láskou
Láska má je víra, víra je láskou
Mám to právo říct

Tak říkám :

R

Jít dál.

Mám to právo říct.
Lásko, víro má.
Smích je pláč, pláč je smích.

R

Jít dál.

(76)

TISÍCE SVÍCÍ – zpívá: Iveta Bartošová, text: Boris Janíček, hudba: Ondřej Soukup, 1991.

Tam někde pod námi v hloubce má prý být
jeskyně zvláštní, plná svící.
A každému z nás v ní jedna svíce náleží
I nevěřícím.
I ty máš tam svou.

Zářivou, smířlivou
Všechny nás ozáří.
Ta podzemní zář
Je osudovou lidskou láskou.

R : Tisíce svící ve tmě září
jejich odlesky máme na svých tvářích.
Jak věčné slunce věčné ráno
hoří plamínek lásky člověčí.

Když shoří tvá svíce lásky víš kam jít
je spousta krámků kde ji koupíš.
Však zapálit ji můžeš tam v té jeskyni
když na dno vstoupíš.
Na dno trápení.

Její zář zas tvou tvář nadějí ozáří
ta podzemní zář je osudovou lidskou láskou.

R
R

(77)

TOBĚ – zpívá: Iveta Bartošová, text: Ladislav Štáidl, hudba: Ladislav Štáidl, 1993.

Svět se mi podivný zdá, neznámou chorobu má
lidi se podvádí, zabíjí ve jménu božím.
Vůbec už neumí snít
jen a jen víc chtějí mít.

Na slunce nesmíme jít, voda už nedá se pít
na lásku umíraj všichni co nejsou moc věrní.
Čím dál tím míň smysl má
věřit a doufat, že potkáš
někoho, kdo rozezná
pravdu od lži a lstí
pravdu od lži a lstí.

O to víc, čím dál víc
Já už jen k Tobě důvěru mám
na Tvou sílu a lásku spoléhám.

R : O to víc, čím dál víc

**S Tebou všechno vždy rychle přebolí
S Tebou nevnímám zlé okolí.**

R

**Kdyby svět za něco stál, o děti své by se bál,
více by je miloval, více by je před sebou chránil.
Jak chráním já lásku Tvou
před zimou, bídou a tmou.**

**Životu smysl zas dá
jen láska převeliká.
Když člověk miluje
nevnímá rány, co bolí.
Proto tě tak ráda mám
a Tobě, jen Tobě zpívám.**

Možná se naivní zdá
Má píseň upřímná
Má píseň upřímná
Má píseň upřímná
Ná, ná, ná,...

(78)

RÁM A PLÁTNO – zpívá: Iveta Bartošová, text: Pavel Vrba, hudba: A. Šeban, 1994.

Ty jsi Rám a já jsem Plátno
Láska nás dotváří.
**Každý sám má barvu matnou
ve dvou Láska obraz prozáří.**

**S láskou jsou mé barvy svítivé
všechno má svůj smysl – děj.**
Rám a Plátno - Zázrak s údivem můžem být
tak jenom chtěj.

Jsi Rám já jsem Plátno
Láska nás umocní.
**Ve dvou nám dny šedé zlátnou
kéž jsme láskou věčně nemocní.**

R : **S láskou jsou mé barvy svítivé
a všechno má svůj smysl – děj.**
Rám a Plátno - Zázrak s údivem můžem být
jen trošku chtěj.

R

Jen trošku chtěj.

(79)

KONTO ŠTĚSTÍ – zpívá: Iveta Bartošová, Michal David, text: Boris Janíček, hudba: František Janeček, 1997.

Michal : Já vím o čem přemýšlíš, máš starosti.

S tím si hlavu nelámej - to přejde.

Iveta : **Je mi smutno za lidi co prázdní jsou.**

Jsem ráda, že tou cestou my dva nejdem.

Oba : **Každý člověk za svým štěstím míří.**

Každý člověk touží kousek krásy mít.

Michal : A co když ji nenajdem ?

Iveta : No tak v klidu zestárnem.

Oba : Ale proč, když **oba víme za čím jít.**

**Každý den je pro nás velká částka
která se nám bude láskou násobit.**

Michal : A s ní třeba budem chtít.

Iveta : **Konto štěstí založit.**

Oba : **Konto štěstí a z něj budem jednou žít.**

Michal : Jako malej kluk jsem měl svou představu
že je život procházka - hlavní třídou.

Iveta : **A já si zas vysnila**

že jen dobro je

že mě lidi pokaždé vstříc vyjdou.

Oba : Jenomže jsme lidi celkem různí

stejní v tom, že každý touží krásně žít.

Iveta : **Já už, ale šťastná jsem.**

Michal : **Neženem se za zlatem.**

Oba : **My toužíme vychutnávat každý den.**

**Každý den je pro nás velká částka
která se nám bude láskou násobit.**

Michal : A s ní třeba budem chtít.

Iveta : **Konto štěstí založit.**

Oba : **Konto štěstí a z něj budem krásně žít.**

**Každý den je pro nás velká částka
která se nám bude láskou násobit.**

A s ní třeba budem chtít

konto štěstí založit.

Konto štěstí a z něj budem krásně žít.

(80)

PROSÍM VÁS – zpívá: Iveta Bartošová, text: Boris Janíček, hudba: B. Ondráček, 1997.

Ptám se vás, **vás lidí dvojích tváří**
vás s jizvou lásky na duších
i vás ve svých ulitách
i těch co jsou lháři.

Ptám se vás jak jen si můžu troufnout.

R : **Jak můžu na trh s citem jít**
když přátelství je k smíchu
a výhodné žít v tichu.

Když **tolik lidí skrývá své já**
když mě moje ústa červeň v tvářích prozradí
Trápím se tím, že **se tolik lidí skrývá za svou zdí.**

Ráda jsem že moje já se hlásí
že moje já se zkouší ptát a žít.
I když zmateně
naplno žít z krásy.

Prosím vás, **mě zdá se život krásný**
tak proč si lidé závidí.
Vždyť stvoření jsme z lásky
proč mám nést a střídat masky.

R

Trápím se tím, **že si hloupý knoflík na kabátě závidí.**
Trápím se tím, **že dřív blízcí jsou si cizí.**

Za lásku se přimlouvám
než nám jako přízrak zmizí.
Prosím vás.

Prosím vás
tak mějte se víc rádi.

Jak můžu na trh s citem jít
když přátelství je k smíchu
a výhodné žít v tichu.

Když **tolik lidí skrývá své já**
když **k svým srdcím** máme **zámky jako u dveří.**
Trápím se tím.

Jakým stylem lidi spolu soupeří.
Trápím se tím.

Nechat umřít v sobě lásku býval vždycky hřích.
Trápím se tím.

Jestli stvoření jsme z lásky
nevěřím, že oheň zhas.

Oživme ji, já vás prosím.
Prosím vás.

(81)

ROZVÍJEJ SE POUPÁTKO – zpívá: Iveta Bartošová, text: František Hrubín, hudba: D. C. Vačkář, 1997.

Rozvíjej se poupátko
nejkrásnější z květů
od rána až do noci
budeš vonět světu.

R : **Láska jako květina
klíčí do poupěte
ten kdo lidi miluje
tomu nejvíc kvete.**

Až sluníčko po ránu
celý svět probudí.
Kéž tvoje vůně nás
ku lásce povzbudí.

Rozvíjej se poupátko
nejkrásnější z květů
od rána až do noci
budeš vonět světu.

R

**Ten kdo lidi miluje
tomu nejvíc kvete.**

(82)

MOST HLEDÁNÍ – zpívá: Iveta Bartošová, text: Boris Janíček, hudba: Ladislav Štáidl, 1997.

Lidé bezchybní ve městě zádušní mši slouží
duše toulavé za děti pasáží a louží.
Těch co **hledaj most a vlastní dospělost
co po odpuštění tolik touží.**

Těch co na mostech po sochách kamenných se dívaj
se smutným údivem že socha živé srdce skrývá.

A proč nezpívá v nás ?
A **proč jde z lidí mráz ?**
A **proč v tvářích kamení jsou ?**
A **pro co a za čím jdou ?**
Za čím jdou ?

Kdo jim víru v přátelství vzal

proč se vůbec mnohý z nich vzdal i hledání.

Neslužte mši zádušní

klidně plameny svíček můžete zhasnout.

Možná že jsme neslušní

ale já svou duši dál žitou mám,

lidé bezchybní.

Já jsem dítě chyb

nevím co je líp.

R : **Já nechci už z nouze ctnost,**

já hledám ten krásný most.

Most hledání.

R

Most hledání.

(83)

TŘI OŘÍŠKY – zpívá: Iveta Bartošová, text: V.Kočandrle, hudba: K. Svoboda, 1999.

Marně se vlastního osudu ptáš co dnes a zítra schystá.

Představ si že v kapse **oříšek máš a ten ti dá moc vyžrát.**

Na ty kdo s cílem zlým chtějí tvou dráhu zkřížit.

Šetři si oříšky pro chvíli zlou

kdy sám si náhle přiznáš.

Život je pohádkou nedopsanou

vše stát se smí jen třikrát.

Snad Ti může znít

dnes jako bláznovství.

R 1 : Věř mi, že to je ta na světě nejlepší zpráva

pro ty kdo uvěří stane se zázrak.

Možná – možná – možná.

Kdo jen to pozná – pozná – pozná ?

R 2 : **Věř mi že to je ta na světě nejlepší zpráva,**

kouzlo tří oříšků křídla ti dává.

Vyhrát – vyhrát – vyhrát.

Jednou – dvakrát – třikrát.

La - la - la

Snad ti to může znít dnes jako bláznovství.

R 1

R 2

Věř mi že království padne když schází v něm láska

Chraň své tři oříšky třeba tě zázrak

potká - potká - potká

Možná taky stokrát.

(84)

ZÁKON – zpívá: **Iveta Bartošová**, text: **V. Kočandrle**, hudba: **V. Kočandrle**, 1999.

Zákon

Zákon

Zákon

Zákon je propast vysoká stěna

zákon je hrozba nevyřčená.

Zákon je propast vysoká stěna

já tváří v tvář jí stojím sama.

Stále níž se soumrak snášel

v stínech směr všech cest se ztrácel.

Dívčín šat už splýval s tmou

spěchala stále dál.

Tváří v tvář když srázu stála zbýval krok a v zádech skála

náhle jak by v houštinách někdo za ní se smál.

Hloubka je závratná, naposled má se ptát.

Mám přijmout zákon ?

Mám zkoušet bránit se dál ?

Vzpoura má tím ožívá

čím blíží se zdá.

Mám přijmout zákon ?

Zákon je propast, vysoká stěna

zákon je léčka nastražená.

Zákon je propast, vysoká stěna

Já tvář jí v tvář jí stojím sama.

Mám přijmout zákon ?

Vzpouru svou nač dál už skrývat

Díky ní teď může dýchat,

díky ní teď volbu má

bojovat dál, či vzdát.

Tváří v tvář když srázu stála zbýval krok a v zádech skála

náhle smích tam v houštinách zničehonic pak zhas.

Bojovat dál, či vzdát, navěky má se ptát.

Mám přijmout zákon ?

Mám zkoušet bránit se dál ? – zákon.

Vzpoura má tím ožívá – zákon.

Čím blíží se zdá.

Mám přijmout zákon ?

Mám přijmout zákon ? - zákon

Mám zkoušet bránit se dál ? - zákon

Vzpoury žár mé umírá - zákon

Zákon se vzdá - zákon.

Vládnout nemá.

Mám přijmout zákon ???

(85)

LÁSKA – zpívá: Iveta Bartošová, text: V. Kočandrlé, hudba: J. Škorpík, 2000.

Lásku prý do dlaně nejde vzít

lásku prý mé oči nevidí.

Láska prý srdci lhát neumí

at' je řečí mou, když slova oklamou.

R : S láskou můžeš jít cestou neznámou

lásce se neztratíš, přijde za tebou.

S láskou je ráno den, jen se dívej líp

znám ji a zároveň krásnější než dřív.

Láska prý je spánkem nejsladším,

písničkou, co srdce roztančí.

Lásce já málo jen rozumím

jedno ale vím, zas jí uvěřím.

R

R

Než dřív

(86)

MÉ PŘÁNÍ – zpívá: Iveta Bartošová, Karel Gott, text: J. Šimek, hudba: B. Urbánek, 2000.

Iveta : Víčka mám dál přivřená

dálka mým snům mává.

Do mých očí padá stín

už vím, že mám ráda.

Vidím tvář tak líbeznou

na níž úsměv září.

Hasnou hvězdy nad hlavou.

Svítá jdu k oltáři.

Karel : Jsem to já.

Má milá poznáváš ?

Chci lásku tvoji

Jsem to já má milá

a jen tvůj.

Budeš-li chtít, bud'me svoji.

Oba : **Láska dál at' zůstává,
dál at' srdce chrání.
Žádná závist, led, zloba, mráz
mít rád nezabrání.**

Karel : Mé přání

Iveta : Mé přání

Oba : Svou lásku tobě navždy dát

Karel : Mé přání

Iveta : Mé přání

Oba : **Lásku dát - chci dát**

Iveta : Mít rád nezabrání

Karel : **Láska nám dává sílu snít**

Oba : O této chvíli se mi zdálo,
je mnohem krásnější než sen.

(87)

DEN SE MODRÁ OD MODRÁSKŮ (?) – zpívá: Karel Černoch, Iva Janžurová.

Den se modrá od modrásků, slunce svítí
dobrých lidí je jak máku, jako kvítí.

Obzor se nám s každým létem promodrává
ta co nemá sama stárnout, at' se vdává.

Cesta ke štěstí je cesta jediná ta, kterou člověk měl kdy jít
jenže kdopak ví kde vlastně začíná a jestli konec má kdy mít.

R 1 : Kdo ji hledá sám se těžko proklestí
až tam k jejím výšinám.
My však cestu ke štěstí jsme našli naštěstí
teď náruč otvírá i nám.

R 1

Cesta ke štěstí se různě klikatí
tu hledat není žádný špás.

**Cinkot zlatáků, nic na ní neplatí
a s mapou nenajdeš ji snáz.**

R 2 : **Nikdo nedošel k té cestě jediné
kdo měl v srdci led a mráz.
Kdežto my co milujem, my se s ní neminem
ta cesta ke štěstí je v nás.**

R 2

R 1

R 2

R 3 : **Kdyby člověk měl žít deset životů**

a sotva na nohou už stál
měl by cestou štěstí jít a bušit do plotů
a lásku hledat dál a dál.

R 3

(88)

A POHÁDKY JE KONEC – zpívá: Lucie Bílá a Kamil Střihavka, text: Gabriela Osvaldová, hudba: Ondřej Soukup, 1993 (*pohádka „Nesmrtelná teta“*).

Stmívá se nad královstvím, závist je smutek a stín.
Závist potutelná, číhá je nesmrtelná.

Tam kde láska vládne, závist je ztracená,
shání srdce prázdné, z lásky bývá zmatená.

Bim bam zvon vyzvání
blíží se svítání.

Svítá, rozum šel spát
z lásky zblázním se rád.

Svítá a já mám strach
že láska je jen v pohádkách.

Tam kde láska vládne závist je ztracená
shání srdce prázdné z lásky bývá zničená.

Bim bam zvon vyzvání
láska nás ochrání.

Tam kde láska vládne závist je ztracená
shání srdce prázdné, z pravdy šílí.

Bim bam zvon vyzvání
Láska nás ochrání.
Láska nás ochrání.

(89)

MÁM TĚ RÁD – zpívá: Ladislav Křížek, Miroslav Křížek, text: Ladislav Křížek, Miroslav Křížek, hudba: Ladislav Křížek, 1999.

Né, lidi prý nejsou zas tak zlí
to se jen tak říká - já vím,
seš prostě jiná - tak zvláštní.

Maluj mi obrázky svých snů,
odhal co skrývá duše tvá,
ukaž co cítíš, když záříš.

R : Staň, co má se stát, zlej sen se může zdát.

Mám tě rád - každé ráno víc než dřív,
Mám tě rád - za každý úsměv čím dál víc,
Mám tě rád - štěstí je v nás - já vím, ty víš,
Mám tě rád - tak se mi líbíš nejvíc.

Já mám tě rád - ty slova kolem proletí
blízko nás - jsou snad jen frází století.
Mám tě rád - kde spí, kdo je ukrývá ?
Prý se jim všichni smějou.

Seš anděl co hlídá všední den,
když osud nás pálí víc jak dřív,
nepodléhám žádným splínům.

Lžím, co každý den jsou u dveří
necháš jim zprávu - nevěřím,
ve dvou se táhne líp, když záříš.

R

Mám tě rád - každé ráno víc než dřív,
Mám tě rád - za každý úsměv čím dál víc,
Mám tě rád - štěstí je v nás - já vím, ty víš,
Mám tě rád - tak se mi líbíš nejvíc.

Já mám tě rád - ty slova kolem proletí
blízko nás - jsou snad jen frází století.
Mám tě rád - kde spí, kdo je ukrývá ?
Jak chybí když se neříká.

(90)

MUMULAND – zpívá: Petr Kotvald, text: Pavel Cmíral, hudba: Jindřich Parma, 1999.

Na starejch mapách je Mumuland,
nahatej ostrov, kde ví, co chtěj.

Nemaj tam banky a parlament,
mumuland najdem a neslezem s něj.

ma ma leola mumuland...

Veselou zemi je Mumuland
mu mu sou holky
a mu mu mu kluk.

Mu mu **I love you** tu váží cent
Mumuland žije a my sme mu mu fuk.

ma ma leola mumuland...

(91)

POMALÝ KONĚ – zpívá: Martin Maxa, text a hudba: Martin Maxa, 2001.

Ještě pořád jsem tím, kdo sází na pomalý koně.
Ty, **co nečeká tíha vavřínů na šíji.**
Tam v cíli se jediná z trofejí netřpytí pro ně,
jenom vítězům se tu šampaňským připíjí.
Tady sázím na ty koně jen já...

Nevěř tomu, že máváš-li křídly, patří ti nebe.
To ti osud jen dopřál, ať se na chvíli proletíš.
A kdo lítá na věky, řekni sám, kdo si na tebe
až tě opustí dech, kdo si na tebe přihodí.
Zlatý oči, leda blázen jako já...

Já sázím na špatný koně, na pomalý koně bez dechu.
I když **nesklízím nic, než jen výsměch,**
tak mi to vůbec nevadí.
A když svítím po nocích v domě, jsem sám jako ospalej kočí
a cítím, že to i pro mě jednou skončí,
to až si na mě nevsadíš...

Těm co věří, že vládnou-li křídly patří jim hvězdy
asi nebude mít smysl vyprávět o koních.
Koho zajímá kůň, který ztrácí dech uprostřed cesty ?
Možná leda tak déšť nad ním pár kapek uroní.
Za něj déšť jen ztratí slzu - a já...

Já sázím na špatný koně...

(92)

ČASY SE MĚNÍ – zpívá: **Martin Maxa**, text a hudba: **Martin Maxa, 2001.**

Časy se mění a něco zůstává stejný.
Jednou jsi dole, podruhý ještě níž.

Těm co se nechaj dolů stáhnout spodními proudy
nezbude, než si na dno sáhnout, než pochopí,
že je tíží břemena vznešených představ o pravdě,
co nic neznamená.

Pravdy se nikde nenajíš.
Snad někde hrstka romantiků pro ni strádá,
hlupáky čeká vždycky zrada - nechme je být.

A kdyby snad iluzím
sbohem dal i ten poslední snílek,
všichni budeme dál
z rukávů tahat vysoký karty
a líbat se na rty
komu by chyběl poklidnej spánek
a jakou vzácnost si za něj koupíš asi.

Král umřel - ať žije král
a se ctí falešných hráčů
budeme hrát tu hru dál...

Časy se mění a něco je pořád stejný
ten kdo je nahoře, může být leda výš.
Některý lodě zkrátka hladině sbohem už daly,
jiné si pyšně cestu razí hřebeny vln.

Taky, možná ses příteli ocitl na špatný lodi.
Možná ti nedošlo, že to tak prostě chodí.
Některé lodě zkrátka hladině sbohem už daly,
jiné si pyšně cestu razí hřebeny vln.

A kdyby snad iluzím...

(93)

PRODAVAČ ILUZÍ – zpívá: Martin Maxa, text a hudba: Martin Maxa, 2001.

Mluví se o tom, že přichází čas velkých změn.
O tom, že pomalu vchází už do dveří.
Prý i ten nebožtík, co nechce jít z kola ven,
už zítra se ještě rád zbaví svých otěží.

Možná bílej frak už si navléká funebrák.
Třeba už z líčidel na tváři úsměv si vytváří.
Možná pohřební kapela začne zvesela hrát
dřív, než najde se ten, komu strach nohy podráží,
že s velkou slávou na scéně nebude nic
a v sále zklamaný dav sotva úžasem oněmí.

Celá ta sláva nebude nic než jen trik.
Celý to laciný představení sotva dočká se ovací.

Jen co se dav pozůstalých přestane konečně cpát
a pod zármutkem stoly přestanou se prohýbat,
první nesmělý pochyby začnou se k povrchu drát,
jestli vůbec tu je ten, kdo chtěl by v tom škváru hrát.

Možná bílej frak už si navléká funebrák...

(94)

VÍM O TOM SVÝ – zpívá: Martin Maxa, text a hudba: Martin Maxa, 2001.

Nejspíš jsi na tom jako já.
Nebudeš nejspíš jinačí.
Jednou se k tobě štěstí zná,
jindy ti smůla zatančí.

Pak nejspíš modlitby tvou duši
právě tak nikdy nespasí.

Nejspíš tě jako požár v buši,
vzplaneš-li, rychle uhasí.

Já vím, to znám. Vím o tom svý.
Nejspíš se nám stane co se má stát.
Já vím, to znám. Vím o tom svý.
Nejspíš se nám budou stejný sny zdát.

A nejspíš o některých věcech
budeme jednou provždy snít.
**Dvě stejný těla v jedný řece,
dvě stejný bárky v peřejích.**

**A kolem stejně kalná voda.
A stejný břehy blátivý.
Někdo nám občas ruku podá
a jiný smete z hladiny.**

Já vím, to znám...

(95)

ZPOVĚDNICE – zpívá: Martin Maxa, text a hudba: Martin Maxa, 2001.

Dávno se nikdo neptá,
dávno je k odpovědím
ztracená v mlze cesta.

Páter spí při zpovědi.
Proč by ho zajímalo
kdo za co vlastně může,
stalo se co se stalo
a těžko něco zmůže s tím.
Asi nezbývá než to tak zkrátka vzít.

Proč by ho vůbec měla
trápit ta fůra hnoje.

Kráčí-li **duše z těla**
nestačí před liftbojem -
- chlápem z nebeský zdviže
odříkat otčenáše,
servilně mávnout křížem
a doufat, že tě sveze výš než ty ostatní.
To bude chtít trochu víc.

Dámy a pánové váš smích falešně zní.
Slova tu nad stolem váží sotva víc než ten dým.
S doutníkem v zubech zdá se, každej tu má co říct.
A frázi střídá fráze, samý žvásty nic víc.

Dávno jen **tichý snění**
vládne ve zpovědnici.

Páter až do setmění

klidně spí na lavici.

Beztak už nikdo neví

čí je co vlastně vina,

svý tu o vykoupení

jen mouchy v pavučinách ví.

Asi nezbývá než to tak zkrátka vzít.

(96)

ZATÍM – zpívá: Martin Maxa, text a hudba: Martin Maxa, 2001.

Zatím nemám ten pocit, že za nás včas

něčí ústa řeknou – platím !

Nebyl bych proti, jenže mám strach,

že mi spíš nevystačí drobný.

V kapse mám díru a můj drobný

bůh ví kdo roztáčí, však zatím,

vrchní mi nespílá a má stá

whiska je hřejivá, tak nad čím

měl bych si hlavu lámat ?

Mám rád, když na mě rosa z nebe padá.

Necítím chlad, když rosa padá

a co víc, noc je sotva narozená

a sklenka na mém stole orosená.

Kdo ví čeho se zítra dočkám,

čí zloba na mě kdesi čeká.

Tý budu účty platit !

Zatím není tak nejhůř, jen se zdá,

že nás občas někde něco tlačí.

To černý svědomí nám krade z kapes

před všemi utajený drobný.

A ty já nemám, vždyť můj drobný

někde se kutálí, však zatím

vrchní mi nespílá a má stá

whiska je hřejivá, tak nad čím,

měl bych si hlavu lámat ?

Mám rád, když na mě rosa z nebe padá.

Necítím chlad, když rosa padá

a co víc, noc je sotva narozená...

Zatím není tak nejhůř...

(97)

MUZEUM VOSKOVÝCH FIGURÍN – zpívá: Martin Maxa, text a hudba: Martin Maxa, 2001.

Vítej na skládce artefaktů, který sem život jen tak odhodil.
Muzeum "Život", kde znehybněl čas v těle voskových figurín.

Tady máš svůj život jako na dlani - **svědomí odlité do vosku.**
Vosková svita těch, kteří ti klestili cestu k úspěchům.

R : **Je tady zrada - svůdná tvář,**
jedna z tvých prvních dam.
Je tu i zloba, je tu i zášť
patřící k tvým milenkám.
Je tu i pýcha se závistí - žádná tu nechybí,
a tak vítej v muzeu voskových figurín.

Vítej na skládce artefaktů, který sem život jen tak odhodil.
Muzeum "Život", kde znehybněl čas v těle voskových figurín.

Jsem tady vrátnej a hlídám tvou svitu
a věř mi, **občas mě zamrazí**
z podivných bledých tváří z muzea voskových figurín.

R

(98)

VOŇAVÁ – zpívá: Martin Maxa, text a hudba: Martin Maxa, 2000.

Vstoupíš-li jednou do útrob třinácté z komnat
musíš se jednou a pro vždy něčeho vzdát.
Zatím však máš ještě pár minut času věci v hlavě své srovnat
jestli to vůbec za to bude stát, až překročíš práh.

Voňavá, ještě tak mladá jsi holka,
voňavá a z toho kdoví co kouká.

Jestli **dočkáš se vysněných změn** vůbec není tak jisté
snad proto vláčíš za sebou strach – taky máš čeho se bát.
Třeba jsi právě teď v nesprávnej čas na špatným místě
a co spí v útrokách třinácté z komnat, dál mělo by spát.
Voňavá.....

Mladá jsi holka a **není pevnost**
ve které přetrváš navěky .
Věčná pohříchu je zas jen věčnost
bez konce šťvanice a v ní jsi jen obětí.

Jsme jako útržky předlouhých vět, které nemají smysl,
třináctá z komnat jen zlatá schránka pro naději.

Na místo brány ven z vězení, co tvoří tvá mysl
chystáš se právě teď otevřít jen Pandory skříň.
Voňavá.....

(99)

SVATEJ GRÁL – zpívá: Martin Maxa, text a hudba: Martin Maxa, 2000.

V jaký dálce jsou těla přízraků tvých tajných přání konkrétní
jaká dálka čeká tvou ztrápenou duši
než věcem vážným porozumí.

Ó jsi pouhej stín hledačů pokladů
těžko se dočkáš třpytivých šperků a vzácných smaragdů.

Kolikrát jsi měl na lovu přízraků pocity rytířů na koních
kolikrát jsi jen nad hlavou mával svým mečem,
než jsi se dočkal probuzení.

Ó ten pocit znám – jako bych na všechno odpověď znal,
když doufám, že sklenka vína, co svírám v ruce, je svatej grál.

Kde země dotýká se hvězd je svatej grál
a to dřív zahřeje tě sníh, než se ho zmocníš.

Já nemám pocit, že bys jen tak něco vzdal
a tak se mi zdá, že pár nocí ještě probdíš.

Kdo je z vášně snad lovcem přízraků
ten bludnou duší navždy se stal,
ten se tváří v tvář dočká zázraků,
až chladnej sníh bude ho hřát.

Ó a tak se stín hledačů pokladů
ve tmě ztrácí, stejně jak třpyt vzácných smaragdů.

Kde země.....

(100)

LÁSKA NEVYMÍRÁ – zpívá: Martin Maxa, text: Martin Maxa, hudba: Martin Maxa, 2000.

Láska nevymírá nikdy po přeslici,
něčí král vždy sténá na šachovnici
a s ním se prostě naplnil lovestory čas.
Jako dům, který svůj lesk časem ztrácí, tichej jukebox
mrtvá skříňka hrací, která stářím na vždycky ztratila hlas.

Z jemného předuva snů měl ten dům
kdysi podkroví upředené.
Okny tam vítr tiše přinášel zlatý déšť
a s ním všechny vůně z ráje, znamení spiklenců
a ten kdo zná je, závidí milencům.

Jak zvláštní jsou všechny výsady mládí,
jak snadné je věřit, že není co ztratit – co říct, co na to říct.

Marné je milencům po setmění říkat něco v tom smyslu, že časy se mění.
Kdo ti uvěří a kdo ti o to stojí.

To nemá cenu líčit, jak to bolí, když se objeví krepovej čert.

**Ten zrnko písku vloží do soukolí a dál to znáš,
dál je to vždycky stejný, tak to začíná,
někde zkrátka se objeví ta první trhlina.**

Už to dlouho nepotrvá, děj dostane spád.
Lásce času moc nezbyvá, někdo už přestal mít rád.
S tím nic nenaděláš, tohle nepředěláš.

Láska nevymírá nikdy po přeslici.
Něčí král vždy sténá na šachovnici
a s ním se prostě naplnil lovestory čas.

(101)

POSLEDNÍ SOUD – zpívá: Martin Maxa, text: Martin Maxa, hudba: Martin Maxa, 2000.

**Až jednou smrt rozbije mříž vězení našich těl
slepý duše vykročí poprvé ze svých cel
poprvé ze svých temných cel.**

**Až se nám oči zahledí skrze hlinu na Měsíc
slepý duše vykročí poprvé k řece Styx.**

Před posledním soudem se už drama nekoná
všechny dávno unavil věčnej spor o duše
a tak už jen ďábel a bůh se tu přou o slova
i když **myšlenky všech, co tu zbyli, opustili soudní síň.**

Kolikrát jen přikryl už sníh bílý kosti
i nejlepších z nás, co už spí na věčnosti,
co už spí na věčnosti a tiše sní.
Těžko říct, **zda-li bůh, zda-li bůh anebo ďábel,**
který z nich, který z nich bude řečnit naposled.

Před posledním soudem.....

(102)

SKLÍPKANI – zpívá: Martin Maxa, text a hudba: Martin Maxa, 2000.

Ve městě kralují sklípkaní
v soumraku tmu do ulic vyhání.
Pod těžkým portálem zavzdychala
kamenná ženská bez ruky.
Pak otevřela oči, v údivu zvedla obočí
a pokrčila rameny :

Tak to tu vážně ještě nebylo
aby tu korzovali pavouci.

Co lidí tady dřív jen chodilo
co písni znělo tady za noci.

**Sklípkani, prach a křídla netopýrů,
pavoučí nožky sochám berou míru.**

Jinak je ve městě docela klid
pláčou tu jen zbytky karyatyd.
A mě rve srdce na kusy, když sochy roní slzy
a smutně krčí rameny.

Tak to tu vážně.....

**Kolem se cosi plíží a spřádá sítě
hrůzně se usmívá a šeptá chci tě.**

Zrychlená káča otáčení.
Zrychlený klapot a běh.
Zrychlené hodiny padají ze zdi
a zaráží dech.

(103)

VOKURKY – zpívá: Lucie Bílá, text: Gabriela Osvaldová, hudba: Ondřej Soukup, 2003.

**Tělo bez duše a duši bez těla
ne to jsem vážně, vážně, vážně
nikdy nechtěla.**

Postel není přístav
a postel není dům
komu to mám říct ?
Tobě ne - **oblakům...**

Že jsem furt malý dítě
i když to není vidět
komu to mám říct
a mám se za to stydět ?

Jsi přístav mojí duše
a já budu tvůj dům
a na svém holým břiše
dnes prostřu andělům.

A venku trochu mrzne
studěj mě jejich křídla,
tak si ke mně lehni
abych ti nevystydla.

Varhany nehrajou nám
a sbor nám nezpívá,
já mám tvé teplo v sobě
kolem noc mrazivá.

A na vokurkách loňskejch
se tiše kalí lák
a bude na něm plíseň
pojd' - necháme to tak...

(104)

CESTU ZNÁM JEN JÁ – zpívá: Karel Gott, text: Ivo Fischer, hudba: Jaroslav Celba.

Vy ten dům snad líp než-li já budete znát,
střecha šikmá má z jehličí trám.

Cestu znám jen já, ale vám prozradím rád,
jak se chodí z té chaloupky k nám.

Z mechu pár kroků dál přes dvě pápěři
stéblo trávy a háj z mravenčích klád.

Cestu znám jen já, ale vám řeknu ji rád,
ať struny dětství v nás dál mohou hrát.

(105)

ČAS RŮŽÍ – zpívá: Karel Gott.

Když prvně na jaře ženy si do ulic vyjdou
nemohu za to že vzplanu jak slaměný vích.
Stávám se rázem zlodějem růží
a to je můj největší hřích.

Až jednou v zrcadle objevím ve vlasech bílo
dojde mi neklamně, že na mě podzim už dych.
Koupím sto růží, odpusť mi bože
i tenhle poslední hřích.

R : Rád mám rád čas růží
rád mám rád čas růží.

Láskou znít a dívek pohledy pít
když tohle skončí
tak tady nemohu žít.

(106)

HEJ PÁNI KONŠELÉ – zpívá: Karel Gott, text: Jiří Štáidl, hudba: Jaromír Klempíř.

Prý bejval svět jak z růže květ, či háj.
Prý žádná zlost a lásky dost, jó, ráj.
Prý bejval svět jak z růže květ a já se ptal,
proč nezůstal jen chvíli dál,
pouze chvíli dál.

Prý bejval svět, jó, říkal děd, jak sen.
Prý žádněj kvér a spousta her a žen.

Tak bejval svět před fůrou let a já se ptal,
proč nezůstal jen chvíli dál,
pouze chvíli dál.

Hej, páni konšelé, vyslyšte nevinný přání !
Hej, páni konšelé, já bych chtěl na zemi ráj !
Možná, že mám přání omšelé.
Svět je však zlej, a proto,
hej, páni konšelé,
já bych rád měl ráj.

Jó, říkal strýc, že svět byl víc než fajn,
prý vládl klid a král měl cit a šajn.
Jak říkal strýc: jó, svět byl víc a já se ptál,
proč nezůstal jen chvíli dál, pouze chvíli dál.

Ten dávnej čas, ten vzal si d'as prý sám.
A pak prý šel, strýc nevěděl už, kam.
Ten dávnej čas, ten vzal si d'as a já se ptál,
proč nezůstal jen chvíli dál, pouze chvíli dál.

Hej, páni konšelé, **vyslyšte** nevinný přání !
Hej, páni konšelé, **já bych chtěl na zemi ráj !**
Možná, že mám přání omšelé.
Svět je však zlej, a proto, hej, páni konšelé,
já bych rád měl ráj.
Na věky ráj.

(107)

KÉŽ JSEM TO JÁ – zpívá: Karel Gott, text: Zdeněk Borovec, hudba: Gilbert Bécaud.

Kdo dá ti růže bílý,
kdo tvář k tvý skrání schýlí,
modlím se, modlím, kéž jsem to já.

Až přejde léto v září,
kdo spláchne pláč ti z tváří,
modlím se modlím, kéž jsem to já.

Kdo noc ti zkrátí,
dárkem dar splatí,
kdo smích ti vrátí,
tvým ohněm vzplá.

S kým dojdeš, láske k cíli,
kdo dá ti růže bílý,
modlím se, modlím,
kéž jsem to já.

Kdo noc ti zkrátí,
dárkem dar splatí,
kdo smích ti vrátí,

tvým ohněm vzplá.

S kým dojdeš, lásko k cíli,
kdo dá ti růže bílý,
modlím se, modlím,
kéž jsem to já.

Ó, kéž jsem to já.

(108)

MĚSÍČNÍ ŘEKA – zpívá: Karel Gott, text: Karel Jelínek, hudba: Henry Maroni, 1964.

K tvým břehům sklání měsíc tvář
a líbá něžně v tůni stín.
Hledí dolů klenbou stromů,
kam spát chodí hvězdy a kde vládne mír.

Znáš mnohá kouzla, **řeko má,**
a vím, že mou touhu znáš.
Chci žít, žít a mít stále rád,
celou duši dát, dát život plný krás
já toužím mít rád.

K tvým břehům sklání měsíc tvář
a líbá něžně v tůni stín.
Hledí dolů klenbou stromů,
kam spát chodí hvězdy a kde vládne mír.

Znáš mnohá kouzla, **řeko má,**
a vím, že mou touhu znáš.
Chci žít, žít a mít stále rád,
celou duši dát, dát život plný krás
já toužím mít rád.

(109)

CO JE TO LÁSKA – zpívá: Petr Novák, autor: Petr Novák.

Z jiných světů přiletěl jsem k vám.
Ty jsi první, koho tady znám.
Duše má je čistý list.
Nevím co je nenávisť.
A co je láska ?

Často slýchám o ní písně znít.
Ten ji ztratil, ten chce novou mít.
Je to vůně nebo zář ?
Pověz, ty přec pravdu znáš.
Co je to láska ?

R : Kde se vlastně ukrývá ?
A kam chodí spát ?

Přinesl ji déšť či vodopád ?
Když se nikdo nedívá
Zkousím na zeď psát
Ta dvě slova lásky že mám rád.

Je to růže nebo pouhý stín ?
Sám se pravdu asi nedovím.
Jediná jsi, koho znám.
Posté se tě proto ptám.
Co je to láska ?
Co je to láska ?
Co je to láska ?

(110)

KOSMICKÝ SEN – zpívá: Hana Zagorová, text: Michael Prostějovský, hudba: Karel Vágner, 1983.

Jsem kosmický sen, kosmický sen,
zlehka se k tobě skláním,
jsem kosmický sen, kosmický sen
a dítě hvězdných plání.

Pojď, světelný rok překlene most
hodiny na věžích půlnoc bijí.
Pojď, já jsem tu host,
čas je tvůj sok, volám tě, pojd'.

Jsem kosmický sen, kosmický sen
na vlnách mléčné dráhy,
jsem kosmický sen, kosmický sen,
odletím jinam záhy.

Pojď, ruku mi dej, mineme čas,
přistanem na páté galaxii, pojd',
vesmír je v nás, věříme v něj,
milenci, blíženci všude žijí, pojd'.

Pojď, milion let mine jak nic,
hvězdám se omyly nepromíjí.
Pojď, slibuju víc, vrátíš se zpět,
volám tě, pojd'.

Jsem kosmický sen, kosmický sen,
zlehka se k tobě skláním,
jsem kosmický sen, kosmický sen
a dítě hvězdných plání.

Pojď, ruku mi dej, mineme čas,
přistanem na páté galaxii, pojd',
vesmír je v nás, věříme v něj,
volám tě, milenci, blíženci, všude žijí,
pojd', ruku mi dej, mineme čas,

přistanem na páté galaxii, pojd',
vesmír je v nás, věříme v něj,
milenci, blíženci všude žijí, pojd',
milion let mine jak nic,
hvězdy se omyly nepromíjí, pojd',
**slibuju víc, vrátíš se zpět,
volám tě, pojd'.**

(111)

STVOŘENÁ K LÁSCĚ – zpívá: Hana Zagorová.

Jaká, tak jaká mám být ?
Úsměvná, plačící.
Něco mezi tím, co s výšky podpatků
prohlíží svět a nechytí.

Snad jsem to já, když v hlíně odpadků
uvidím květ a necítím.

**Stvořená k lásce možná i snad.
Nosím v srdci svou klec,
jsem jen žena, né věc.**

Stvořená k lásce, z lásky k ní stvořená.
Věčně drásám v ní klid.
Jaká mám být ?

**Tam, tam kde srdce mám
nad klecí krouží pták
a křičívá, že klec je zamčená
jak ten můj svět, co prožívám.**

Vím jenom já, pro lásku stvořená.
Jen na pohled se usmívám.

Stvořená k lásce, jistě možná i snad.
Nosím v srdci svou klec. Žena, né věc.

Stvořená k lásce, k ní stvořená.
Věčně drásám v ní klid.
Jaká mám být ?

tada, tada, da.....

(112)

CO STALO SE, STALO – zpívá: Hana Zagorová, text: Jiřina Fikejzová, hudba: Jiří Zmožek, 1984.

To, co mi píšou je život sám,
nechtějí jenom autogram,
neznámí lidé a jak mi věří,

že snad jim porozumím.

**Kde mám tu moudrost, kde rady brát.
Přátelé v úzkých žhaví drát.**
Má linka slouží a kdo se stará,
že nesvá být taky smím.

To nejde jít světem jen tak beze škod.
I bolest je krása a přijde ti vhod,
**jen přestát tu chvíli než načechráš peří,
zas někomu svěříš rád svůj kód.**

Co stalo se, stalo a jedeme dál.
Tak zamkni ty dveře, ten zapadlý sál.
Když tamtamy hlásí tvé hubené časy,
spal za sebou most vzdechů,
sám ho spal.

Slova, jen slova dá se tak říct,
však v pravou chvíli zmohou víc,

jako stisk ruky a úsměv k tomu,
to někdy stačí, to znám.

Samota tísní a je to past,
co z ní se rodí může zmást.
**Tam, kde jsou stíny, světlo být musí,
tak hledej dál třeba sám.**

Líp ve dvou, to ano, však jsou chvíle ztrát.
Být tebou, jdu středem a nic nedám znát.
Jen zaplať svůj omyl, ten účet tě vzkřísí
až dnes bude kdysi, smíš zas brát.

Co stalo se, stalo a jedeme dál.
Tak zamkni ty dveře, ten zapadlý sál.
**Když tamtamy hlásí tvé hubené časy,
spal za sebou most vzdechů,
sám ho spal.**

Život ten autor, jak sem tam zdá se, ztrácí švih,
**vymyslí příběh, všechno by hrálo,
jen scén je málo zábavných.**

**Ty zkoušky, ty léčky a projdeme zas
i s úsměvem v slzách je zvládneme včas.**
Jen o vlas, co na tom, zas věříme zvěsti,
že prý už je štěstí blízko nás.

Co stalo se, stalo a jedeme dál.
Tak zamkni ty dveře, ten zapadlý sál.
Když tamtamy hlásí tvé hubené časy,
spal za sebou most vzdechů,

sám ho spal.

tadada...

Když tamtamy hlásí tvé hubené časy,
spal za sebou most vzdechů,
sám ho spal.

(113)

SLÁVA, JE BÁL – zpívá: Hana Zagorová, text: Hana Zagorová, hudba: Seweryn Krajewski, A. Osiecka, 1984.

Život můj milý trvá jen chvíli
jak tanec, spíš kvapík se hrál.
Nebeská mana i do pekel brána
nahoru, dolů a dál.

Život můj milý je největší z bálů,
tak tanči, dokud pozvánku máš.
Aorty šílí, nešetří síly,
ať sólo nezmeškáš.

Pro velký úspěch si přídavek chystáš,
když potleskem burácí sál,
poslední úklona, výměna místa
a konec, ani minuta dál.

Výčep jak výčep, týž jídelní lístek,
jen místo je jiné tu tam.
Za městem město a zaplatíš přesto,
ať jíš či nejíš sám.

Sláva, je bál, toč se živate jak káča v sále.
Sláva, je bál, než se rozezní zvon v katedrále.
Kapelo hraj, ještě tančí a hoří nám tváře,
den střídá den, láska lásku a rok z kalendáře.

Život můj milý je k pláči i k smíchu,
největší láska, co znáš.
Na jednom stole kus pravdy,
kus hříchu, světloňoš, mudrc i lhář.

Kde se vzal, tu se vzal stín nebo průvan,
vypne nám proud vprostřed dne,
tancuj, když žiješ a nečekej u bran
pořadí bezplatné.

Sláva, je bál, toč se živate jak káča v sále.
Sláva, je bál, než se rozezní zvon v katedrále.
Kapelo hraj, ještě tančí a hoří nám tváře,
den střídá den, láska lásku a rok z kalendáře.

Sláva, je bál, toč se živote jak káča v sále.
Sláva, je bál, než se rozezní zvon v katedrále.
Kapelo hraj, ještě tančí a hoří nám tváře...

(114)

JÍZDA – zpívá: Hana Zagorová, text: Pavel Žák, hudba: Karel Vágner, 1986.

Koně letí tmou až vítr hvízdá,
oba nesesedlaní bez opratí,
na nich ty i já **jsme lásky jízda**,
hříva ve dlaních, křídla závratí.

Koně letí tmou, **volní a krásní**.
Tváře šlehají nám větvíčky bříz.
Cestou necestou po loukách básní,
jedem báječnou lásky steeplechase.

Vichřic král bleskem stromy kácí,
hromy burácí tisíckrát.
My však dál letíme jak ptáci,
tryskem závodním, **když je**
kůň svobodný, neumí vzdát.

Koně letí tmou po louce, kvítí,
náhle zvolňují svůj závratný let,
všude nad hlavou hvězdy nám svítí,
kolem něžně sní pohádkový svět.

Koně letí tmou až vítr hvízdá,
oba nesesedlaní bez opratí,
na nich ty i já **jsme lásky jízda**,
hříva ve dlaních, křídla závratí.

Pak se zastaví v cílové pásce,
zvolna otáčejí své hlavy k nám,
snad si říkají, stvořeno k lásce,
tohle zákoutí patří taky vám.

Vichřic král bleskem stromy kácí,
hromy burácí tisíckrát.
My však dál letíme jak ptáci,
tryskem závodním,
když je kůň svobodný.

Vichřic král bleskem stromy kácí,
hromy burácí tisíckrát, tisíckrát.
My však dál letíme jak ptáci,
tryskem závodním,
když je kůň svobodný.

Vichřic král bleskem stromy kácí,
hromy burácí tisíckrát, tisíckrát

My však dál...

(115)

SBOHEM, DOBRÁ FIRMO – zpívá: Hana Zagorová, text: Zdeněk Borovec, hudba: Jiří Zmožek, 1986.

Statistika, čísla nač ? Koho to pálí ?

Další pevný svazek končí rozlukou a pří.
Zavinil to plánovač přes ideály,
Dva, co byli jeden, teď už k sobě nepatří.

Pak zruší to spojení
dvou jmen sám doktor práv.
Do statistiky čárka jen a epitaf.

Sbohem, dobrá firmo Vít a Věra.
Kde je dnes tvůj pyšný štít, tvé včera ?
Společníkům hrozil krach
a tandem musel se tak rozejít.

Sbohem, dobrá firmo Jan a Irma.
Bankrot přišel mimo plán a firma
nestala se prostě tím, čím mohla být.

Tři plus jedna, klíčka, klec,
kdo by měl zájem ?
Za dva byty skromné
s výdělkem se vymění.

Obchodovat dá se přec
i s loňským rájem,
zdvojovat je snadné,
půlit už je umění.

Tak bez kytic a věnce
čas nad tebou udělal kříž.

**Jsi vzata z evidence,
jinak o nic nejde, jak víš.**

Sbohem, dobrá firmo Vít a Věra.
Kde je dnes tvůj pyšný štít, tvé včera ?
Snad to chtělo novou krev,
ale kde ji vzít ?

Sbohem, dobrá firmo Jan a Irma.
Bankrot přišel mimo plán a firma
nestala se prostě tím, čím mohla být.

Sbohem, dobrá firmo Vít a Věra.
Kde je dnes tvůj pyšný štít, tvé včera ?
Snad to chtělo novou krev

nebo nový dům...

Sbohem, dobrá firmo Jan a Irma.
Bankrot přišel mimo plán a firma
přeje šťastný nový rok všem přátelům.

(116)

SLUŠNÝCH LIDÍ JE VÍC – zpívá: Hana Zagorová, Stanislav Hložek, text: Zdeněk Borovec, hudba: Jiří Zmožek, 1987.

HZ : Vážná po šťastných pondělích vcházíš do světa dospělých.
S trémou až trošku nápadnou,
představy včerejší jak pochodí, jak dopadnou.

SH : Cítíš pohledy pátravý, nýmand, co vlastně znám a vím.
Možná někdo ti průšvih přál,
drž se těch ostatních, co řeknou jak kam dál.

Oba : Těch normálních je víc, ty hloupá.
Slušných lidí je víc, ne, nemusíš se bát.
Bez nich nedokážeš nic, jim svěř svůj člun,
on srovná kurz už sám a první start ti vyjde snad jak nám.

SH : Vcházíš do nových příběhů,
žádná cedulka - V záběhu, další čekatel zázraků,
kdo ti má nabídnout let blankytem a bez mraků.

HZ : **Vcházíš do světa zápasů, nejspíš vjede ti do vlasů,**
trousí o tobě spousty fám, však někdo poradí i kudy jít i kam.

Oba : Slušných lidí je víc, je víc, ty hloupá.
Slušných lidí je víc, jen já, co já jich znám.
Bez nich nedokážeš nic, těm svěř svůj člun,
on srovná kurz už sám a první start ti vyjde snad jak nám.

Slušných lidí je víc, je víc, ty hloupá.
Slušných lidí je víc, jen já, co já jich znám.

Bez nich nedokážeš nic, těm svěř svůj člun, on srovná kurz už sám
a první start ti vyjde snad jak nám.
Tvůj první start ti vyjde snad jak nám.

(117)

UDĚLEJ SI PRIMA DEN – zpívá: Hana Zagorová, Stanislav Hložek, text: Zdeněk Borovec, hudba: Vítězslav Hádl, 1987.

HZ : **Slunce září, zřejmě kvůli nám,**
vrásek v tváři dneska málo mám.

SH : V kalendáři já čet k ránu jen...

Oba : udělej si prima den, udělej si prima den.

SH : Místo mlíka snídat mám tvou růž.
Já si říkám, měj se k dílu už.

R : Oba : **Udělej si prima den, udělej si prima den,
udělej si prima den, udělej si prima den.
Sobě sám jdi příkladem,
sobě sám jdi příkladem.**
Udělej si prima den, udělej si prima den.
Tahle práce šlechtí, ty to zvládneš, podívej.
Den ze všech nej, den ze všech nej.

Nejhezčí, jaký v snách si jen můžeš přát.
Den, kdy víš, že je tu někdo, kdo má tě rád.
Nejhezčí den, co v snách si jen můžeš přát.
Den, kdy smíš za šťastnou hvězdou se dát.

HZ : Čáry máry, a co když přijde déšť
na bulváry, na šťastné páry též ?

SH : Láry fáry, říkám dál si jen.

Oba : Udělej si prima den, udělej si prima den.

SH : Ententýny, humor vem kde vem,
déšť a stíny přejdi s úsměvem.

R

Nejhezčí, jaký v snách si jen můžeš přát.
Den, kdy víš, že je tu někdo, kdo má tě rád.
Nejhezčí den, co v snách si jen můžeš přát.
Den, kdy smíš za šťastnou hvězdou se dát.

(118)

**KONTAKT – zpívá: Hana Zagorová, Stanislav Hložek, Petr Kotvald, text: Šárka
Schmidtová, hudba: Jan Rotter, 1987.**

Náš tvar je krásný, symetricky modelovaný,
tvář žádné vrásky. **Tak jsme naprogramovaní.**

**Co nám chybí, co nám chybí ?
Co nám chybí, co nám chybí ?
Chybí kontakt, kontakt, kontakt, kontakt.**

Náš program PL garanci má bez omezení.
Nám podle čísel computer data doplní.

Co nám chybí, co nám chybí ?
Co nám chybí, co nám chybí ?
Chybí kontakt, kontakt, kontakt, kontakt.

Co nám chybí, co nám chybí ?
Co nám chybí, co nám chybí ?
Chybí kontakt, kontakt, kontakt, kontakt.

Jsme dokonalí, hned jsme dospělí,
jsme jak malovaní, krásní, stále mladí.
Jenom pevné svaly, plní veselí.
Žijem bez námahy, **jenže něco schází**,
mám ruce prázdné.

Fungujem automaticky, nám něco vážne,
tep se nám nikdy nezrychlí.

Co nám chybí, co nám chybí ?
Co nám chybí, co nám chybí ?
Chybí kontakt, kontakt, kontakt, kontakt.

Co nám chybí, co nám chybí ?
Co nám chybí, co nám chybí ?
Chybí kontakt, kontakt, kontakt, kontakt.

Co nám chybí, co nám chybí ?
Co nám chybí, co nám chybí ?
Chybí kontakt, kontakt, kontakt, kontakt.

(119)

VELIKÁNSKÉ UMĚNÍ – zpívá: Hana Zagorová, Stanislav Hložek, text: M.Černý, hudba:
Karel Vágner, 1987.

HZ : Život letí jako blázen
tím vesmírným vzduchoprázdne.
Jenom chvíli máš svý záření,
nic se nedá nikam schovat,
každý den a zas a znova
nové do starého přemění.

SH : Ten, kdo v kartách hledá rádce,
horoskopů vyptává se,
o životě nemá tušení.
Ten, kdo sbírá relikvie
taky málo rozumný je.
K čemu takovéhle pachtění ?

HZ : To chce znát.

SH : Dobře znát.

HZ : Sebe sama.

SH : Sebe sama.

Oba : Tak to je velikánský umění.

HZ : Znat, co smíš.

SH : To, co smíš.
HZ : **I co nesmíš.**
SH : **Zvlášť, co nesmíš.**

Oba : **Tak to je velikánský umění.**
HZ : **Vždycky jít.**
SH : **Vždycky jít.**
HZ : **Vlastní cestou.**
SH : **Vlastní cestou.**

Oba : Tak to je velikánský umění.

HZ : **To chce mít.**
SH : **Vždycky mít.**
HZ : **Ruce čistý.**
SH : Ruce čistý.

Oba : Tak to je velikánský umění.
Kdy se zvednout a kdy běžet,
kdy je mnohem lepší ležet,
to je velikánský umění.

**Co dokážeš všechno stihnout,
komu máš se z dálky vyhnout,
to je velikánský umění.**

HZ : **To chce znát.**
SH : **Dobře znát.**
HZ : **Sebe sama.**
SH : Sebe sama.

Oba : Tak to je velikánský umění.

HZ : Znat, co smíš.
SH : To, co smíš.
HZ : I co nesmíš.
SH : Zvlášť, co nesmíš.

Oba : Tak to je velikánský umění.

HZ : **Vždycky jít.**
SH : **Vždycky jít.**
HZ : **Vlastní cestou.**
SH : Vlastní cestou.

Oba : Tak to je velikánský umění.

HZ : To chce mít.
SH : Vždycky mít.
HZ : Ruce čistý.
SH : Ruce čistý.

Oba : Tak to je velikánský umění.

Vědět vždycky jak se tvářit,
kdy máš vypnout a kdy zářit,
to je velikánský umění.

**Když máš vztek a než bys vylít,
jít do ohně vodu přilít,
to je velikánský umění.**

Kdy máš do hry všechno vložit
a kdy líp zbraně složit,
to je velikánský umění.

**A přitom všem jenom stačí
sám u sebe vždycky začít,**
to je velikánský umění.

(120)

CHVÍLI JSEM BALÓNEM – zpívá: Hana Zagorová, sbor Gemini a Bezinky, text: Michal Horáček, hudba: Karel Vágner, 1987.

Jen co napadne sníh
rázem změní se v kliš,
zas nás přilepit stih
k dlažbě na refýžích.

Stih nám nastražit lest,
město zařalo pěst.
V téhle chvíli si říkám,
já chci vzhůru se vznést.

R : Já chvíli jsem balónem,
můžu plout bezbřehou oblohou,
stát se tou tečkou v dálce.

Já chvíli jsem balónem
plujícím povětřím
mířícím bůhví kam.

Jen co pominul chlad,
červen do ulic vpad.
Asfalt začíná tát,
léto dalo nám mat.

**Já už nechci se plést
v pasti klikatých cest.**

Víčka zavřu a cítím,
jak je snadné se vznést.

R

Já chvíli jsem balónem

plujícím povětřím
mířícím bůhví kam.

**Jen, co do kotlin měst
kouknu očima hvězd,
vždycky znovu si říkám,
jak je dobré se vznést.**

Já chvíli jsem balónem,
můžu plout bezbřehou oblohou,
stát se tou tečkou v dálce.

R
R
R

(121)

**ZEMĚTŘESENÍ – zpívá: Hana Zagorová, text: Michal Horáček, hudba: Václav Vašák,
1987.**

Zemětřesení někde v hlubinách,
z věže padá zvon a víří prach.
Zemětřesení a já tu klečím zmatená,
přede mnou láska v sutinách.

Zemětřesení těsně pod kůží,
lávu krve cítím sátat z ní.
Zemětřesení a já už nespím na růžích,
z lásky je halda kamení.

Řádek písmen za pár chvil
zkázu lásky dokončil.
Zkázu plánů, zkázu snů,
jakoby je vítr svál, co dál...
Co dál, co dál.

Zemětřesení jako tajný pláč,
jako černá šmouha v tváři dní.
Zemětřesení, já nepřikládám fáč
na svoje náhlá zranění.

Řádek písmen za pár chvil
zkázu lásky dokončil.
**Já však sbírám zbytky sil,
kdo vstane z bláta, neprohrál,
půjdu dál.**

**Neotřesená chci být, vyhrabat svůj klid,
znovu najít slunce, kde je stín.
Neotřesená chci žít a podívat se jít,
jak láska vstává z rozvalin.**

(122)

SETKÁNÍ (Incontro) – zpívá: Hana Zagorová, Drupi, text: Hana Zagorová – Dorina Dato, hudba: Jaromír Klempíř – František Polák, 1981.

Ona : Zrádná je noc, když se rozhoří
a měsíc táboří na špicích střech,
když tma noci slouží
mne **myšlenka souží - vyběhnout na balkon**
a křiknout ke hvězdám.

Ty, kdo máš trápení či k zbláznění se cítíš sám.
Ty láskou opilý a šťastný, já tě znám.
Mé dveře jsou ti dokořán.
No, **tak zastav svůj běh na chvíli.**
Ty, kdo mě uslyšíš, jsi ke mě zván.
Ty, kdo mě uslyšíš, buď vítán k nám.

Chvátej, než obzor zrůžoví
a než mi odpoví ozvěnou den.
Už podkovy zvoní tvých splašených koní.
Čas kočár zapřahá, tak jed', ať nezmeškáš.

On : Lo ti aspettavo con tanta eternita.
Adesso sembra un minotofa.
Gridono gia gli occhi, sei bella e non lo sai.
Sono contento, dai dir lo anche tu.
Che bel in controé dir lo anchetu.

Ona : Ty, kdo máš trápení až k zbláznění se cítíš sám.
On : Va mi guarda re un poe dimmi come stai.
Ona : Mé dveře jsou ti dokořán.
No, **tak zastav svůj běh na chvíli.**

On : Sembri noc tanta e lo sei, da vvero.
Ona : Ty, kdo mě uslyšíš, buď vítán k nám.
Ty, kdo mě uslyšíš, buď vítán k nám.

(123)

OHEŇ V DUŠI MÉ (Incontro) – zpívá: Hana Zagorová, text: Michael Prostějovský, hudba: Jaromír Klempíř, 1980.

Podívej, **oheň v duši mé**
i v těle znaveném jasným plamenem
zas a zas se rozhoří.

Nikdy nezhasí, oheň v duši mé,
déšť s větrem, který burácí jak chór,
ať vane z velehor či od moří.

Jsme chudí, bohatí,
jsme rychlík na trati,

jsme píseň, kterou někdo dozpíval.
Jsme zdraví, churaví,
jsme sochy bez slávy.
Oheň plane v nás dál.

V pravý čas oheň v duši mé,
jak točíš z nenadání osudím,
lásku probudí, touhu ukrytou,
spící tu v nás.

(124)

LÁSKA ZŮSTÁVÁ – zpívá: Hana Zagorová, text: Aida Brumovská, hudba: Angelo Michajlov, 1978.

Říkají, je šťastný jen ten, kdo všechno má.
Ten všechno prý smí, všechno ví
a všechno prý zná, všechno zná.

Úžasný je pocit, že štěstí v rukou máš
a všechno že smíš, všechno víš
a všechno už znáš, všechno znáš.

Pak náhle tohle štěstí rozplyne se jako dým,
štěstí věcí pomíjivé, tak co s tím ?
Vždyť jenom láska bývá věčná.

Kouzelnou moc v sobě má
a tím, že je nekonečná, zůstává.

Čím se spánek chrání, čím smutek zahání, láska ví.
A když pláč tě trápí, čím smích zpátky vrátí, láska ví.

Slunce někdy schází, život pár nesnází připraví.
Tak neváhej a hned lásku svou zavolej.
Ona lék už zná tím, že slaný proud vysuší,
smutek hned tvůj zruší, neváhej !

Láska má plamínek, je v očích tvých a mých.
Až do říše hvězd smí nás vést
a své dlaně mi dej, do mých dej.

Láska má je knihou, co věčné listy má.
A každý ten list budem číst dál jen ty a já, ty a já.
Nám nikdy tohle štěstí neztratí se jako dým.

Na otázku, co je věčné, řeknu - vím,
to jenom láska bývá věčná.

Tvoje jméno dávno má a tím, že je nekonečná, zůstává !
Čím se spánek chrání, čím smutek zahání, láska ví.
A když pláč tě trápí, čím smích zpátky vrátí, láska ví.
Slunce někdy schází, život pár nesnází připraví.

**Tak neváhej a hned lásku svou zavolej.
Ona lék už zná tím, že slaný proud vysuší, smutek hned tvůj zruší, neváhej !**

Neváhej !

(125)

JEN TAK – zpívá: Hana Zagorová, text: Aida Brumovská, hudba: Angelo Michajlov, 1978.

**Krásným ránem den když začíná,
zlátne nebeská bář.**

Louka trávou krásně zelená,
fialek je plná stráň.

Ted' chce se mi zpívat a v trávě si hrát,
bosou nohou loukou jít.
Já mít pár křídel, hned obletím stráň.
Jak motýlek budu si žít, jo, žít.

Jen tak, jen tak, jen tak, jen tak,
jen tak letět si bůhví kam.
**Jen tak, jen tak, jen tak, jen tak,
a vrátím se zpátky k nám.**

Blázen vítr mráčky nahání.
Mít z těch beránek šál,
vzít si jen tak jeden do dlaní...
Copak by tak asi stál ?

Ted' chce se mi tančit a slunce si brát
a s beránky nebem plout.
Já mít pár křídel hned obletím svět
a vítr ten může si dout, jo, dout.

Jen tak, jen tak, jen tak, jen tak,
jen tak plout nebem bůhví kam.
Jen tak, jen tak, jen tak, jen tak,
a vrátím se zpátky k nám.

(126)

KAMARÁD – zpívá: Hana Zagorová, text: Jaroslav Machek, hudba: Zdeněk Barták ml., 1975.

Vím, kdo se loudá, máš-li čas.
Kdo ti stráví každý špás.
Vím, kdo jde s tebou světlem, tmou.
Vím, kdo ti kráslí šedý svět,
kdo tě vrátí z hloubky zpět.
Vím, kdo ti ruku podá svou.

Kamarád, kamarád není nestálý.
Všechno, co ti dluží vrátí.
Kamarád, kamarád stojí v povzdálí,
když ti každý sbohem dá.
Kamarád, kamarád s tebou utrácí,
když se ti tvé příjmy krátí.
Kamarád, kamarád ten se neztratí,
ten se k tobě stále zná.

Vím, kdo se lekne máš-li hlad.
Kdo ti dá svůj úsměv rád.

Vím, pro koho ty nejsi vzduch.
Vím, kdo tě hlídá spoustu let,
kdo tě vrátí z hloubky zpět.
Vím, kdo ti vždycky hodí kruh.

Kamarád, kamarád není nestálý.
Všechno, co ti dluží vrátí.
Kamarád, kamarád stojí v povzdálí,
když ti každý sbohem dá.
Kamarád, kamarád s tebou utrácí,
když se ti tvé příjmy krátí.
Kamarád, kamarád ten se neztratí,
ten se k tobě stále zná.

Kamarád, kamarád s tebou utrácí,
když se ti tvé příjmy krátí.
Kamarád, kamarád ten se neztratí.

Všechno, co ti dluží vrátí,
je ti vlastně druhou matí,
ten se k tobě stále zná.
Kamarád.

(127)

SKONČIL BÁL – zpívá: Hana Zagorová, text: V. Fischer, hudba: Petr Janda, 1975.

**Ten, kdo je lhář, kdo svou tvář, pravou tvář, maskou skrývá,
ten, kdo je lhář, mění tvář, city předstírá
jako jiskry nad tratí pomalu se vytratí,
bude stranou stát jak příštipkář.**

**Ten, kdo má strach, kdo se úkratkem jen na svět dívá,
ten, kdo má strach rovně kouknout se do očí,
toho bázeň ochromí a před tíhou svědomí hledí, kam by plách, kam jen by plách.**

R : Byl jsi vždycky zbabělý, o svou kůži ses bál.
Stokrát v rukách obracel, cos měl dát.
Jdi si, jdi si svou cestou dál.
Kdo by o tohle stál ?

Ten, kdo je lhář, kdo svou tvář, pravou tvář, maskou skrývá,
ten, kdo je lhář, mění tvář, city předstírá
jako jiskry nad tratí pomalu se vytratí,
bude stranou stát jak příštipkář.

R
R

**Jdi si, jdi svou cestou dál.
Skončil maškarní bál, skončil bál.**

(128)

RYBIČKO ZLATÁ, PŘEJU SI – zpívá: Hana Zagorová, text: Jan Krůta, hudba: Jiří Zmožek, 1975.

Viděla jsem život zatím jenom z rychlíku,
co nikde nestaví a když, tak ze zvyku.
Oči mám dokořán od rána do noci,
ať dělám, co dělám, není mi pomoci.

Viděla jsem život zatím jenom z rychlíku.
Až mi jednou zastaví, sednu si k rybníku
a nechám běžet čas, ať si jen utíká.
Já čekám na rybku z našeho rybníka.

R : Rybičko zlatá, **přeju si**
mít vrásky smíchu u pusy
a písničky a zpívání
a klid na tichý dívání
a čtení knížek schovaných
na sladké chvíle před spaním,
mít třistapětašedesát
dnů štědrých každý rok.

Viděla jsem život zatím jenom z rychlíku.
Často mi chutná jak listy šťovíku.
Ať dělám, co dělám od rána do noci,
boty si prochodím, není mi pomoci.

R

Mít třistapětašedesát
dnů štědrých každý rok.
Rybičko zlatá, přeju si...

(129)

ANDĚLÉ – zpívá: Hana Zagorová, text: Jan Krůta, hudba: Petr Malásek, 1975.

V zrcadlech vídám je,
a v lógru od kafe, na nádražích a v sálech.
Ve tvářích udice a výraz chycených,

tik v průduškách odsouzených.

Chtěj se vznést, však nákupní tašky
váží víc než snesou z igelitu ta křídla v zádech,
výdech, výdech, žádný nádech.

Pouť za modrou oblohou si koupit nemohou.

R : **Andělé chycení do svých sítí jsme my,
andělé přibití hřeby nepravd k Zemi,
andělé, my z bižu poém s náhražkovým bohem
levných sladáků, co se hrají v bijáku i v nás.**

V zrcadlech vídám je,
a v lógru od kafe, na nádražích a v sálech.
**Láska je pod pultem, tak proč stát ve frontách,
i zadní vchody jsou ke vcházení.**

Chtěj se vznést, však nákupní tašky
váží víc než snesou z igelitu ta křídla v zádech,
výdech, výdech, žádný nádech.
Pouť za modrou oblohou si koupit nemohou.

R
R

(130)

STÍNY – zpívá: Hana Zagorová, text: Pavel Vrba, hudba: Karel Vágner, 1991.

Dál ve mně jsou barevné stíny.

**Dávnou hru s tmou
od první plíny snad znám.
Krásný dar proměny já mám.**

Každé trápení diamant touhy brousí.
Trápení zas kousek stínů
mi dá už tím, že mě poraní.
Pak vím, že mám dar vnímání.

R : Stíny jsou víc než stíny k líčení.
Stíny jsou zprávy z dávných bloudění.
Stíny jsou z půlnocí mých probděných.
Stíny, stíny...

Stíny jsou v šlépějích mých odchodů.
Ty stíny jsou příčiny mých důvodů.
Ty stíny jsou z víry v krásnou náhodu stínů.

Můj první stín dal loučení pravěké,
tíhu mých vin já od té chvíle už znám,
ze stínů údolí dnes mám.

Já ze stínů vycházím

a slunce líp tím vnímám.

Já nemrazím, i když
je někdy zima víc
než by se mohlo zdát,
to nic, i stíny můžou hřát.

R

Hm, stíny...

(131)

SKANZEN BÍDY – zpívá: Hana Zagorová, text: Michal Horáček, hudba: Vašo Patejdl, 1991.

V karmínu luceren pochybné čtvrti
pár zvadlých poběhlic ještě se vrtí,
přesto už dýchají rajský plyn smrti,
zakleté do kruhu z křídý.

Sladce spí mocipán. Proč ale zkys mu
ten úsměv lepkavý od optimismu ?
Na dveřích psáno měl v hranatém písmu,
starosta Skanzenu bídy.

Zakletý do kruhu z křídý
v ulicích Skanzenu,
skanzenu letité bídy.

Já jsem tu věštyní, jenže jsem chudá.
Každý svůj osud zná, a to je nuda.
Už tě jen zajímá, kdo tě dnes udá,
figurko z chlebové střídý.

Ty vaše ruce jsou ale tak čisté.
Zřejmě jste z daleka, ach můj ty Kriste,
kam jste to zabloudil, fešáku, vy jste
v ulicích Skanzenu bídy.

Figurky z chlebové střídý
jdou blátem Skanzenu,
skanzenu smutku a bídy.

Závist je na koni, který se plaší.
Bezhlavá hrabivost v podloubích straší.
Potěcha z toho, že jsme v pěkné kaši,
staví se do pyramidy.

Nikdo se nediví, každej ví svoje,
nanejvýš řeknou ti, božítku, co je ?
Vždyť to jsou odvěká pravidla boje
v ulicích Skanzenu bídy.

**Skládá se do pyramidy
beznaděj Skanzenu,
skanzenu morální bídy.**

Z činžáků padá tu tíseň a římsy.
Ve smetí kašpárek ztracený kýmsi.
Cinkot tvých rolniček nevybavím si,
maskote z mé školní třídy.

K čemu je talisman ? Zmar číhá všude,
v duších pak na skřipkách zmateně hude,
kdo se mu podvolí do smrti bude
v ulicích Skanzenu bídy.

Zakletý do kruhu z křídý
v ulicích Skanzenu,
skanzenu své vlastní bídy.

Zakletý do kruhu z křídý
v ulicích Skanzenu,
skanzenu své vlastní bídy.

(132)

PŘICHÁZÍ DOBA TAJNÝCH PŘÁNÍ – zpívá: Hana Zagorová, text: Z. Svoboda, hudba: L. Svoboda, 1991.

**Přichází doba tajných přání,
zázraků a nadějí.
Přichází divná doba tání,
kdy se všichni mají raději.**

R : Přichází dítě, které v dlani
nese lidem hvězdu hvězd.
Přichází dítě, jež nás chrání
a chce nás dobrou cestou vést.

To není jen tak samo sebou,
to musel někdo způsobit,
že ruce, které jindy zebou
mají z nenadání cit.

R

To není jen tak samo sebou,
to musel někdo způsobit,
že ruce, které jindy zebou
mají z nenadání cit.

R

a chce nás dobrou cestou vést.

(133)

AŽ NA VRCHLKY HOR – zpívá: Věra Martinová, text: Eduard Krečmar, hudba: Pavel Krejča, 1991.

Rád ses mi toulal a rád ses mi ztrácel sám
To hory tě táhly tak dávno jak dávno tě znám.
Prožil jsi tam plno jar, plno lét, plno zim.
A bylo to z lásky mé zoufalé lásky ne k nim.

Tak našla jsem sílu a odvahu vzhůru jít
a s tebou se toulat a kousek té pýchy jim vzít.
I ve sněhu spát tajit pláč, proč a nač dnes to vím.
Že bylo to z lásky mé zoufalé lásky ne k nim.

Až na vrcholky hor kde slyšíš vítr hrát.
Do kraje skalních měst i hnízd i hvězd
a zatoulaných stád.
Až na vrcholky hor jsme vyšli ty a já, a já
A všechno tak dávno tak dávno, tak dávno se zdá.

Už přestal ses toulat a neujdeš cesty kus
A nejsem ta dáma co právě teď řídí tvůj vůz.
A mě táhne dál klenba hor jejich vzdor a boj s ním.
Mně zůstala láska ta nádherná láska jen k nim.

Až na vrcholky hor kde slyšíš vítr hrát
Nad čáru oblaků až tam až tam, kde sníh se bojí tát.
Až na vrcholky hor už vyjdu jenom já, jen já.
A všechno tak dávno tak dávno, tak dávno se zdá

(134)

ŽIVOT JE JEN NÁHODA – zpívá: Jiří Voskovec, Jan Werich, autoři: Ježek, Voskovec, Werich.

Proč že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
že v mém životě vyšla má tak šťastná a krásná hvězda,
proč že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá,
zdání klame, mimoto každý sen,
který v noci míváme, zažene příští den.

Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
život plyne jak voda a smrt je jako moře,
každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději,
až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak porozumíš,
že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
láska že je náhoda a bez ní štěstí není.

(135)

DEN JE KRÁSNÝ – zpívá: Leona Machálková, text: Vratislav Blažek, hudba: Jiří Malásek, Jiří Bažant, Vlastimil Hála.

Den je krásný
Den je krásný
Den je krásný
Den je krásný

Když dva, se rádi mají

I v lednu je, jak v máji

I v lednu je jak v máji
S tebou, s tebou, s tebou, s tebou

Noc je krásná
Noc je krásná
Noc je krásná
Noc je krásná
Když dva, jsou jako jeden
V máj promění se leden
V máj promění se leden
S tebou, s tebou, s tebou, s tebou

Svět je krásný
Svět je krásný
Svět je krásný
S tebou

Když dva, se rádi mají
I v lednu je, jak v máji
I v lednu je, jak v máji
S tebou, s tebou, s tebou, s tebou

Svět je krásný
Svět je krásný
Svět je krásný
S tebou

(136)

AUTOBUSY PŘIJÍŽDĚJÍ – zpívá: Spiritual Kvintet, text a hudba: Spiritual Kvintet.

Autobusy přijíždějí, autobusy přijíždějí,
možná, že už zítra, **možná, že už zítra pojedeme za nadějí.**

Známe zemi vyvolenou,
do vysněné brány nevejdeme po kolenou.

Pojedeme staří, mladí,
že tu zůstat nechcem, našim pánům nejvíc vadí.

Policajti s tváří bledou,
marně do nás buší, stejně s námi nepojedou.

Pod jednou či pod obojí,
spojme svoje srdce, svoboda, ta za to stojí.

**Povedeme život nový,
nepobrali všechny, snad se vozy vrátí, kdo ví ?**

(137)

AŽ SE K NÁM PRÁVO VRÁTÍ – zpívá: **Spiritual Kvintet, text a hudba: Spiritual Kvintet.**

Chci sluncem být a ne planetou,
**až se k nám právo vrátí,
chci setřást bázeň staletou,
až se k nám právo vrátí.**

R : Já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál,
až se k nám právo vrátí, vrátí,
já čekám dál, já čekám dál, já čekám dál,
až se k nám právo vrátí.

Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst,
až se k nám právo vrátí, a na co mám chuť, to budu jíst,
až se k nám právo vrátí.

**Já nechci už kývat, chci svůj názor mít,
až se k nám právo vrátí, a jako člověk chci svůj život žít,
až se k nám právo vrátí.**

R

**Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat,
až se k nám právo vrátí, své děti po svém vychovávat,
až se k nám právo vrátí.**

**Už se těším až se narovná,
až se k nám právo vrátí, své věci rozhodnu si sám,
až se k nám právo vrátí.**

R

R

(138)

CARMINA AMOROSA – zpívá: **Spiritual Kvintet, text a hudba: Spiritual Kvintet.**

More festi querimus virum virtuosum quem
et benedicimus hospitem gloriosum,
et ab ipso petimus munus graciousum
sumam nobis conferat trium solidorum.

Kdo svou duši spravuje tam, kde korbel cinká,
ten svou milou miluje, až když už Pán Bůh spinká,
láska hoří kolem nás jako plamen svíce,

až ten oheň spolkně čas, nebude jí více.

Kdo lže kněžím v kostele, čert ho stáhne z kůže,
než ti milá ustele, však trochu lhát se může,
lásky hoří kolem nás jako plamen svíce,
až ten oheň spolkně čas, nebude jí více.

Neptejte se učenců na elixír mládí,
zeptejte se mládenců, těch, kteří panny svádí,
lásky letí kolem nás jako z nebe kámen,
chyt' ji do svých rukou včas, sic je s tebou amen,
sic je s tebou amen, amen, amen ...

(139)

DÁL, DÁL TOU VODOU – zpívá: Spiritual Kvintet, text a hudba: Spiritual Kvintet.

R : Dál, dál tou vodou, **dál, dál tou vodou, bratři,**
dál, dál tou vodou, **než vítr vlny kalné rozbouří.**

Bílý zástup spěchá dál,
vítr vlny kalné rozbouří,
hned v patách vojsko má,
které vyslal král,
vítr vlny kalné rozbouří.

R

Blesků zář nám svítí tmou,
vítr vlny kalné rozbouří,
kdo dojde k cíli, zem spatří svobodnou,
vítr vlny kalné rozbouří.

R

(140)

DOMOV NA ZEMI – zpívá: Spiritual Kvintet, text a hudba: Spiritual Kvintet.

Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
všichni se rvou a duši dávaj' všanc
a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi !

R : **Čas žádá svý** a mně se krátí dech,
když před kaplí tu zpívám na schodech
svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi !

Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi !

R

Ted' říkám "good-bye" svěskýmu veselí,
těm, co si užívají, nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však **spása kyne mi,**
už víc nechci mít domov svůj na zemi !

R

V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi !

R

(141)

JEDNOU BUDEM DÁL – zpívá: Spiritual Kvintet, text a hudba: Spiritual Kvintet.

Jednou budem dál, jednou budem dál,
jednou budem dál, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou budem dál, já vím.

Cíl je blízko nás, cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
cíl je blízko nás, já vím.

Jednou přijde mír, jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou přijde mír, já vím.

Jednou budem dál, jednou budem dál,
jednou budem dál, já vím,
jen víru mít, doufat a jít,
jednou budem dál, já vím.

(142)

MĚSTO S PĚTI VĚŽEMI – zpívá: Spiritual Kvintet, text a hudba: Spiritual Kvintet.

Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,
má z kamene chrám a **věží má pět,**
pět má město věží, haleluja.

R : Ten, kdo chce uvěřit, věří,
ten, kdo chce uvěřit, věří,
ten, kdo chce uvěřit, věří,
pět má město věží, haleluja.

Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,
pět má město věží, haleluja.

R

Město tě přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží,
pět má město věží, haleluja.

Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,
jenom znát místo, kde to město leží,
nikdo neví přesně, kudy se tam běží,
pět má město věží, haleluja.

R

(143)

NADĚJÍ, LÁSKOU I VÍROU – zpívá: Spiritual Kvintet, text a hudba: Spiritual Kvintet.

R : **Nadějí, láskou i vírou,**
nadějí, láskou i vírou,
nadějí, láskou i vírou
se píseň může stát.

Já když bejval ještě dítě,
táta řek': "Čas naučí tě,
že naději máš vždycky, dítě,
a to bys měl snad znát."

R

Dnes tvým krokům kámen brání,
píseň tvá však nemá stání,
dnes tvým krokům kámen brání,
pojd' na cestu se dát.

R

Vím, že láska neumírá
tomu, kdo ji neodpírá,
vím, že láska neumírá,
tak neboj se mít rád.

R

Kdo má cíl a kdo je v právu,
kdo má víru, nechce slávu,
kdo má cíl a kdo je v právu,

ten může s námi hrát.

R

Osud těm, kdo v pravdu věří,
rukou spravedlivou měří,
jenom ten, kdo v pravdu věří,
ten může klidně spát.

R

(144)

SODNÝ DEN – zpívá: **Spiritual Kvintet, text a hudba: Spiritual Kvintet.**

Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
zdál se mi sen **o poslední pouti**,
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
v ten soudný den.

Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.

Stůj, nechod' dál, času už je málo,
stůj, nechod' dál, míň, než by se zdálo,
stůj, nechod' dál, otevři se, skálo,
v ten soudný den.

Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.

R : Soudí, soudí pány, slouhy,
soudí, soudí hříšné touhy,
soudí, soudí, výčet pouhý, á ...

V tom se probudíš, to byl jen sen,
v tom se probudíš, to byl jen sen,
v tom se probudíš, to byl jen sen,
jen pouhý sen.

Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,
zdál se mi sen **o poslední pouti**,
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
v ten soudný den.

Zdál se mi sen, já **stojím na svém místě**,
zdál se mi sen, mé **svědomí je čisté**,
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě :
je soudný den !

(145)

STARÝ PŘÍBĚH – zpívá: **Spiritual Kvintet**, text a hudba: **Spiritual Kvintet**.

Řek Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že **naše cesta ke štěstí je trnitá**.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R : **Kdo se bojí vodou jít,
ten podle tónů faraónů musí žít.**
Mává, mává nám všem svobodná zem.

**Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.**
Mává, mává nám všem svobodná zem.

**Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.**
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R

Mává, mává nám všem svobodná zem.

**Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.**
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R

Mává, mává nám všem svobodná zem.

(146)

DUŠE A TĚLO – zpívá: **Jaroslav Hutka**, text a hudba: **Jaroslav Hutka**.

A když bylo před kostelem, a když bylo před kostelem,
hádala se duše s tělem, hádala se duše s tělem.

**Tělo, tělo, cos' dělalo, tělo, tělo, cos' dělalo,
o duši jsi nic nedbalo, o duši jsi nic nedbalo.**

**Cos' vidělo, to jsi chtělo, cos' vidělo, to jsi chtělo,
na hříchy jsi nevzpomnělo, na hříchy jsi nevzpomnělo.**

Tělo, tělo, tělo hříšné, tělo, tělo, tělo hříšné,
bývalo jsi v světě pyšné, bývalo jsi v světě pyšné.

Chodilo jsi v stříbře, zlatě, chodilo jsi v stříbře, zlatě,

a já ležím v hlíně, blátě, a já ležím v hlíně, blátě.

Chodilo jsi po muzikách, chodilo jsi po muzikách,
a já ležím v těžkých mukách, a já ležím v těžkých mukách.

Nedávej mně, duše, viny, nedávej mně, duše, viny,
bylas' se mnou v každé chvíli, bylas' se mnou v každé chvíli.

Byla-li jsem já kdy s tebou, byla-li jsem já kdy s tebou,
nevládla jsem sama sebou, nevládla jsem sama sebou.

A když bylo před kostelem, a když bylo před kostelem,
hádala se duše s tělem, hádala se duše s tělem.

(147)

TADY DOMOV MÁM – zpívá: Jaroslav Hutka, text a hudba: Jaroslav Hutka.

Prázdná slova znějí krajem nalomených duší,
není, kdo by hlavu zvednul k hrdé otázce,
ach, jak je to povědomé, to je píseň krajiny mé,
tady domov mám.

Otrok, který táhne valník pozlacených dějin,
mlžný příklad zbabělosti, však jen rozdává,
obléká se do legrace, nemá už nikoho v lásce,
tady domov mám.

Nedostane na vybranou, odevzdal svou vůli,
jazyk nechal ladem ležet, půdu neoral,
přistoupil na ponížení, chce jenom přežít na zemi,
tady domov mám.

Oči sobě zacloňuje, když sluníčko svítí,
když se jasné slovo mluví, uši zacpává,
má strach, když se vítr, leká se deště, co padá,
tady domov mám.

Ze dne na den bez naděje **kráčí směrem nikam**,
nemá, co by komu dal, jiným to zazlívá,
je jak hora unavený, jako potok pokřivený,
tady domov mám.

Nevím, kde mám zahnat hlad, když doma říkají: nejez,
nevím, kde mám promluvit, když doma říkají: mlč,
nemohu se nadechnouti, nemám koho obejmouti,
tady domov mám.

(148)

RŮŽE KVETOU DÁL – zpívá: Marta Kubišová, Golden Kids, text: Zdeněk Borovec,
hudba: Gilbert Bécaut.

Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou cest a jejich špínou,
smutkem dní a nudou línou, já tě znám,
ty, kdo ztratils' přízeň dam, **kdo jsi lásce ustlal v hrobě,**
škodíš tím jenom sám sobě, že jsi sám.

R : Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže,
podívej, kvete růže, ta tvá.

Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,
nemáš mládí právě klidné, já tě znám,
kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,
v téhle chvíli právě tobě povídám.

R

Ty, kdo znáš se k dětským hrám, co tě bosé nohy zebou,
počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,
slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,
volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.

R

(149)

SEN – zpívá: David Koller, text a hudba: skupina Lucie.

Stíny dnů a snů se k obratníkům stáčí.
Ruce snů – černejch se snaží zakrýt oči.
Světlo tvý prozradí, proč já vím.
S novým dnem že se zas navrátí.

Mraky se plazí, vítr je láme.
Stíny tvý duše rozplynou se v šeru.
Ve vlnách opouští, po hodinách mizí.
A měsíc nový stíny vyplaší.

R : Proud motýlů unáší strach.
Na listy sedá hvězdnej prach.
Proletí ohněm - a mizí stále dál.
Neslyšný kroky stepujou.
V nebeským rytmu swingujou, že se ráno vytratí.

Stíny dnů vyrostou a zmizí.
Nebeský znamení rozsvěcujou hvězdy.
Všechno ví - z povzdálí vedou naše kroky.
A měsíc nový stíny vyplaší.

R

Proud motýlů unáší strach.
Na listy sedá hvězdnej prach.
A nový stíny vyplaší.

(150)

KOUSEK LÁSKY – zpívá: Michal Tučný, text a hudba: skupina Fešáci.

Chodím zemí rád, jsem všude doma,
a **různé lidi všude potkávám,**
i když někteří jsou dobří, jiní za moc nestojí,
je podstatné, že nikde nejsem sám.

A nezáleží na tom, kudy chodím,
je hlavní, že si s lidmi rozumím,
přitom nemusím moc mluvit, stačí, když jim zazpívám,
se svou písní já se všude domluvím.

R : **Kousek lásky stále nosím s sebou** ve všech písních svých,
nikdo z vás se dávno neptá, co jsem zač,
každý ví, že se umím smát, kde chtějí slyšet smích,
a pláču tam, kde na místě je pláč.

Povídám si s každým, koho potkám,
mám všechny lidi stejnou měrou rád,
chodím zemí dál a doufám, že mi lidé rozumí,
a říkám vám: co víc si můžu přát.

R

(151)

DOBŘÁ ZPRÁVA – zpívá: Václav Neckář, text: Rytíř, hudba: Svoboda.

Dobrou zprávu já přináším vám,
řeky proud bude dál větrem hnán.
Letní žár jarní déšť a sníh,
dívčí pláč slzy dětský smích.

Dobrou zprávu já přináším rád,
každý strom tam kde stál musí stát.
Bude kvést vonět větrovím,
bude kvést víc vám nepovím.

Zpívej dál kolik věcí znáš,
zpívej dál proč se usmíváš
Zpívej dál na co vzpomínáš,
dál jen jít musíš cestou dlouhou.

Dobrou zprávu já přináším rád,
děti zítra své hry budou hrát.
Lodě plout vlny smývat příď,
večer tma rozhodí svou síť.

Dobrou zprávu já přináším vám,
nikdy víc nikdo nesmí být sám.
Petrklíč louky měkký klín,

petrklič víc vám nepovím.

Zpívej dál kolik věcí znáš,
zpívej dál proč se usmíváš,
zpívej dál na co vzpomínáš.
Dál jen jít musíš cestou dlouhou.

(152)

JAK SE TAK DÍVÁM – zpívá: Václav Neckář, text: Fischer, hudba: Martin.

Jak se tak dívám už kvete jíva,
tak vlajky vlajte a ty hudbo pěkně hraj.
To tam je bláto a vypadá to,
že přijde jaro přijde bude zase máj.

Potkal jsem ráno pána nos mu koukal z šály,
měl klapky na uších a děti se mu smály.
Snad ani nevěděl že jaro přišlo zdáli,
že ptáci zpívaj' a zelená se háj.

Jak se tak dívám už kvete jíva,
tak vlajky vlajte a ty hudbo pěkně hraj.
To tam je bláto a vypadá to,
že přijde jaro přijde bude zase máj.

Potkal jsem hezkou holku v najlonový blůze,
šla buďto ze školy a nebo z nějaký schůze.
Tak jsem ji vodved' slabou čtvrthodinku chůze,
na jednu sodu a na cinzano dry.

Jak se tak dívám už kvete jíva,
tak vlajky vlajte a ty hudbo pěkně hraj.
To tam je bláto a vypadá to,
že přijde jaro přijde bude zase máj.

Že kytky rozkvetou a bude zase máj.

(153)

NAUTILUS – zpívá: Václav Neckář, text: Zdeněk Rytíř, hudba: Petřina.

Kdo ví, kde odpočívá Nautilus,
kdo ví, kde skončil svou dlouhou pouť,
kdo ví, kde naposledy se potopil
a nikdy víckrát už nevyplul.

Maelström jej hýčká ve svém náručí,
a v něm plnou zázraků.
Kapitán Nemo, když mi poručí,
já **vidím do lidí jak do vraků.**

Vidím na tisíc vzdálených pokladů,

které jen stěží někdo vyloví.
**Leží tam v troskách stranou pohledů,
na místech o kterých se nikdo nedoví.**

V hloubkách, kde může plout jen Nautilus.
Dvacet tisíc mil pod mořem myšlení,
je to pohled, který těžko někdo docení.

Na den tak vypůjčit si Nautilus.
**Stačím je všechny ještě zachránit
a očistit od chaluh a od medúz.
Pach chobotnic a nánosy bahna z nich odstranit.**

A vzít i tu trubku stříbrem kovanou,
a víko klíčkem písni odemknout.
**Rozdávat lásku uvnitř schovanou
až do dna a potom zase dál plout.**
Křížem krážem.

Vyrvat času všechno co nám zatajil,
najít staré mapy bez nichž se nevyznáš,
tam v krajinách svého mozku na chodbách žil.

A tak jen Nemo řídil Nautilus,
špatné i zlé pohřbit ve vlnách
a nechat mořský proud aby je navždy splách’.

A vzít z nich věci lidem potřebné,
jen soudek s dobrým vínem hloubavým.
Jen smích pro malé děti nezbedné,
pro které to vlastně všechno vyprávím.

Stačí jen znovu najít Nautilus
a přístav který opět opustí.
Tajuplný ostrov leží v každém z nás
a pan Jules Verne mi to jistojistě odpustí.

(154)

Soud – zpívá: Václav Neckář, text: Schneider, hudba: Michajlov.

Soud, soud, soud svět mými ústy svolává,
rád ponesu kříž, kříž, ten kříž
zem štědře dětem rozdává s kolébkou.

Přede mnou zvěstovalo lásku a ráj
pro lidi tisíc proroků,
však rozplynul se sen, zbyl dým
a moře rudých potoků.

**Znát, znát, znát lék na tuhle dobu bolavou,
naučit se žít, žít, jen žít
a neusínat s obavou tíživou.**

Já kašlu na slíbenou spásu a ráj
andělů s mečem ohnivým,
tak **poradte mi prosím, jak žít**
s člověčím srdcem poctivým.

Proč ve mně tluče, proč tluče,
snad už se blíží soud, soud, soud
těch, co se teprv narodí,
chtěl bych při tom být, žít, jen žít
až proroctví se zahodí s úlevou.

Protože zvěštovalo lásku a ráj
pro lidi tisíc, tisíc, tisíc proroků,
však rozplynul se sen, zbyl dým
a moře rudých potoků.

Já kašlu na slíbenou spásu a ráj
andělů s mečem ohnivým,
tak poradte mi prosím, jak žít
s člověčím srdcem poctivým.

Znát lék, lék, lék na tuhle dobu bolavou,
naučit se žít, žít, jen žít
a neusínat s obavou,
naučit se žít, žít, žít
a neusínat s obavou,
naučit se žít.

(155)

U.F.O. – zpívá: Václav Neckář, text: Štáidl, hudba: Klempíř.

Já z hvězdy QE přilít k vám,
pět světelných let jsem sám.
Nadzvukovou rychlostí
létat je mou zvyklostí.

Říkají mi UFO létající
UFO.
Říkají mi U-EF-O.
Má pozemská madam,
k vašim nohám padám.
Miluje vás U-EF-O.

Pojď se mnou na hvězdu QE,
lásku ti dám U-KA-VE.
Pět sluncí nás bude hřát,
beztížný stav napořád.

Říkají mi UFO létající
UFO
Říkají mi U-EF-O.

Má pozemská madam,
k vašim nohám padám
Miluje vás U-EF-O.

Já z hvězdy QE přilít k vám,
jsem vesmírný superman.
Mám krásný trup jemný stroj,
já musím dál tak ahoj.

Říkají mi UFO létající
UFO
Říkají mi U-EF-O.
Má pozemská madam,
k vašim nohám padám.
Miluje vás U-EF-O.

(156)

MLÝNY MELOU – zpívá: Lenka Filipová, text: Lenka Filipová, hudba: Lenka Filipová, 2003.

Odpouštím a proto jsem, má duše je klidná,
člověk sám je plný hříchů a plný vín.
Už jen pokora a stud mu kážou, říkat slova vlídná,
i když to někdy stojí asi víc, než může a umí.

Odpouštím a proto doufám a proto věřím,
lepší rozkvetlou zahradou než bahnem jít.
A taky asi umím naříkat a plakat - to jiní,
prostě nechci a asi **radost mám a vnitřní klid.**

R : Mlýny melou a pravda pálí
a hradba padá a duše s ní,
a jako déšť' lež prší, lež prší, chválí
a městem chodí a smutně zní.

Odpouštím a kdekdo mě a klasy zrajou,
i když vím, že déšť' se valí dál.
Propadne se člověk když mu spílají a na city když hrajou,
no tak spadne co má být, stoupne si tam kde stál.

R

(157)

TENHLE SVĚT – zpívá: Lenka Filipová, text: Lenka Filipová, hudba: Lenka Filipová, 2003.

Svět, tenhle svět znám nazpaměť a kdo by se smál,
vánoční stromek a televize svítí, všechno kolem se někam řítí.

Nový lék dává naději a kdo je sám je napospas dán,
venku padá sníh, z okna se dívám a pán s harmonikou tak nádherně zpívá.

Svět, tenhle svět znám nazpaměť a kdo by se smál,
když v Betlémě je válka, každej se dívá
a Madonna má další nový senzační prohlášení....

R : A...v novinách o tom psali

A...i v rádiu to povídali

A...my jsme se milovali zas i když venku byl mráz

**Svět, tenhle svět znám nazpaměť a kdo by se smál,
když vypadá to jako samoobsluha, kde každá chuť je jedna jako ta druhá.**

**Rodina ztrácí vliv, už není jako dřív a já si o tom můžu myslet úplně cokoliv,
zas legenda končí a přesto v nás žije.
Je tohle náš svět a nebo vesmírná galaxie ?**

R

Zítra všechny tyhle zprávy s větrem odletí jako dým,
ale tvoji tváři zaplaťpánbůh pořád rozumím

R

(158)

ATLANTIDA – zpívá: Miroslav Žbirka.

Zem pradávnych sínk v chladnom tieni tajomstiev, na mapách jej dávno niet,
zem pradávnych sínk, nepoznáš jej žalospev, more nevydá viac ten svet.

Pod hladinou spí kameň s tvárou naveky v nehybnom tieni rias
a milenci sú si v tej hĺbke ďalekí, s rukou sa míňa vlas.

R : Len more cez brány čias ženie na brehy stĺpy vín,
len more cez brány čias von vynáša stĺpy vín.

**Zem stratených sínk, v oknách blúdia oči rýb,
tam hlboko niet kam ujsť, zem stratených sínk,
v oknách blúdia oči rýb, hľadajú kľúč od úst.**

Pod hladinou spí kameň, tvár a testament v nehybnom tieni rias,
čas ostal tu stáť, očami hviezd sa díva kvet, v tej hĺbke je niečo z nás.

R

(159)

PŘÁTELSTVÍ – zpívá: Petr Novák.

**Mám přátel pár, věřím jim, jdou vedle mě
mám přátel pár, náš krok vryl punc do země
co nás táhne cestou blátivou a žene za duhou
přátelství na druhou.**

**Mám přátel pár, stojí blíž, blíž než se zdá
mám přátel pár, zpívají, když zpívám já
co nám dává přežít těžké dny a zimu třeskutou
přátelství na čtvrtou.**

Nám čas přál, známe své lásky stálice
ten kdo to vzdal, jen pár dnů může trápit se
v čem je síla najít stejnou řeč i s další nevěstou
přátelství na šestou.

**Mám přátel pár, bez ptaní jdou vedle mě
mám přátel pár, náš krok vryl punc do země
co nás žene žárem palčivým a roztápanou tmou
přátelství na sedmou.**

Nám čas přál, moh by nám klidně přát i dál
rád pospíchal, z přízně své velkou daň si vzal
dal nám sílu ať nás zlomí pláč,
v pláč roušce za plentou
přátelství na n-tou.

(160)

SVÍTÁNÍ – zpívá: Ilona Czáková a další, český text: Jiří Josek, hudba: Galt McDermont
(muzikál „Vlasy“).

Země se řítí vzduchoprázdnou tmou, tvář zahalenou má nocí bezednou.
Zář miliónů hvězd je kolem ní, zblednou,
když **nad zemí zní song vesmírného svítání.**
Glidy glap glupy Niby naby nupy La la lou lou
Saba siby saba Nuby nabi naba Lí lí lou lou Tuby duby dy dong

Nad zemí teď zní song vesmírného svítání.
Pryč mléčnou dráhou svět uhání dál a planeta tvář svou slunci odkrývá.
S nocí se loučí, zdát o ní si dá,
zatímco **nad zemí zní song vesmírného svítání.**
Glidy glap glupy Niby naby nupy La la lou lou
Saba siby saba Nuby nabi naba Lí lí lou lou Tuby duby dy dong

Nad zemí teď zní song vesmírného svítání
Nádherný song, báječný song nad zemí zní.
Zpíváme song, vesmírný song, song jediný.
Zní tu song song tu zní.
Song song vesmírného svítání. Song song vesmírného svítání.

(161)

VODNÁŘ – zpívá: Iveta Kováčová a další, český text: Jiří Josek, hudba: Galt McDermont
(muzikál „Vlasy“).

Planetární dráhy až se protnou
a Jupiter zastoupí Mars,

pak **láska bude hvězdám vládnout**
a mír zavládne v nás.

Znamením Vodnáře

Věk Lásky teď vchází k nám,
věk Lásky teď vchází k nám,
už vchází k nám, už vchází k nám.

Harmonie, tolerance,
důvěra bez předsudků a lží.

Ústrky a faleš zmizí
na planetě snů a vizí,
éra Vodnáře svět změní,
přináší nám osvětlení,
láska vchází k nám,
už vchází k nám.

(162)

KÉŽ SLUNCE SVÍTÍ – zpívá: Ilona Czáková a další, český text: Jiří Josek, hudba: Galt McDermont (*muzikál „Vlasy“*).

R : Je nás pár, jsme generací poslední,
jdem o hladu, zimou schoulení,
čtem o sobě pravdu leda z úmrtních oznámení
v týden starých novinách,
pouze jedovatý dým
spálená země zůstává.

Dlouhá je cesta plodu k zrození,
má kdo o původu tušení ?

Já si **vizi budoucnosti vesmírem promítám.**
Ticho odpověď mi dá
výmluvnou, výmluvnou.
Manchester, England, England,
nás dělí oceán,
jak Ježíš přes něj přejdu.

Věřím, že je Bůh,
a věřím v to, že Bůh ví to, že Bůh jsem já.
Jsem já. Jsem já. Jsem já.

Můj zrak tě zří,
má náruč objímá.
Z tvých rtů,
teď ústa má si jdou.
Tvé rozloučení brát.
Jen ticho zbývá,
jen ticho zbývá.

R

Zpívá můj sitar **píseň kosmickou,**
dál že nekonečnem chceme plout,
hřát se na slunci
a hořet láskou, láskou.

Kéž slunce svítí !
Kéž slunce svítí nám !
Kéž slunce svítí nám !
Let the sun shine !
Let the sun shine in !
The sun shine in !

(163)

MODLITBA – zpívá: Janek Ledecký, text: Janek Ledecký, hudba: Janek Ledecký.

Za všechny z nás co dneska nepůjdou spát
prosím za všechny psy toulavý,
falešnej hráč nebo hospodskéj rváč,
všichni máme srdce bolavý.

Bůh nám dej,
Bůh nám přej.

Slibujem, že tahle noc je už poslední,
Bůh nám dej,
Bůh nám přej
trochu štěstí než se rozední.

(164)

NĚKTERÝ CESTY – zpívá: Janek Ledecký, text: Janek Ledecký, hudba: Janek Ledecký

Některý cesty vedou tam
a jiný zase zpátky.
Některý cesty dobře znám
jiný už poznat nestačím.

Některý cesty už mám za sebou
na další ještě čekám.
Některý vedou do ráje
některý vedou někam.

Vod prachu umejvám si tvář
ty cesty vedly k tobě, tak mě tady máš

Nech mě tu spát
a stopy mé k ránu zmizí jak stín.
Nech mě tu spát
a stopy mé k ránu zmizí jak stín Jak stín

Některý cesty byly slušný

**a jiný zase sprostý
jak samet hladký zdály se
a byly vostrý jako nůž.**

Některý cesty v hlavě zůstanou
některý zmizí jako dým.
Jedny jsem prošel desetkrát
jiný už projít nestačím.

Vod prachu umejvám si tvář
ty cesty vedli k tobě tak mě tady máš.
Nech mě tu spát..

**Některý cesty vedou do ráje
některý někam jinam ...**

(165)

SLYŠÍM ZVONY ZNÍT – zpívá: Janek Ledecký, text: Janek Ledecký, hudba: Bob Dylan.

Že prej nic není tak kovaný
možná snad jenom takhle mříž
těch pár co máj to u mě schovaný
přibíjím potmě na svůj kříž.

**Jen hvězda má na nebi září,
a co se stane má se dít,
já se loučím já se loučím,
slyším zvony znít**

**Že prej jsou karty rovně rozdaný
každej tu svoji šanci má**
noc padá s leskem křídel havraních
brodí se mezi hvězdama.

Jen hvězda má.....

Že každej má své kroky sečtený
já ty své ještě počítám
poslední čárku lžící do stěny
a někomu to veslo dám.

Jen hvězda má.....

(166)

TAK JED' DÁL – zpívá: Janek Ledecký, text: Janek Ledecký, hudba: Janek Ledecký.

Možná světlo možná stín,
jsou cesty zaručený a ty co minou Řím,
možná slzy možná smích,
možná pobavení a možná těžkej hřích.

Tak jed' dál proč se pořád ptáš,

tak jeď dál dávno odpověď znáš,
tak jeď dál cesta končí,
tam kde se nebe země dotýká,
jeď jeď vítr ať vysuší,
slzy co v očích máš.

Možná ryba možná pták,
možná pohlazení možná levej hák,
možná málo možná moc,
možná celej život možná jen jednu noc.

Tak jeď dál.....

Přijdeš na to že tu jsou
hvězdy co svítěj ale vůbec nehřejou
po žhavým uhlí chodit
no to se možná dá
ale **nesmíš se zapomenout**
nesmíš se zastavit
na žhavým uhlí zůstat stát.

Tak jeď dál...

(167)

VLAK DO LEPŠÍCH ČASŮ – zpívá: Janek Ledecký, text: Janek Ledecký, hudba: Janek Ledecký.

No tak promiň musím jít,
nemůžeš pořád vítězit.
Věř mi i porážky jsou dobrý,
když nejdou jedna za druhou.

Dej pozor, **andělé se dívaj,**
když zmlkneš, uslyšíš jak zpívaj,
že už to stíhám jen tak tak,
když chytit mám půlnoční vlak.
Do lepších časů,
do lepších časů.

No tak už nebreč **musím dál**
jinak bych ten vlak promeškal.
Sotva ho najdeš v jízdním řádu
a jenom jednou zastaví.
Slyším jak před nádražím houká
s leskem posvátnýho brouka.

Že už to stíhám jen tak tak,
když chytit mám půlnoční vlak.
Do lepších časů,
do lepších časů.

Tak si tu chvíli pamatuj,

až jednou přijde i čas tvůj.
Opustíš všechno co je jistý
a sama na cestu se dáš.
Pak až ho houkat uslyší,
tak moje slova pochopíš.

Že už to stíháš jen tak tak,
když chytit máš půlnoční vlak.
Do lepších časů,
do lepších časů.
Slyším jak houká ten vlak do lepších časů.

.... Nech mě jít

(168)

LÁSKA JENOM LÁSKA – zpívá: Janek Ledecký, text: Janek Ledecký, hudba: Janek Ledecký (*muzikál „Hamlet“*).

Všechny věže kamenný jak z papíru jsou
a svůj dům na písku stavíš
ze sirek a ze slámy vypadá jak hrad
jak zafouká rychle to sbalíš.

Všechny slova, všechny věty prázdný jsou
dokud to nepochopíš prázdný zůstanou.

Padá voda z oblaků a vypadá jak dešť
a přitom slzy ze skla andělé roní,
padá voda z oblaků říkej si co chceš,
to **jenom láskou ty slzy voní**,
všechny slova všechny věty prázdný jsou,
dokud to nepochopíš prázdný zůstanou.

Láska jenom láska
černež kůň co míchá pořadí
láska jenom láska
směšná někdy hloupá - nevadí
dokud nás drží nad zemí.

Jako voda stoletá co podemele břeh,
nejdřív hráz pak mosty boří,
stačí jenom okamžik a tam kde byl dřív led
a sníh a mráz teď všechno hoří,
všechny slova všechny věty prázdný jsou,
dokud to nepochopíš prázdný zůstanou.

S láskou všechno stoupá
s láskou všechno padá zhasíná
směšná někdy hloupá
s láskou všechno končí začíná

Láska jenom láska,

černej kuň co míchá pořadí,
láska jenom láska,
směšná někdy hloupá nevadí,
dokud nás drží nad zemí,
nad zemí,
nad zemí,
nad zemí láska drží nás.

(169)

BÝT – zpívá: Janek Ledecký, text: Janek Ledecký, hudba: Janek Ledecký (*muzikál „Hamlet“*).

**Na vteřin pár se vznést,
nad tíhu dní,
nad prach a špínu cest,
nad křivdu poslední.**

**Na vteřin pár se vzdát
a stoupat jak dým
a jedním jediným dotykem
křídla dát i brát.**

Být, nebýt
zemřít spát
jinak žít
tak proč to smysl nedává ?

Být, nebýt
zemřít spát
**jinak žít
být.**

(170)

MŮJ BŮH – zpívá: Dagmar Patrasová a Bambini di Praga, text: Pavel Vrba, hudba: P.Vaculík.

Můj Bůh.
Vím není jen nade mnou.
Je tam, když kytku prsty rozemnou.
Můj Bůh.
Je v lístku co se snáší.
Je tam.
On sám.

Můj Bůh.
Je v rosné krupěji.
Můj Bůh.
Je v houslích které vnímám.
Můj Bůh.
Je vločkou v bílých zimách.
Je tam.

On sám.

V mušlích já ho nacházím,
i v barvách obrazů.

**On je v kráse kolem ukrytý,
je i na dně vět.**

**Není v hrůze zákazů,
je i v lampě když tmu prosvítí.**

Můj Bůh.

S ptáky zpívá si.

Můj Bůh.

Křídly mává.

**Můj Bůh s láskou souhlasí,
sám ji rozdává.**

Můj Bůh vím není jen nade mnou.

Já smím i někdy hádat.

Běh dnů mi do mozaiky skládá.

On sám.

On sám.

V mušlích já ho nacházím ...

Můj Bůh s ptáky zpívá si ...

Můj Bůh.

Vím není jen nade mnou.

Můj Bůh v dětském spánku dýchá.

Je tam kde znějí slova tichá.

Je tam.

On sám.

Je tam.

On sám.

(171)

JEŽÍŠKU MŮJ – zpívá: Dagmar Patrasová, text: Dagmar Patrasová, hudba: Zdeněk Barták.

Každý večer prý se modlit mám,
maminka mi často říkala,
za tatínka, za maminku, za brášku,
za lidi dobré vůle prosím já.

Ježíšku můj pojď ke mně blíž
a já ti povím, co ty stejně dávno víš,
Ježíšku můj, otevři skryš,
ať všechna zvířátka před mrazem uchráníš.

Ježíšku můj,

Jak poznat mám v tom velkém světě, kdo je nepřítel a kdo ne,

Ježíšku můj,

Jen ty to víš, tak kdy už dospělý svět jednou prohlédne ?

**Lásku máš pro všechny,
upřímně ji rozdáváš,
vždyť stačí jenom chtít ...**

**Ježíšku můj,
pojď ke mně blíž,
ty všechna zvířátka i lidi ochráníš.**

(172)

SPADLA Z OBLAKOV – zpívá: dětský sbor (česká verze) (*seriál „Spadla z oblakov“*).

Na Zemi jsou děti,
Země kosmem letí,
nese si všechny svoje atomy.
**Vědci podnět mají,
třeba si tam hrají
takové děti jako my.**

R : Plné dětí – plné dětí
jsou ty světy
jsou ty světy
o kterých každý večer sníme.
**Jednou sednem, jednou sednem
do rakety, do rakety,
pak za nimi poletíme,
poletíme, poletíme.**

Mají stejné vlaky umí pouštět draky
a taky stejně lezou na stromy.
Je tam stejná škola, máma na ně volá
když stejně zlobí jako my.

R

**Raketa těch dětí, k nám už asi letí
možná že zítra ráno přistane.
Za borovým lesem z oblohy se snese
a na Zemi už zůstane.**

R

.. aby jsme si zahráli.

(173)

ELDORÁDO – zpívá: Waldemar Matuška, český text: Ivo Fischer, hudba: Wolfgang Jass, Wolff Stein, 1982.

**V dálných dálkách zámoří,
ční prý zlaté pohoří,**

**přichozího pohostí,
nádherou a hojností.**

Dík těm svůdným pověstím, zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí s vírou, že se vyplatí...

**R : Jít a hledat Eldorádo,
zbavené vší bídy člověčí,
jít a hledat Eldorádo,
kde je láska, mír a bezpečí.**

Báchorce té uvěří, dávno už jen někteří,
spíš než zlatonosný štít, nám teď rozum káže jít.

R

**Řeč : Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství
je moudrost a uvážlivý čin, že Eldorádo není kdesi
v dálce, ale docela blízko, v našich srdcích
a v našem myšlení, a že jeho pravé jméno je svoboda,
pravda a porozumění. Nosíme je v sobě a ptát se na něj
je naše přirozená povinnost.**

(174)

BYLO BY TO KRÁSNÝ – zpívá: Waldemar Matuška.

Bylo by to krásný, být bleskem nebo bouří,
být vodou nebo trávou, být větrem co vál.
Být kladivem v pěstích, být jiskřičkou v kouři,
a kovadlinou být a znít a ocelově zvonit,
o, to bych si tak přál.

Bylo by to krásný, být zvonem který zpívá,
a do nebe se dívá a nebo i dál,
a zvoní, že svítá nebo že se stmívá,
být obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
o, to bych si tak přál.

Bylo by to krásný, být v melodii tónem,
tím tónem, který hladí, jak hedvabnej sál,
tím tónem co ladí a zní pod balkonem,
být v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
o, to bych si tak přál.

Bylo by to krásný, být zvonem který zpívá,
i kladivem a tónem a bůh ví čím dál,
a zpívat, že svítá nebo že se stmívá,
a zvučet jako zvon a znít a zpívat dobřejm lidem,
o-o, to bych si tak přál.

(175)

JEN SE S PÍSNÍČKOU SMÁT – zpívá: Waldemar Matuška.

On : Jen se s písničkou smát,
a hned z bouřky je zářivý den
a vítr jak fén začne teple vát.

Ona : Jen se s písničkou smát
a hned víš, jaký zázrak je smích
i mrazivý sníh bude pod ním tát.

On : A tak zpívej radši
ať hloupý se mračí.
Vždyť tvář si znešvaří
ti, co vážně se jen tváří.

Ona : Jen se s písničkou smát,
vždycky náramně může si žít
a příma se mít, ten kdo má život rád.

On : A tak zpívej radši
ať hloupý se mračí.
Vždyť tvář si znešvaří
ti, co vážně se jen tváří.

Ona : Jen se s písničkou smát,
On : vždycky náramně může si žít

Spolu : a příma se mít,
ten kdo má život rád.

(176)

KDYŽ MÁŠ V CHALUPĚ ORCHESTRION – zpívá: Waldemar Matuška.

Když máš v chalupě orchestrion,
nevadí že do ní fičí.
Naráz ustanou zloby a shon
i ten kůl v plotě zas vzklíčí.

**Štěstí nekoupíš za milion
a přece ti na dosah leží.**

Když máš v chalupě orchestrion,
přeslechneš rád i hodiny na věži.

Když máš v chalupě orchestrion
hned se ti dobře tam daří
naráz přestanou zloby a shon
posedí mladí i staří.

Štěstí nekoupíš za milion
a přece všem na dosah leží.
Když máš v chalupě orchestrion,
přeslechneš rád i hodiny na věži.

lalaá

Štěstí nekoupíš za milion
a přece všem na dosah leží.
Když máš v chalupě orchestrion,
nevnímáš, jak ten čas běží.

(177)

LÁSKA NEBESKÁ – zpívá: Waldemar Matuška.

Ach, ta láska nebeská,
ach, ta láska nebeská,
je jak hebké pohlazení,
které život v štěstí změní,
ach, ta láska nebeská.

Bez ní život šťastný není,
bez ní život šťastný není,
a proč lásky políbení,
člověk nikdy nedocení,
ach, ta láska nebeská
ach, ta láska nebeská.

(178)

MÁ MALÁ ZEM – zpívá: Waldemar Matuška.

Vracím se k vám, vracím se k vám,
k malým vsím a božím mukám,
u vrat ťukám jako dřív.

Cestou, co znám vracím se k vám,
přejte mír a klid mým rukám,
vždyť jsem doma, zdrav a živ.

Má malá zem, plná hloží, plná ran,
země má boží,
kde jak pták svá křídla
složím, větrem hnán.

Má malá zem, kterou solí pláč i vzdor,
země polí, řek a hor,
i když stokrát prachem cest
těžký kříž musela nést,
zas a znova bude kvést, má zem.

Vracím se k vám, vracím se k vám,
k malým vsím a božím mukám,
u vrat ťukám jako dřív.

Cestou, co znám vracím se k vám,

přejte mír a klid mým rukám,
vždyť jsem doma, zdrav a živ.

Má malá zem, plná hloží, plná ran,
země boží, kde jak pták svá křídla
složím, větrem hnán.
Má malá zem, kterou solí pláč i vzdor,
země polí, řek a hor,
i když stokrát prachem cest
těžký kříž musela nést,
zas a znova bude kvést,
má zem.
Země malá, jako pěst,
má zem.

(179)

MÍLE – zpívá: Waldemar Matuška, text: Waldemar Matuška, hudba: Bob Dylan.

Míle a míle jsou cest, které znám,
jdou trávou i úbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
a já na všech s vámi stál,
proč ale blátem nás kázali vést
a špínou třísnil šat ?

R : To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr, co začal právě vát.

Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest ?

R

Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se úděl tak rád mění v bič
a **proč že se má člověk bát.**

R

(180)

TISÍC MIL – zpívá: Waldemar Matuška, český text: Ivo Fischer, hudba: Heddy West,
1976.

V nohách mám už tisíc mil,

stopy déšť a vítr smyl,
a můj kůň i já sme cestou znavení.

R 1 : Těch tisíc mil, těch tisíc mil
**má jeden směr a jeden cíl,
bílej dům** to malý bílý stavení.

Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej dětskej snům.

R 2 : Těch tisíc mil těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl - ten starej známej bílej dům.

V nohách mám už tisíc mil,
ted' mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám a ta se tam k nám nemění.

R 1

Kousek dál a já to vím, uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R 2

jeden cíl ten starej známej bílej dům,
jeden cíl ten starej známej bílej dům.

(181)

UŽ KONÍČEK PÁDÍ – zpívá: Waldemar Matuška.

Znám zem plnou mlíka a buclatejch krav,
kde proud řeky stříká na dřevěnej splav.
Mám jediný přání, snům ostruhy dát
a pod známou strání zas kuličky hrát.

R : Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde já žiju rád.
**A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi se maj.**

Kde všechno je známý, zvuk tátovejch bot
a buchty mý mámy a natřenej plot.
Z něj barva už prejská, ale mně je to fuk,
já, když se mi stejská, jsem jak malej kluk.

R

V tý zemi jsou lípy a ve květech med
a u sudů pípy a u piva led.
A okurky v láku a cestovní ruch

a hospod jak máku a holek jak much.

A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi se maj.
Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde žiju tak rád.

(182)

ZEM MENOM LÁSKA – zpívá: Marika Gombitová.

**Zem menom láska.
Zem menom láska.**

Sám s prázdny kufrom
zrazu stojíš v nej,
máš čo ti ušlo,
všetko nájdeš v nej,
všetko nájdeš v nej.

R : Zem menom láska.
Zem menom láska.

**Nádherné mlyny ticho melú v nej,
môžeš byť iný, trocha lepší v nej,
trocha lepší v nej.**

R

Vrav čo ťa bolí,
žiaľ sa hojí v nej,
záhady morí,
mušle vedia v nej,
mušle vedia vedia v nej,
mušle vedia vedia v nej.

Zem menom láska,
tá zem menom láska.

Nájdeš to miesto našich tajných zmlúv,
nájdeš to miesto z vody stvoríš krv,
z vody stvoríš krv.

Zem menom láska,
tá zem menom láska.

(183)

KRAJINA SNOV – zpívá: Marika Gombitová.

Bez hraníc, krásna a večná krajina snov.
Bez hraníc, krásna a večná krajina snov.
Zem návratov a zvláštnych slov,

slávností bez hostí.
Krajina snov.

Bez hraníc, krásna a večná krajina snov.
Bez hraníc, krásna a večná krajina snov.
Zem návratov a zvláštnych slov,
slávností bez hostí.
Krajina snov.
Krajina snov.
Krajina snov.

Máš ma rád, máš ma rád.
Máš ma rád, máš ma rád.
Tam svtania v nás nezrania ráno vrásky
tam sny nezvädnú.
Tam prežiť chcem čas lásky prázdnin,
noc poslednú.

Isť s tebou chcem krajinu máš ma rád,
kde máš ma rád.
Krajinu snov.
Krajinu snov.
Krajinu snov.

Máš ma rád, máš ma rád.
Máš ma rád, máš ma rád.

Bez hraníc, krásna a večná krajina snov.
Bez hraníc, krásna a večná krajina snov.
Zem návratov a zvláštnych slov,
slávností bez hostí.

Krajina snov.
Krajina snov.
Krajina snov.

Máš ma rád, máš ma rád.
Máš ma rád, máš ma rád.
Tam svtania v nás nezrania ráno vrásky
tam sny nezvädnú.
Tam prežiť chcem čas lásky prázdnin,
noc poslednú.

(184)

PROSBA – zpívá: Marika Gombitová.

Môj sen bol tak krásny bol to malý príbeh,
z dievčaťa je žena aj keď opustená.
Skúšaná životom žila si po svojom
a umyslela si tajne že je to tak správne.

R : Prosím Pane Bože, ty počuješ môj hlas,

ja každý deň ťa volám, odpusť nesúď ma.
Prosím Pane Bože, tak odpusť nesúď ma,
ja každý deň Ťa volám počuješ môj hlas.

Tak veľa dní už prešlo cítila som strach.
Počuješ ma láska, dýchaj za mňa včas.

**Boh nám stvoril nebo, aj slnko nám svieti,
ponúkol nám peklo preto sme tak hriešni.**

R : Prosím Pane Bože, ty počuješ môj hlas,
ja každý deň ťa volám, odpusť nesúď nás.
Prosím Pane Bože, ty počuješ môj hlas,
ja každý deň Ťa volám, odpusť nesúď nás.

Nesúď nás ..

R

(185)

MOJ STARÝ DOBRÝ KABÁT – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda.

Môj starý dobrý zimník má len jeden gombík,
iba jednu vadu, predratý je vzadu,
ten starý zimník mám tak veľmi rád,
viem, že ma v ťažkých časoch bude hriať.

Ľudia popletení, každý kabát mení
a ja mám ten istý ešte celkom čistý.
Často v ňom proti vetru chodievam,
on ide so mnou ani nevie kam.

Môj starý dobrý kabát je verný kamarát,
keď sa časy menia, a preto ho mám rád.

Možno niekto čaká, že sa nechám zlákať,
že raz prídem domov s tvárou celkom novou.
Niekto ma asi dobre nepozná,
ten kabát to je posledné čo mám.

Môj starý dobrý kabát je verný kamarát,
keď sa časy menia, a preto ho mám rád.

Niekto ma asi dobre nepozná,
ten kabát to je posledné čo mám.

Môj starý dobrý kabát je verný kamarát,
keď sa časy menia, a preto ho mám rád.

(186)

ŽIVOT AKO NAOZAJ – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda.

Do polboka odratí, neumytí, strapatí,
šliapeme vám na päty, kým ste zaspatí.
V roztrhanej košeli, každý deň sme pri cieli,
nikdy sme byť nechceli celkom dospelí.
Všetci čo spia, majú už málo síl, povedzte im, že sa to nerobí.

Život ako naozaj, prichádza naša chvíľa,
život ako naozaj, dni sa už na nás rútia,
život ako naozaj, uprostred dravých prúdov,
život je tu pre radosť, pre takých ako ja, ako ty. Pod' !

**Tvrдый život, krásny sen, strieda sa jak s nocou deň,
keď máš srdce na dlani, nič ti nevadí.
Používaj priamu reč, a keď prídeš na koniec
ukáže sa jedna vec - iba tak sa dá.
Všetci čo spia, majú už málo síl,
povedzte im, že sa to nerobí.**

Život ako naozaj, prichádza naša chvíľa,
život ako naozaj, dni sa už na nás rútia,
život ako naozaj, uprostred dravých prúdov,
život je tu pre radosť, pre takých ako ja, ako ty. Pod' !

Všetci čo spia, majú už málo síl, povedzte im, že sa to nerobí.
**Život ako naozaj, prichádza naša chvíľa,
dobře si to pamätaj, dni sa už na nás rútia,
možno si už zabudol, uprostred dravých prúdov,
život je tu pre radosť, pre takých ako ja, ako ty. Pod' !**

(187)

NIEKTO ŤA MÁ RÁD – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda.

**V časoch najhorších ani nezbadáš, že ti vlastná tvár uniká,
keď sa obzeráš a už nič nehľadáš, iba život svoj stratený.**

**Vtedy práve hlavu dvíhaš hore k nebesám,
lebo dúfaš, že sa niekto z výšky pozerá.**

**R : Niekto ťa má rád, stále rád, aj keď práve tomu neveríš,
niekto ťa má rád, stále rád, ešte svieti svetlo v temnotách.
Veď ty to vieš.**

**Nie, ja neverím, že si ostal sám,
anjel strážny tvoj je navždy s tebou,
dňom i nocou bdie, stráži život tvoj, on ťa posledný opustí.**

**Ako každý iný dvíhaš hlavu k nebesám,
lebo cítiš, že sa niekto z výšky pozerá.**

R
R

(188)

ŠLABIKÁR VI. – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda.

Len pre túto jednu pieseň oplatí sa ešte stále žiť,
len pre úsmev jedných očí neutiekli sme už dávno preč.

Pre tých, ktorí veria, že človek nie je zlý,
pre tých Tublatanka túto pieseň hrá.

**Zázrak nečakajme v súdny deň, príde keď nastane zmierenie.
Zázrak nečakajme v súdny deň, možno príde práve dnes.**

**Pred sebou sme si vždy rovní, darmo sa na niečo tvárime.
Žiť vo svete prázdnych rečí, neviem ako vôbec vládžeme.**

Pre pár vecí, ktoré po nás zostanú,
kto len môže, ten nám hriechy odpustí.

Zázrak nečakajme v súdny deň, príde keď nastane zmierenie.
Zázrak nečakajme v súdny deň, možno príde práve dnes.

(189)

STRÁŽ SI ČO MÁŠ – zpívá: Martin Ďurinda, text: Daniel Mikletič, hudba: Dodo Dubán.

Túžil si slávnym byť, dnes si už ním a čo si tak zháňal máš,
máš čokoľvek z bláznivých nápadov,
len strácaš známych viac a viac.

Možno ti chýba len pár bežných zvyčajných správ,
kto kde dnes býva,
tiež o láskach tých bývalých málo vieš, zdá sa,
že už nemyslíš.

Stráž si čo máš, kým celkom sám sa vzdáš,
sláva ťa ľahko zneškodní.

Sám si stráž, to čo máš !
Snád' lepšie je dívať sa do očí,
tým všetkým čo držia stráž,
jazyk, ten slávy je spoločník,
záleží len na tom ako hráš.

Stráž si čo máš, kým celkom sám sa vzdáš,
sláva ťa ľahko zneškodní.

Sám si stráž, to čo máš !
Stráž si čo máš, kým celkom sám sa vzdáš,

sláva ťa ľahko zneškodní.

Sám si stráž, to čo máš !
Stráž si čo máš, kým celkom sám sa vzdáš,
sláva ťa ľahko zneškodní.

Sám si stráž, to čo máš ! V sebe máš !

(190)

SNÍVAME O VEĽKEJ LÁSKE – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda.

**Láka nás každý deň prežiť ten najkrajší sen,
čakáme jak na dážď, s nádejou.**

Láka nás pretrhnúť šnúru dlhých ťažkých dní,
stretnúť tú tichú tvár, vábivú. To láka nás.

Nevadí nám, že čas hráva často proti nám,
nevadí, že sú brány zavreté.

**Snívame o veľkej láske,
cítíme, že niekde rastie,** z nás sa nikto veľkej lásky nebojí.
Nikto z nás sa už viac veľkej lásky nebojí,
aj keď sú naše dni bláznivé.

**Čakáme každý deň, je to náš posledný vlak,
nevieme čo je nám súdené, súdené.**

Nevadí nám, že z nás blúdi každý zas a zas,
srdce nás správnym smerom zavedie.

Snívame o veľkej láske, cítíme,
že niekde rastie, z nás sa nikto veľkej lásky nebojí.

Snívame o veľkej láske, vieme, že to býva ťažké,
málokedy veľká túžba prebolí.

O čom snívame, to sa splní v jeden deň, o čom snívame,
to nás čaká možno dnes.

Kráčať tmou len s tebou,
kráčať tmou len s tebou,
kráčať tmou len s tebou,
kráčať tmou len s tebou.

Snívame o veľkej láske,
cítíme, že niekde rastie, z nás sa nikto veľkej lásky nebojí.

Snívame o veľkej láske,
vieme, že to býva ťažké, málokedy veľká túžba prebolí.

(191)

SPRÁVY ZO SVETA – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda, Juraj Černý.

Skôr než zistíš čo sa môže, rýchlo spoznáš čo sa smie.
Musí tu byť tajný východ, lenže nie je pre všetkých.

Topí sa ďalšia loď, padajú zábrany,
bohatí ostanú, zmiznú len chudobní.

Čierna s bielou (pozor) už sa mieša (pozor),
lož a pravda (pozor) majú dieťa.

Možno, keď budeme dobrí a so všetkým súhlasiť
uvidíme koniec sveta, vojnu v priamom prenose.

**Treba sa sústrediť, všetci sa dívajú,
keď v správach zo sveta pravdu už vešajú.**

Čierna s bielou (pozor) už sa mieša (pozor),
lož a pravda (pozor) majú dieťa.
Čierna s bielou (pozor) už sa mieša (pozor),
lož a pravda (pozor) majú dieťa.
Ó-ó-ó...

(192)

NEKONEČNÁ PIESEŇ – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda.

**Sám sa dobre pamätám na časy čarovné,
tak nekonečne vzdialené.**

**Pod', tak vrátime sa späť,
veď mali sme svoj svet a niekto nám ho ukradol.**

Nie, tomu neverím, že je to už dávno stratené !

Láska !

Pamätáš na tú pieseň, na **naše znamenie.**
Vieš, že ti vraví-tak sa vráť, vráť, vráť, návratov nemusíš sa báť !

Viem, že dala si sa zviest' a, že ťa zlákal svet a sníva sa ti o šťastí.
Čas sa nedá vrátiť späť, no ja som zostal tvoj a pre mňa sa to nekončí.
Vieš, že tu je tvoja zem, a to sa predsa nikdy nezmení !

Láska !

Pamätáš na tú pieseň, na **naše znamenie.**
Vieš, že ti vraví-tak sa vráť, vráť, vráť, návratov nemusíš sa báť !
Pamätáš na tú pieseň, na **naše znamenie.**

Vieš, že ti vraví-tak sa vráť, vráť, vráť, návratov nemusíš sa báť !

Počúvaj našu pieseň moja láska vzdialená,
nocou sa k tebe nesie, vieš čo to znamená.

(193)

JA SA VRÁTIM – zpívá: Martin Ďurinda, text: Milo Láber, hudba: Martin Ďurinda.

Dávno poznám cestu von zo slepých uličiek,
chvíľu som mal z toho strach, ale dnes už viem,
že musím ísť láska, nebudem viac váhať, raz sa aj tak vrátim.

Niečo sa už musí stať s mojim životom,
možnože sa nad ránom mraky rozplynú,
ako vtedy, dávno, za starých čias, pamätáš, cítim, že to príde.

Ja sa vrátim, vrátim ! Možno budeš čakať moja láska.
Ja sa vrátim, vrátim ! Raz sa k tebe celkom isto vrátim.

Je čas prázdnych pohárov a opustených žien.
Noviny sú plné snov a samovrážd, a zabudnutých mien.
Už je tu čas ísť preč, verím, že mám nádej, raz sa aj tak vrátim.

Ja sa vrátim, vrátim ! Možno budeš čakať moja láska.
Ja sa vrátim, vrátim ! Raz sa k tebe celkom isto vrátim.

Domov, bez sĺz, moja láska, za tebou.

Ja sa vrátim, vrátim ! Možno budeš čakať moja láska.
Ja sa vrátim, vrátim ! Do roka a do dňa sa ti vrátim.

Domov, bez sĺz, moja láska, za tebou.
Domov, bez sĺz, moja láska, už navždy.

(194)

ŠLABIKÁR V. – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda.

**Čo bolo v Šlabikári neplatí,
treba sa tváriť, že to nevadí,
všetci sme postavení na hlavách,
tak ako vtedy, má zas niekto strach.**

Nikdy to sám nepochopíš, nekonečný kolotoč snov.

Slnko dnes na Západe vychádza,
mačka sa bojí myši, nehrá sa,
a voda zase tečie do kopca,
a kúpený je čestný rozhodca.

Nikdy to sám nepochopíš, nekonečný kolotoč snov.

Tak málo nás, pod' medzi nás zabudnutých, spravodlivých.

Bláznivý čas nekončí, dívame sa do očí
bláznivej hre o pár snov, niekto ich nám ukradol.

Raz sa tá voda aj tak dosype,
potečie znova v svojom koryte,
ale to tu už zase nebudem,
a preto na to celé fuckujem.

Čo to robíš, pod' medzi nás, nikdy to sám nepochopíš.

Žijeme si tu ako na zámku,
dobré je nemať žiadnu poznámku.
Aby si vedel čo je naozaj,
voda sa sypala a piesok lial.

Nikdy to sám nepochopíš, nekonečný kolotoč snov.
Tak, čo to robíš, pod' medzi nás zabudnutých, spravodlivých.

Bláznivý čas nekončí, dívame sa do očí
bláznivej hre o pár snov, niekto ich nám ukradol.

(195)

ČAKÁME LEPŠÍ ČAS – zpívá: Martin Ďurinda, text: Milo Láber, hudba: Martin Ďurinda.

Čakáme lepší čas, pretože každým dňom sa život kráti,
čakáme lepší čas a dúfam, že sa toho dožijeme,
čakáme lepší čas, a preto ani ty nestrácaj vieru,
čakáme lepší čas, ale ten tisíc rokov neprichádza.

Iba prach nad mestom už zostal z nádejí,
na ktoré veril každý z nás.
Dnes už je skoro všetko znova ako predtým,
bol to len oddychový čas.

Už neverím, som sklamaný. **Niečo stále chýba pokojnému spánku.**
Aj keď sa zdá, že je to zlé, netreba to vzdávať, stále je tu nádej.

Čakáme lepší čas, pretože každým dňom sa život kráti,
čakáme lepší čas a dúfam, že sa toho dožijeme,
čakáme lepší čas, a preto ani ty nestrácaj vieru,
čakáme lepší čas, ale ten tisíc rokov neprichádza.
Čakáme lepší čas, no je to iba sen, ktorý sa môže rozplynúť.

Vždy ešte môže byť aj horšie ako bolo, netreba na to zabudnúť.
Časy sú zlé a ty si sám, ale teraz nie je chvíľa na zbytočný nárek.
Svet nezmeníš, no žiť sa dá,
stále môžeš dúfať, že tvoj deň len príde.

Čakáme lepší čas, pretože každým dňom sa život kráti,
čakáme lepší čas a dúfam, že sa toho dožijeme,

čakáme lepší čas, a preto ani ty nestrácaj vieru,
čakáme lepší čas, ale ten tisíc rokov neprichádza.
Čakáme lepší čas, pretože každým dňom sa život kráti,
čakáme lepší čas a dúfam, že sa toho dožijeme.

(196)

SVET JE STÁLE RÝCHLEJŠÍ – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda.

Svet je stále rýchlejší, uniká mi pred nosom,
jemu to však vôbec nevadí.

Svet je stále rýchlejší, dnes mi zmizne z dohľadu,
jemu to však vôbec nevadí.

Svet je stále rýchlejší, uniká nám z dohľadu,
jemu to však vôbec nevadí.

Svet je stále rýchlejší, dnes nám zmizne z dohľadu,
ale nám to vôbec nevadí, ale nám to vôbec nevadí.

(197)

VIEM KAM ÍSŤ – zpívá: Pavol Horváth, text: Martin Sarvaš, hudba: Pavol Horváth.

Už voda padá z neba sem k nám,
ľudia zas pramene riek hľadajú.
Z prachu sa dvíham, už silu mám,
do prúdu vstúpiť a ostať pevne stáť.

**Mám v sebe túžbu odvekú, a tá ma povedie,
rád pôjdem proti prúdu, tam kde živé vody sú.**

Ó-ó-ó viem kam ísť, ó-ó-ó chcem ťa nájsť, ó-ó-ó viem,
že kľúč ku tvojim záhadám nájdem na dne prameňov.

Už v rieke stojím nahý a sám,
nakoniec vstúpil som do nej druhýkrát.
**Pýtam sa prúdu kde prameň má.
Chcem sa raz pozrieť láske do očí.**

Mám v sebe túžbu odvekú, a tá ma povedie,
rád pôjdem proti prúdu, tam kde živé vody sú.

Ó-ó-ó viem kam ísť, ó-ó-ó chcem ťa nájsť, ó-ó-ó viem,
že kľúč ku tvojim záhadám nájdem na dne prameňov.

(198)

NEBO PEKLO RAJ – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš, hudba: Martin Ďurinda.

Hej, kade chodíš,

hej, ako sa máš ty zatratený večný pútnik,
hej, ty čo hľadáš svoj stratený raj,
máš málo už síl, postoj chvíľu.

Viem, že **si bol pozrieť v nebi svätých anjelov,**
chcel si vedieť jak to chodí, tam za bielou tmou.

Aj ja som sa odtiaľ pobral, tiež som dostal spleen,
všetci sú tam takí čistí až im neverím.

O večný pútnik **ty sám na to prídeš,**
že z nás každý svoj raj sám v sebe má.
O večný pútnik **ty mier v duši nájdeš** a viem,
že si na mňa rád spomenieš.

Hej, kade chodíš, tak ako sa máš ty zatratený večný pútnik,
hej, ty čo hľadáš svoj stratený raj, máš málo už síl, postoj chvíľu.

Tak jak ty som robil v pekle veci čertovské,
ľudské duše predával som, tam sa všetko smie.
Aj tak mi to nepomohlo, našiel som len púšť.
Diabli, keď už všetko môžu nevedia čo s tým.

O večný pútnik **ty sám na to prídeš,**
že z nás každý svoj raj sám v sebe má.
O večný pútnik **ty mier v duši nájdeš** a viem,
že si na mňa rád spomenieš.

(199)

PIESEŇ PRE STRATENÝCH SYNOV – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Sarvaš,
hudba: Martin Ďurinda.

Podme spolu, budme všetci bratia,
pokoj a mier nech sa k ľuďom vrátia,
no hviezdny čas už dáva nám znamenie.

Snehom sa k nám Traja Králi brodia,
po krajine dňom aj nocou chodia,
odpúšťajú všetkým synom strateným.

Ježiš Kristus dá kúsok chleba počestným,
tým, čo lásku hľadajú, verte, že ju nájdú.

Dobrý človek nám pohár čirej vody dá,
veď je chvíľa sviatočná-vianočná.

Do kráľovstva čistých detských očí
prichádzame spolu v zlatom koči,
dnes je ten deň, čo naň všetci čakajú.

Noc je čierna, ale **sneh je biely,**
život ťažký, ale nie zas celý,
radujme sa a nesme si ten svoj kríž.

Ježiš Kristus dá kúsok chleba pocestným,
tým, čo lásku hľadajú, verte, že ju nájdú.

Dobry človek nám pohár čirej vody dá,
veď je chvíľa sviatočná-vianočná.

Ježiš Kristus dá kúsok chleba pocestným,
tým, čo lásku hľadajú, verte, že ju nájdú.

Dobry človek nám pohár čirej vody dá,
veď je chvíľa sviatočná-vianočná.

(200)

LEN DIEŤA MA NAUČÍ – zpívá: Martin Ďurinda, text: Martin Ďurinda, hudba: Martin Ďurinda.

Len dieťa ma naučí
ako môžem šťastný byť
v tých dňoch zložitých ťažkých.

Dieťa je vždy úprimné,
usmiate a odvážne,
ja chcem byť presne taký,
veď dieťa je v každom z nás.

Smiech, detský smiech
vábivý, úprimný,
šťastie v nás oživí,
chcem ho nájsť, je čas

Len dieťa ma naučí
ako môžem šťastný byť
v tých dňoch zložitých ťažkých.

Len dieťa ma naučí
byť usmiaty a odvážny,
ja chcem byť presne taký,
veď **dieťa je v každom z nás.**

Smiech, detský smiech
vábivý, úprimný,
šťastie v nás oživí,
chcem ho nájsť, je čas.

**Zmeniť tvár práve nám dospelým
skazeným, nešťastným
často aj zlým.**

(201)

TRI SLOVÁ – zpívá: ? (pohádka „Neberte nám princeznú“).

Tri slová, obyčajné slová: Nie si sám.
Tri slová – Jednoduché slová nesieme k vám.
Tri slová – obyčajné slová.

Netreba k nim drahý rám.
Vrav ich zas a znova
a hneď sa smútok schová
vyslov tie tri slová: Nie si sám.

R : Spravme si svet z vlúdnych slov a sviet
z láskavých činov.
Dajme piesne znieť a keď skončí hneď
pokračujme inou.

Pod nohami máme zem a nebo nad hlavou
A keď nevieš kadiaľ ísť a padáš únavou
vyslov ..

R

Pod nohami máme zem a nebo nad hlavou
A keď nevieš kadiaľ ísť a padáš únavou
vyslov.

R

(202)

DIVADLO ŽIVOTA – zpívá: Bob Frídl, text a hudba: Bob Frídl, 2001.

Někdo je McBath, někdo král Lear
někdo má masku a někdo jen knír.
A dívky rády hrají Ofélie
princezny s hvězdou na čele.

V každém z nás v sedmnácti Hamlet žije
a přiznejme si přátelé
své role, i když nejsou kladný
a vzpomeňme si taky na dny
kdy hráli jsme si na hrdiny.

Dnes je z nás Harpagon či Chlestakov
a bojíme se vlastní viny, bojíme se vlastních slov.

R : **Režisér čas uprostřed největší scény**
kteřá má jméno planeta Země
vybral si za herce muže a ženy
vybral si za herce každého z nás.

Státníci hrají malý kluky a malí kluci státníky
a slabí zobou silným z ruky
hlupáci hrajou básníky.

**Někdo z nás hraje bez přetvářky
někdo za slzou nebo nářky
si koleduje o potlesk.**

Opilci na rozhraní rána
myslí že vtip je jejich král
hrají si proto na Cyrana
výčep je divadelní sál.

Blázní si hrají na dvě sochy v parku.
Někdo káže jako Mistr Hus
někdo zemře jako Jana z Arku
někdo zmlkne jako blues.

R

**Někteří hrají podle náповědy
a jiní mají plnou hlavu vědy
a jsou jen číslicemi rovnici života
kde neplatí že 3 a 2 je 5.**

Já hrál vždy jen Dona Quichota
a díky snad tomu jsem poznal svět.
Svět kolombýn a harlekýnů.

Tak jako viděl Pierote **svět světél** i **svět stínů**
Kde hrálo se vždy o život.

R

(203)

SVĚDOMÍ – zpívá: Bob Frídl, text a hudba: Bob Frídl, 2001.

V hlubinách očí tvých tam kdesi **pramení**
ve chvíli zrození mé i tvé **svědomí.**

Obléká tvou tvář **do něhy**, do hněvu
do šatů z úsměvů – **svědomí.**

R : **Svědomí, svědomí** málokomu zavoní
když tak oknem za noci
na návštěvu vstoupí.
Svědomí, svědomí někdy hladí jindy zabolí
v duši mé, **v duši** tvé. **Svědomí.**

Když tak někdy sedím sám
o mnoha věcech přemítám
vynoří se náhle ze tmy
jako stín svědomí.

Špatný sluha, **dobrý pán**

navždy nám byl do vínku dán
v duši mé, v duši tvé. Svědomí.

R
R

(204)

PANE MŮJ – zpívá: Bob Frídl, text a hudba: Bob Frídl, 2001.

Pane můj který to vše vidíš
tohle mne trápí - ten svět plný lží a smutků
snad tvé oči nevnímají ?

Pane můj který to vše vidíš
tohle mi stačí
dobře vím že smutky přejdou
jak když housle doznívají.

Pane můj který to vše vidíš
tohle mne bolí - ten svět plný lží a smutků
to mé oči vnímají.

Těším se už na nové dny
které snad přijdou a zazpívají
na oči tvé jak Slunce a vítr
světlo něhy rozdávají.

Chvilí tiše zpívám jak noční hvězdy zpívají
den a noc se v písních mých jak v životě **střídají.**

Pane můj který to vše vidíš
tak tohle mne trápí - ten svět plný lží a smutků
proč tvé oči nevnímají ?

(205)

NOVÝ SONG – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George Hrubeš.

V království světů nadzemských
fontána věčné Lásky prýští
v zemích bílých nadoblačných
brána Zlatá vítá vše příští.

V říších všech ryzích nebeských
vodopád světelný tryská
v zemích bílých těch nadzemských
si STVOŘITEL Nový song píská ...

V království těch sněhobílých
zářivá hvězda všem svítí
v zemích ryzích andělských
světí se Láskou všech – bytí.

Nový song nové síly
prolíná Temno dní
Nový song nové síly
poselství LÁSKY zní
v ZÁŘI zní.

(206)

ZÁZRAKY PROUDÍ – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hrubeš.

Vůně nových Dálek sílí
osud se Láskou rozvíjí
Láska jak růže rozkvělá
uprostřed věčného léta.

Pro stoupající moře touhy
je okamžik chvílí tak dlouhý
v srdcích proudí žhavé síly
v nitru pálí žáry víry.

Slunce Nový Zrod přináší
do NEBE vzhůru svět vnáší
v Srdcích NOVÁ VÁŠEŇ pálí
v duších proudí Bílé žáry.

Vůně Nových Výšek sílí
osud se touhou rozvíjí
Láska jak Orchidej vzkvétá
uprostřed Zlatého léta
ZÁZRAKY PROUDÍ.

Démanty Lásky
srdce povznášejí
do oblohy Lásky
zázraky proudí.

Poklady Lásky
světy vynáší
na oblohu Lásky.

(207)

ARCHANDĚL SPÁSY – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hrubeš.

Jak křišťál průzračný
jak okamžik zázračný
naděje zasvítí jako jarní kvítí
tak jak dýmánek převzácný.

Jak křišťálová studánka

jako z Arku Johanka
naděje zasvítí jako vzácné kvítí
jak vyluštěná hádanka.

Jako křídla motýlí
jak zlatá roucha pro víly
zasvítí jak touha křišťálová Láska
jak rubíny a safíry.

Jak drahý dopis ze schránky
jak malé svaté altánky
naděje zasvítí jako vzácné kvítí
jak první dětské říkanky.

Zář Světla hlásí narození Krásy
Zlatou Bránou vchází Král Spáasy.

Zář Světla hlásí zrození Krásy
s Láskou přichází Archanděl Spáasy.

(208)

SANTA MARIA – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

Na obloze Hvězda letí jak zlatý šíp
za ní letí třpyt staletí jak bílý sníh
kometa hlásí toho, co smyje temný hřích
ze světa zbloudilého - kde zmizel jasný smích.

Paprsky slunce prozáří slz krůpěje
modrý třpyt doprovází zrod naděje
kometa hlásí toho - co znovu přichází
smýt hříchy ze světa plného nesnází.

SANTA MARIA se svým Synem vchází
do světa zemdlelých stínů.
Santa Maria se svým synem září
světem propadlých splínů.

SANTA MARIA se svým synem vítá
naději Hvězdy třpytící
Santa Maria se svým Synem smývá
Temnotu Silou zářící.

(209)

HOLČIČKA NA MĚSÍCI – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

Holčička na Měsíci
vypustila světlici
aby viděla na Zemi

kde měla svoje zázemí.
Světlici vypustila
Zemi však neviděla.

Tam, kde měla svoje zázemí
světlici vypustila
Zemi však neviděla.
Tam, kde měla svoje zázemí
viděla že už nic není ...

**Za srdce chytila se
aby neztratila se
plamen srdce jí byl svící
holčičce ve Tmě ve Světle věřící.**

**Naděj v srdci rozsvítila
aby se ve Tmě neztratila
srdce jí bylo světlicí
holčičce ve Tmě - ve Světlo věřící.**

**Holčička na Měsíci
je i ve Tmě věřící
že tam, kde ztratila zázemí
jednou bude život - jak býval
na Zemi ...**

**Světlo převzácné zářící
bud' světy nové tvořící
Světlo Láskou Nebes pálicí
bud' světy ŽIVOTEM SVĚTÍCÍ !**

(210)

LADY PRIMAVERA – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hrubeš.

**Hromobití do NOVÝCH proudů pozvednutých kódů žití
duní otřeseným PROSTOREM, CASEM chiméry Bytí
šlehající karmínové plameny NOVÝCH sluncí vášní
splétají do nových kódů bytí Ohniví Andělé Strážní.**

**Moře azurových obloh běsní uragány supra-extáze
oběžné dráhy světů řadí se do nové Metanic-fáze.**

**Zářící Lady Primavera letí na bílém oři prostorem
světí všechny Světy proudy Lásky - nasazuje Sluncím zlatý Diadém
nástroje ryzí nebeské ladí Múzy tryskajících infra-sfér
Andělé strážných světů zakládají agentury nových dnů - afér.**

**Lady Primavera do světů ohnivé šípy Amorů míří
omámené komety v ohni paprsků v krizi center víří
nastává doba zrychlujících rotujících dimenzí horkých nad-světů
doba úrody Kosmické zahrady a jejich převzácných květů.**

Krystalové proudy nevinnosti vznášející se jako chmýří pampelišek
aspirující Naděje procitajících životů míří do centra výšek ...

Lady Primavera - diamant Nového žití
Lady Primavera s drahokamy Světů ryzích
Lady Primavera - dýmant Obrození žití
Lady Primavera s drahokamy Světů ryzích.

Svítlí, Láskou svítí
Svítlí v DÁL.

(211)

KRÁL SLUNCE – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hrubeš.

Zlaté vlasy Slunce zdobí Modrý svět
zlatý odraz v tuňce světlí ledňáčeků vzlet
zlatá hvězda třpytlí se zlatý kříž v ní tyčí se
zlaté proudy světem letí
SLUNCE KRÁL svolává své děti.

Zlatá hvězda září po vládách zlých temnot
zlatý jas vychází z Vesmírných útrob
zlatá hvězda třpytlí se zlatý kříž v ní tyčí se
zlaté proudy světél letí
král svolává své děti.

Zlaté oči krále hřejí Láskou svět
král chrání neustále svých zlatých dětí vzlet
zlatá hvězda své děti.

Filius Jesus Sanctus
Filius Liberator
Filius Benedictus
Filius Benedictus Jesus
Filius Liberator Sanctus.

SVÍTLÍ NADĚJE z dále
král Slunce světem září
Láskou srdce zapálí
Láskou všechno prozáří.

Svítlí naděje z dále
král Slunce v srdcích září
Láskou světy rozpálí
Láskou Temno a chlad prozáří.

(212)

ÓDA NA LÁSKU – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hrubeš.

Zapal žáry v srdci mém
ohnivými proudy
zapal žáry v srdci mém
Světelnými proudy - co démanty hvězd žhavé pálí.

Zapal žáry v nitru mém
Slunečnými proudy
zapal ohně v srdci mém
vášnivými proudy - co perlami
hvězd žhavé pálí.

Svit' nám, LÁSKO, jako Slunce
bud' majákem zářícím
ved' nás Světlem z Temna pekel
pevně vzhůru mířícím.

Žhavým svým plamenem, Lásko
rozžehni všem v srdcích žár
vášní ryzí obejmi svět
ved' nás všechny stále dál.

Svit' nám, Lásko, jako hvězdy
bud' pochodní zářící
ved' nás Světlem z Temna PEKEL
pevně vzhůru mířící
žhavým plamenem, Lásko,
rozžehni všem v duších žár.

Lásko, obejmí celý svět
ved' nás všechny stále v dál.

(213)

Z – MOTEL ROSETTA – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

V motelu Barbarosa hvězd elita schází se
Andělé s houfem čertů v recepci hlásí se
v motelu Barbarosa u Hvězdného portálu
Andělé a čerti mají slety
v intra-galaktickém baru.

V motelu Barbarosa ráj s peklem druží se
po schůzování o osudech Světů
dýmka míru taví se ...

V křišťálovém zrcadle osudů
světy svorně zkoumají
vhodné vchody v mega-síti časů
pro své akce hledají ...

V motelu Barbarosa ráj s peklem mísí se

v motelu Barbarosa ráj s peklem druží se
v motelu Barbarosa ráj s peklem schůzuje
v motelu Barbarosa svatba se plánuje.

V motelu Barbarosa ráj s peklem žení se
v motelu Barbarosa svatba teď slaví se
v motelu Barbarosa Andělé s čerty jsou
v motelu Barbarosa slaví teď svatbu svou.

**Neobracej hlavu zpátky - čas tě změni v solný sloup
neprobírej staré hádky.**

Ted' a tady je Tvůj osud
K VYSTŘELENI BUĎ PŘIPRAVEN
od té chvíle co je ted' a tady.

Kámen Rosetta letí do světa - **S.O.S. tiká**
Nová Zem vzniká ...

Za patami fučí meluzíny
za patami šlehá plamen pekla
za patami honí noci STÍNY
ZA PATAMI HUČÍ zaklínadla vleklá.

V motelu Barbarosa
ráj s peklem mísí se ...

(214)
LÁSKY ZLATOVLÁSKY – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hrubeš.

Zlatovláska září slunečnými oltáři
Světům v LÁSCE stvořeným
ve své Lásce ryzí Slunečnou svojí přízí
protkává žití dechem zlatým.

Na dlaních Zlatovlásky SLUNEČNÍ RYZÍ LÁSKY
víří v touze motýlí král
v očích má otázky v jakých tónech jsou sázky
v písních Soudů - kde zní jeho chorál.

ZLATOVLÁSKA pouze usmívá se dlouze
v jejím žáru mění se král
z motýlích tónů králi kouzlí stříbrná křídla
motýl **Láskou se ANDĚLEM STAL ..**

Zlatovláska září SLUNEČNÝMI OLTÁŘI
vílám všem zlatá roucha přede
zlatovláska **žhoucí Láskou září planoucí**
s ANDĚLY všemi světy vede.

Lásky Zlatovlásky Lásky zlaté

proudí jak zlaté řeky - záře zlaté
Lásky zlatovlásky LÁSKY ZLATÉ
proudí jak ZLATÉ ŘEKY záře zlaté.

(215)

STŘIBRNÍ PTÁCI – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

V dáli blýská se na časy
mění se Zemské počasí
ze studeného chladu kouří se
sezóna nová blíží se.

Moře stoupá do tůní oblohy
čas si vybírá minulé zálohy
řeky se hlásí do ráje
který otvírá modré háje ...

Řekni mi, dobo, jak se cítíš
zbavená závojů iluzí
nachovou barvou studu svítíš
šaty berou ti tví druží ..

Řekni svému odrazu zrcadel
že podobu novou ti nesou
lesknoucí se roje letadel
co muziku KÓDŮ s sebou vezou ...

Stříbrní ptáci z dálky se vrací
na Zem se snáší
stříbrní ptáci v žáru vibrací
dar přináší
stříbrní ptáci z Výšek se snáší
jak bouřky burácí
stříbrní ptáci Temno poráží
zář navrací.

Stříbrní ptáci po cestě své dlouhé
zpět se vrací
stříbrní ptáci z dráhy předlouhé
na Zem burácí.

Stříbrní ptáci z Dálky se vrací
na Zem se snáší
stříbrní ptáci v Žáru vibrací
dar přináší.

(216)

POSELSTVÍ HVĚZD – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová,
J.George Hruběš.

Láska Nebeská posílá poselství
všem ztraceným těm národům svým.
Svatá LÁSKA NEBESKÁ vysílá poselství.

Ztraceným všem zbloudilým svým dětem
Láskou oheň v srdci pálí
žhavou láskou oheň v duších sálá
žhavou láskou oheň v srdcích pálí
PÍSEŇ LÁSKY NEBESKÉ
zní jak chór.

Žár ten Nebeský - Andělé Plamenní nesou
všem těm zbloudilým svým dětem
žár ten ohnivý - Andělé Svaté Lásky nesou.
všem těm zbloudilým národům ..

Vášní Láska v srdcích pálí
žhavou vášní Láska v duších sálá
žhavou vášní plamen v srdcích pálí
vášní LÁSKY Nebeské.

ŽHNE – HVĚZD – ŽÁR
Hledej svůj domov ryzí
cestu pravou srdcem svým
hledej domov svůj ryzí
rájem svým ztraceným
RÁJ SVŮJ – Ráj.

Kódy NOVÝCH CHÓRŮ Nebeských nesou
své POSELSTVÍ všem ztraceným svým dětem
záře Nebes šíří svojí Lásky poselství ztraceným
všem zbloudilým národům.

Láskou oheň v srdci ... chór

Síla Nebeská plní záři svojí Lásky zbloudilé
své ZTRACENÉ NÁRODY
proudy žhavícího Slunce LÁSKY - Poselství
nesou své všem ztraceným svým dětem.

Vášní Láska v srdcích žár

Hledej svůj domov ryzí
rájem ztraceným.

Najdi svůj domov ryzí
srdcem ČISTÝM toužícím
NAJDI DOMOV svůj RYZÍ
labyrintem bloudícím.

(217)

EN – RA – EL – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George Hruběš.

Dej nám **sílu jít za Světlem**
dej nám sílu jít Temnem
dej nám sílu jít za Světlem
dej NÁM žáry LÁSKY NEBESKÉ
CHRAŇ NÁS ŽÁRY své Lásky.

Ved' nás žáry své Lásky
spas nás žáry své Lásky Nebeské.

Dej nám **víru jít za Světlem**
dej nám víru jít i Temnem
dej nám víru jít za Světlem
dej nám plameny Lásky Nebeské
chraň nás žáry své Lásky ...

Jako maják v moři bouří - **ved' nás Lásko žhoucí**
jako svíce poslední - **hoř nám Lásko planoucí**
jako Slunce Sluncí - **rozjasni nás Lásko vroucí**
jako HVĚZDA BETLÉMU - **ved' nás LÁSKO horoucí.**

... přikryj nás Láskou
... zahřej nás Láskou
... zahal nás Láskou
... chraň nás svou Láskou.

Dej nám **MOUDROST JÍT za Světlem**
dej nám moudrost jít i Temnem
dej nám moudrost jít za SVĚTLEM
dej nám ohně své Lásky Nebeské
CHRAŇ nás žáry své Lásky ...

Dej nám odvahu jít za Světlem
dej nám odvahu jít i Temnem
dej nám odvahu jít za Světlem
dej nám záři své Lásky Nebeské.

(218)

NA KŘÍDLECH LÁSKY – zpívá: Jana Kratochvílová, text a hudba: Jana Kratochvílová, J.George Hruběš.

Chór Andělský vás svolává
do Nového Světa vstaňte
do zlaté záře vzhůru povstaňte
do hvězdných Nových cest
vzlette VZHŮRU na křídlech.

Na křídlech Nebeské Lásky
Lásky vzácné NESMÍRNÉ
zlaté Lásky Vesmírné.

Let'te vzhůru jak z mříží

vzletí ptáci

let'te vzhůru jako sokoli bílí

do Nových výšek a do Nových žárů

vzlet'te na křídlech LÁSKY

do Nových Výšek a do SLUNCÍ ŽÁRŮ

vzlet'te na KRÍDLECH LÁSKY !

(219)

ČASY SE MĚNÍ – zpívá: Marta Kubišová.

Sem pojd'te blíž lidé, dny i týdny jdou
a mraky se toulají a vlny se dmou,
a spustí se déšť na čtyřicet dní
prší a záchrany není
**musíš plavat nebo skončíš jak těžký kamení,
každý ví - časy se mění.**

Jsi básník a píšeš o tajemství snů
a vidíš tak dál až do konce snů.
Bydlíš v propasti slov a na poušti vět,
znáš podstatu lidského dění,
jednou jsi ztracen, zítra patří ti svět,
každý ví - časy se mění.

Jsi politik, jsi státník, jsi císař a stát,
víš kolik je zemí tak tolik je vlád.
A kolik je států tak tolik je měn
a peníze znamenají jmění
ten kdo je má může být zítra okraden,
každý ví - časy se mění.

Tátové a mámy přistupte blíž,
jsme vaše děti a s dětmi je kříž
zlobíme od mala nechcem jít spát,
teď ke spaní vhodná chvíle není.
Je za pět minut dvanáct a čas nechce stát,
každý ví - časy se mění.

Jsme mouchy, nic víc a pavouk je čas,
ten do sítě vteřin teď polapil nás.
Je jemná jak mech a tenká jak vlas
a nikde z ní úniku není.

Do denního spěchu zní přísloví hlas,
každý ví - časy se mění.

(220)

STARÝ PŘÍBĚH – zpívá: Spiritual Kvintet, text a úprava: Jiří Tichota.

Řek Mojžíš jednou lidu svému přišel čas
dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

R 1 : Mává, mává nám všem svobodná zem.

Já říkám rovnou každý ať s tím počítá
že naše cesta ke štěstí je trnitá.

R 1

R 2 : A kdo se bojí vodou jít
ten podle tónů faraónů musí žít.

R 1

R 2

R 1

Až první krůček bude jednou za náma
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

R 1

A tenhle vandr všem potomkům ukáže
že šanci má jen ten kdo má dost kuráže.

R 1

R 2

R 1

R 2

R 1

(221)

BIM BAM – zpívá: Spiritual Kvintet, text: Dušan Vančura, úprava: František Nedvěd.

Hvězda zářila a vzduch se chvěl
hvězda zářila a vzduch se chvěl
hvězda zářila a vzduch se chvěl
jasná noc nad Betlémem vstává.

R : Tichounce tam hráli na zvonky si zvonili bim bam.
Přišli lidé záhy, povídaj a chodili sem tam.

Ó jak se máte
ó proč se ptáte.

Tichounce tam hráli
na zvonky si zvonili bim bam.

Chlévy dítě jako z růže květ
chlévy dítě jako z růže květ
chlévy dítě jako z růže květ
králové vzdávají mu díky.

Látky, šperky radost pohledět
látky, šperky radost pohledět
látky, šperky radost pohledět
k tomu datle a čerstvé fíky.

R

Tichounce tam hráli na zvonky si zvonili bim bam.
Přišli lidé záhy, povídaj a chodili sem tam.

**K ránu všichni tiše usnuli
k ránu všichni tiše usnuli
k ránu všichni tiše usnuli
k jejich štěstí či k jejich smůle.**

Hvězda zářila a vzduch se chvěl
hvězda zářila a vzduch se chvěl
hvězda zářila a vzduch se chvěl
pokoj všem lidem dobré vůle.

R

(222)

VYHNÁNÍ Z RÁJE – zpívá: M. Voborská.

Byli jsme vyhnáni z ráje
pro jedno jablíčko snad padaný
vypráví biblická báje
hledání napospas vydaní.

Tisíckrát jsme viděli zázrak
jak z povzdálí rodí se svět kolem nás
stačil však k úniku náznak
že by se dalo žít líp a snáz.

Teď jsme si cizí, slepí a sami
v růžových brýlích jen marníme čas.

**Co nás to trápí – zrady a klamy
stejný díl viny je na každém z nás.**

**Kam se jen poděla láska
choulí se strachem a pošlapaná
co znamená další vráska
do sítí lhostejných lapení.**

**Otázky kladu, mozaiku skládám,
odpověď odnikud nepřichází.**

**Možná jen tuším nebo snad hádám
jestli tím soumrak náš nenadchází.**

Budeme vyhnáni z ráje
projdeme přes řeku zapomnění
zůstane po nás jen báje
s jablkem had – nic se nemění
s jablkem had – nic se nemění
jablko, had – nic se nemění.

(223)

IZRAEL – zpívá: Jan Nedvěd, text a hudba: Jan Nedvěd.

Já tisíckrát se nebe ptal
kde jen Bůh má kde má dům
já tolik chtěl jsem rozumět
všem těm Jeruzalémům.
Já tolik chtěl jsem rozumět
všem těm Jeruzalémům.

R : Kde leží kde je Galilei a kde se v kádi chodí pít
tam někde musí studna v poušti stát a kolem hezká Ráchel jít
tam někde musí studna v poušti stát a kolem hezká Ráchel jít.

Já tisíckrát se nebe ptal kde jen leží Izrael
kde na výšinách chodil on, jehož se každý dotknout chtěl
kde na výšinách chodil on, jehož se každý dotknout chtěl.

R

Já tisíckrát se nebe ptal a zhlédnout jsem chtěl
aspoň bílé plátno co měl on, jenž z hrobu odešel
aspoň bílé plátno co měl on, jenž z hrobu odešel.

R

R

R

(224)

ODPUŠŤ – zpívá: Jan Nedvěd, text a hudba: Jan Nedvěd.

Nesplněný sen mi do pokory schází
přesvědčený vírou v pokání.
Do odpustků sáhl jsem jak chvilka z neuznání
sám sobě věřit chtěl jsem pojednou.

R : **Odpust', však ty víš, jen den mi k noci schází**
jen důvod hledat víc teď chvíli jen.
Z nesnází a dnů kdy bolest duši zkazí
přestal jsem věřit chtít v tvé jméno jmen.

Otevřu teď tvou, tvou knížku pravd a slibů
kdybych jenom měl, měl sílu víc si vážit slov.

**O lásce a dnech, tvých věčných požehnáních
a že u mě jsi a já nevěřím v tvůj osud.**

R
R

Odpusť, však ty víš.

(225)

FILIPOV – zpívá: Jan Nedvěd, text a hudba: Jan Nedvěd.

Znám na severu země starý dům a na něm kostel.
A ať se vám to možná nebude zdát prostě je to tak.
Ne já nevěřím na zázraky asi jsem jiný.
Ale v té vesničce se cosi stalo a pak přijížděli všichni, i rabíni
a koukali jak je to možné.

Tam žila dívka krásná jak lístek kdy z jarem vypučí.
A právě ta prosila celé dny Boha o pomoc.
Nemoc ji přitiskla na lůžko a věci poslední zdály se tak blízko.
A k té přišla jednou v noci znenadání panenka Marie.

R : Filipov, Filipov, ta **láska** snad **Boží**
kdo jiný by to děvče na horách jen vírou uzdravil.

Mazal jsem tam jednou s přítelem, bylo mu těžko.
A ani auto nestačilo spěchat.
Co všechno já si přál.
A pokleknul jsem v domku na kámen.
A hladil prsty destičku s nápisem.
Že ode dneška abych věřil že všechno trápení že bude lepší.

R
R
R

(226)

DOPIS DO NEBE – zpívá: Jan Nedvěd, text a hudba: Jan Nedvěd.

Přišla chvíle kdy déšť smutných myšlenek bloudil
spíš než smutných spíš pravdivých jen.
Něco těžké jako svědomí ono to svědomí je.
Dopis do nebe, velké pravdy a hřích.

Černý tabule mraků a bílý světýlka hvězd.
Modrý zákony lidství a právo a čest.
Všechno uvnitř je psáno a dáno na pospas všem,
jenom odplata patří jenom mě jen.

R : Tak mi odpusť když můžeš, já vím – musím jen chtít.
Jestli sliby chceš, zkusím co uměl bych být.

Snad ti zůstanu věrně až budu utíkat z cest.
Až pravda nad láskou bude chtít vést.

Přišla chvíle kdy **odraz tvoří průzračné já,**
kdy se vymlouvat nejde, říkat co se jen zdá.
I ty nejzazší kouty myšlenek kdo líp kdo zná,
zoufalost úniků napomáhá.

R
R

Tak mi odpusť když můžeš, já vím.
Tak mi odpusť když můžeš, ne nevím.

(227)

CHODCI NEBO POUTNÍCI – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text a hudba: Petr Ulrych.

Kam nás vede tahle cesta zakončená obzorem.
Chodíme tu jenom sem tam nebo jen tak putujem.
Kam nás vede tahle cesta k obzoru se kroutící.
Jsme tu na ní jenom chodci nebo také poutníci.

Chodci nebo poutníci.
Chodci nebo poutníci.

Všichni šlapem tuhle cestu k obzoru se kroutící.
Kdo chce pomník zaživa ať se dobře podívá.
Každý máme cestu stejnou co se blátem kroutívá.

Kam to nese tahle řeka bílou pěnou peřejí.
Malé papírové loďky jakou mají naději.
Některé z nich plují rovně, jiné bloudí ve víru.
Ale rozmočí se všechny protože jsou z papíru.

Ať už plujem nebo jdem,
ať už nechcem nebo chcem.
Všichni sejdeme se jednou za dalekým obzorem.

Chudí nebo bohatí,
chudí nebo bohatí,
hlavně ať na téhle cestě nikdo srdce neztratí.

(228)

ČERNOBÍLÝ FILM – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text a hudba: Petr Ulrych.

Černobílý film mám raději než barevný,
černobílý film to je dlouhá řada všedních dní.

Ve věčném kině život se černobíle promítá
a nahoře pan promítač černou i bílou počítá.
Ten moudrý pan má léta a nenechá se oklamat,

černá zůstane černou i když se dlouho bílou mohla zdát.

R : Ve věčném kině život se denodenně promítá
a nahoře pan promítač všechno spravedlivě spočítá.

Pan promítač má léta a nenechá se oklamat,
černá zůstane černou i když se dlouho bílou mohla zdát.

R

(229)

O NADĚJI – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text: M. Fahrner, hudba: Petr Ulrych.

R : Tichounkou píseň o naději
zpívají dívky když všechno opouštějí.
V očích slunce co pálí do závějí.
Píseň o tichu, píseň o naději.

Tuším že budu tančit až do smrti
mezi kopyty co všechno rozdrtí.
A i když se to po nich nežádá
zvednou střevíc a hodí ho za záda.

R

A na pár vteřin stanou na prahu
snaží se ze všech sil mít odvahu.
Bud' přejít k lidem pustou dálavu
anebo zlomené zpívat u splavu.

Ted' rostou a na konec odcházejí
často stihnou jen dýchnout do závějí
Ale světem zní dál píseň o naději,
píseň o tichu, píseň o naději.

(230)

JEDEME DÁL – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text a hudba: Petr Ulrych.

Pánové, doba sklonků vymknutá jak pominutá šlípí
a přesto uchopíme širák svůj a odhodíme dál.

S elánem a noblesou nás naše herky ponesou,
nepůjdou krokem, zas vnutíme jim cval.

Zkusíme dělat víc než můžem,
nedat na vrásky staré kůže,
nenaříkat nad tím co nám život vzal.

Opona dál letí vzhůru, to jenom malověrným padá
a cestou nebo necestou jedeme dál.

R : Jedeme dál,
jedeme dál,
jedeme dál,
my jedeme dál,
jedeme dál močálem pevným okolo bílých skal.

R

Pánové na koně a do střehu,
a pro lásku a pro něhu
vzdor otylosti lůzy těla sklon.

A dveře citů léta zavřené
se najednou zas rozlétnou
a srdce v hrudi zazní jako zvon.

Zkusíme dělat víc než můžem,
nedat na vrásky staré kůže,
nenaříkat nad tím co nám život vzal.

Opona dál letí vzhůru, to jenom malověrným padá
a cestou nebo necestou jedeme dál.

R : Jedeme dál,
jedeme dál,
jedeme dál,
my jedeme dál,
jedeme dál močálem pevným okolo bílých skal.

(231)

MODLITBA – zpívá: Hana a Petr Ulrychovi, text a hudba: Petr Ulrych, J. Skácel.

Pane ať si stéblo trávy nebo obyčejný list,
prosím dej ať aspoň trochu umím ve tvých vzkazech číst.

R 1 : **Prosím dej ať řeči stromů aspoň trochu rozumím,**
ať vědí že se učím a že nic neumím.

R 1

Dej ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru.
Když se trápím zbytečnostmi, ať pohlédnu nahoru.

R 2 : **At' mi stačí dohlédnout na obzor který si mi dal,**
ať se smírím se vším co si mi kdy vzal.

R 2

A dej mi sílu snášet pokorně co změnit nemám sil.
Odvahu abych to nač stačím, na tomhle světě pozměnil.

R 3 : A také prostý rozum, který vždycky správně rozezná

co se změnit nedá a co se změnit dá.

R 3

(232)

JEŠTĚ SVĚTU ŠANCI DEJ – zpívá: Helena Vondráčková, text: Zdeněk Rytíř, hudba: Karel Svoboda.

Když dvacet dětí půjde na výlet
a najednou strom naleznou.
Ten strom co kvete víc než dvě stě let,
tak společně ho obejmou.

**Do dlaní dej ten strom,
bez ptaní, s pokorou
s tvou úctou a láskou.**

**R : Prosím ještě světu šanci dej,
je kulatej a chce mít rád.**

R

**Za patnáct let už končí století
a jak se dívám na ten svět.
Možná že schází mu jen obětí,
tak co to zkusit právě teď.**

**Do dlaní dej ten strom,
bez ptaní, s pokorou
s tvou úctou a láskou.**

R

**Prosím ještě světu šanci dej,
je kulatej a chce mít rád jak já mám.**

R

Prosím ještě světu šanci dej,
je kulatej a chce mít rád,
mít rád, jako já.

(233)

SODNÝ DEN – zpívá: Spirituál Kvintet, úprava a český text: D. Vančura.

**R : Zdál se mi sen o poslední pouti
zdál se mi sen, že se nebe hroutí
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
v ten soudný den.**

**Kam běžet mám, slunce rychle chladne
kam běžet mám, měsíc na Zem spadne**

kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.

Stůj, nechod' dál, času už je málo
stůj, nechod' dál, míň než by se zdálo
stůj, nechod' dál, otevři se skálo
v ten soudný den.

Pán tě zavolá, má pro každého místo
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.

Soudí, soudí, pány, slouhy
soudí, soudí, hříšné touhy
soudí, soudí, výčet pouhý.

V tom se probudíš, to byl jen sen
v tom se probudíš, to byl jen sen.
jen pouhý sen.

R

(234)

VLÁČEK – zpívá: Spiritual Kvintet, úprava a český text: J. Tichota.

R : **Už můj vlak v dáli duní**
už můj vlak v dáli duní.
A já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku má.

R

R

Kdyby vítr vál, já tmou musel jít,
já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku má.

A i kdybych se bál jak můžeš na to přijít
já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku má.

R

Když Lazar ležel chromý
On řekl „vstaň a chod’“,
já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku má.

At' bijí blesky, hromy,
at' potápí se loď
já přivítat chci Pána

tam kde svou zastávku má.

R

Už můj vlak v dáli duní
už můj vlak v dáli duní.
Já přivítat chci Pána
tam kde svou zastávku mám.

Už vláček přijíždí
už vláček přijíždí
už vláček přijíždí
už vláček přijíždí
už vláček přijíždí.

R

R

(235)

JÁ SE TĚŠÍM DO NEBE – zpívá: Spiritual Kvintet, úprava a český text: D. Vančura.

Já se těším
já se těším.
Aleluja, aleluja, aleluja.

Zapřahejte pojedeme do daleka
kočárem vrzavým.
Uvidíte co nás všecko v ráji čeká
kočárem vrzavým.

R : Já se těším do nebe
já se těším do nebe.
Aleluja do nebe
pojedeme kočárem vrzavým.

Čistá kuchyň a čistý nádobí ... kočárem vrzavým
A hlavně všeho velký zásoby ... kočárem vrzavým
Rajská hudba v rajský zahradě ... kočárem vrzavým
Jé rajská šťáva teče po bradě ... kočárem vrzavým.

R

Stůjte při mně všichni svatí ... kočárem vrzavým
Ať tam cent jako dolar platí ... kočárem vrzavým
Nejistota cloumá duší mou ... kočárem vrzavým
Jestlipak tam hezký holky jsou ... kočárem vrzavým

R

Na Zemi jsem zkusila jen samý trápení ... kočárem vrzavým
V nebi se má bída v radost promění ... kočárem vrzavým
U nebeský brány nevěřím svejm vočím ... kočárem vrzavým

Zrezavělej zámek a klíčem neotočím ... kočárem vrzavým

Já se těším domů

Já se těším domů

Aleluja domů,

Pojedeme kočárem vrza.. vrza.. vrzavým.

(236)

MILENCI V TEXASKÁCH – zpívá: ?, text: V. Blažek, hudba: J. Bažant, J. Malásek, J. Hála.

Chodili spolu z čisté lásky

a sedmnáct jim bylo let.

**A do té lásky bez nadsázky
se vešel celý širý svět.**

Ten svět v nich ale viděl pásky

a jak by mohl nevidět.

Vždyť horovaly pro texasky
a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli
za noci silných úkladů.

**Ti dva se spolu oženili
bez požehnání úradů.**

**At' vám to je či není milé
měla ho ráda, měl ji rád.**

Odpusťte dívce provinilé
jestli vám o to bude stát.

**At' vám to je či není milé
měla ho ráda, měl ji rád.**

**A bylo by moc pošetilé
pro život hledat jízdní řád.**

Tak jeden mladík s jednou slečnou
se spolu octli na trati.

**Kéž dojedou až na konečnou
kéž na trati se neztratí
kéž na trati se neztratí.**

(237)

DALEKÁ CESTA (?) – zpívá: Karel Gott.

Má daleká cesto

kůl tepe tě do kamene.

Vím, jsi samý šrám, jsi samý prach

až někdy mám o sebe strach
že jdu tak sám.

Tvůj prach mi však přesto
pár šťastných dnů připomene
dnů kdy jsem tu stál, mrňavý kluk.
V prachu si hrál, bylo mi fuk
co bude dál.

Tma kolem nás obou šerech dní hřmí
ta mé jizvy s tvými navždy smíří.

**Má daleká cesto,
vím, že končíš u pramene
tam tak jako dřív najdu svůj klid.**

**Co budu žít, chci věčně jít
ve prachu tvém,
kam, to už víš.**

**Nocí a dnů
ke Slunci blíž
ke Slunci blíž
ke Slunci blíž.**

(238)

VOLÁNÍ HUSÍ (?) – zpívá: Milan Chladil.

**Když zazní volání divokých husí
těžko se ubrání mé srdce tuláka
dálka mě přiláká a já jít musím
kam zní to volání divokých husí.**

R : Spoutej mě do lasa svých plavých kadeří,
uvaž mě na řetěz těch zlatých loken,
sliby a přísahy nech hlídat u dveří,
pevnou mříž úsměvů vsaď do tvých oken,
zazdi mě v polibcích, nešetři na maltě,
v loktech mě uvězni, rád přivyknou si
v tom šťastném zajetí stále bych líbal tě
a možná zapomněl rád co musí se stát.

Až zazní volání divokých husí
těžko se ubrání mé srdce tuláka
dálka mě přiláká a já jít musím
kam zní to volání divokých husí.

R

Až zazní volání divokých husí
těžko se ubrání mé srdce tuláka
dálka mě přiláká a já jít musím
kam zní to volání divokých husí.

(239)

SVÍCE HOŘÍ (?) – zpívá: Eva Pilarová.

Když svíce hoří, plamen smutek polyká
ve chvílích beznaděje k tobě utíkám.

**Alejí vzácných stromů pro radu tvou
do města vzácných domů zástupy jdou.**

V těch krátkých chvílích kdy noc se mění v dým
se srdcem v dlani jen k tobě odcházím.

**Do světa lásky, míru
kde Bůh je v nás
bez závisti a strachu
do světa krás.**

Slyším ten hlas
jen vstup do nás
do vzpomínek co odnes čas.

Ať neplatí zlé prokletí
prokletí nářku, tmy a zla.

**Za Světlo v nás
za tolik krás.
Modlím se zůstaň s námi dál.**

Slyším tvůj hlas
tak vstup do nás.
Pro tuto chvíli zastav čas.

**Nauč nás mít rád
nikdy neprohrát.
Moje lásky a dlaní co umí hrát.**

(240)

DIVOKEJ HORSKEJ TYMIÁN – zpívá: Pavel Lohonka, text a hudba: Pavel Lohonka.

Dál za vozem spolu šlapem,
někdo rád a někdo zmaten,
kdo se vrací, není sám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

**Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní**

z hor divokej tymián.

R : Podívej, jak málo stačí,
když do vázy natrhám
bílou nocí k milování
z hor divokej tymián.

**Dál za vozem, trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací domů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.**

R

(241)

SEJDEME SE V PÁNU – zpívá: Pavel Lohonka, text a hudba: Pavel Lohonka.

Jak se vám nahoře ze sametu líbí,
bývalí kamarádi z dálek nebeských,
stáli jsme pod hvězdami v zimě plný síly,
po tleskání ještě ruce hřejou,
jenom kde vzít kolem hlavy svatozář ?

R : Sejdeme se k ránu, sejdeme se po setmění,
**sejdeme se v pánu, kdo měl život rád,
a komu se zdává, že se dočká rozednění,
ten si ve snu dává o naději hrát.**

Rád bych ti holka z mraků nalil čistýho vína do hlavy,
anděl nám včera v nebi sbalil dva bágly na dvě lidský postavy,
nejsem hrdina ani blázen,
raděj padejme zpátky na zem,
než nám v té výšce udělí páni vyznamenání,
to bych se radši holka zabil, ještě nechci s tebou z kola ven.

R

To dobré, co jsi v létě prožil, ukládám do košíku pro tebe,
abys pod peřinou v zimě ožil, až povedou tě rájem do nebe,
nejsi hrdina ani blázen,
raděj vrať se mi zpátky na zem,
jsem tu bez tebe Dívčí kámen na holé pláni,
k rukám bys mi svoje tělo složil, samé hlouposti mi říkal jen.

R

(242)

OTČE NÁŠ – zpívá: Pavel Lohonka, text a hudba: Pavel Lohonka.

R : Pádem, volným pádem

mezi stádem nevěřících
můžem, zítra můžem
být jen stí - nem, Otče náš.

My víme, dnes to víme
že nás víra ze dna sbírá
a když bída hojnost střídá
tvůj dech cítím, Otče náš.

R

Tvá záře, bílá záře
dává sílu velkým cílům
tváře, smutné tváře
zjasní láskou, Otče náš.

(243)

ZEMĚ, ODKUD PŘICHÁZÍM – zpívá: ?, český text: Zdeněk Borovec, hudba: Gilbert Becaud (píseň z filmu „Země, odkud přicházím“).

Já zdáli přišel k vám,
z té země snů a bájí.
Píseň, to je vše, co mám
píseň, kterou snad i lidé znají.

Já zdáli přicházím
z té země dětských přání,
víc vám o ní nepovím,
zem, odkud přicházím,
bude mým tajemstvím.

Jen pojd', jen pojd' ty zaslíbená
nic ti nebrání, splní ti země má,
co si můžeš přát,
pojd' jen, lásko má, se mnou jedenkrát.

Svým druhům vzdáleným
dál o té zemi zpívám.

Víc vám říct neumím,
zem, odkud přicházím,
bude mým tajemstvím.

(244)

VŠECHNY BOLESTI UTÍŠÍ LÁSKA – zpívá: Marta Kubišová, text: Eduard Krečmar, hudba: Angelo Michajlov.

R : **Všechny bolesti utíší láska, přesto samotný neusínej.**
Všechny bolesti utíší láska, proto miluj a zapomínej.

I když dřeš bídu s nouzí, místo úspěchů jsi stále níž,

a strach ze zítřka ze sna tě vzbouzí,
s láskou po smrti nezatoužíš.

I když ti vážnou plány, všichni známí tě opouštějí,
láska znovu ti otevře brány, brány do snů a do nadějí.

**Když se ti plány spálí a když nevíš kam jít a co chtít,
když ti svět ukradne ideály, ještě zkus jednou **pro lásku žít.****

R

(245)

VEĎ MĚ DÁL, CESTO MÁ – zpívá: Pavel Bobek.

**Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá,
někde v dálce každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.**

**R : Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.**

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R

Pak na patník poslední napíšu křídou
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
písně své, co mi v kapsách zbydou,
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R

ved' mě dál, cesto má ...

(246)

MŮJ RODNÝ DŮM – zpívá: Pavel Bobek.

Bylo mi šestnáct let,
já znát chtěl svět,
náš dům byl jen mříž,
táta jen kýv, řek' máš svůj věk
tak pojď chlapče blíž.

Do kapsy sáh a dal mi klíč,
Řek : cestu dál už znáš
Až poznáš svět a budeš chtít
kam se vrátit máš.

Je to tvůj rodný dům, tvůj rodný dům.
Je to tvůj rodný dům, tvůj rodný dům.
Je to tvůj rodný dům, tvůj rodný dům.

Pak přešel čas a můj strýc mi psal
a já **věděl dřív než jsem začal číst,**
že si Bůh tátu k sobě vzal.

Na vlak jsem sed, pak městem šel
a **dlouho bloudil tmou,**
ale když jsem vzhléd
náhle jako stín tam stal přede mnou
můj rodný dům ...

R : Náš plot, rozbitá putna a pár holých zdí,
stará houpací židle, nikdo však neseseděl v ní,
byl tam cizí muž, na šatech prach, bílou přilbu měl,
klíč mi na zem spad a můj vlastní hlas náhle se chvěl,
to je můj rodný dům ...

Řek měl jste přijít dřív, už není čas,
raději běžte kousek dál.
Za pár dní tu bude nová trať
a ten dům nám v cestě stál.

Pak vyšlehl blesk a děsný třesk
z úst mu slova vzal, já dál tam stál a do očí
černý prach mi slzy hnál.

Můj rodný dům ...

(247)

POJĎ STOUPAT JAK DÝM – zpívá: Pavel Bobek.

Pojď stoupat jak dým.
Pojď stoupat jak dým,
až tam, kam jen ptáci mohou.

Plout po nebi jen,
výškou být opojen.
Jen své sny si můžeš vzít
tam kde vládne mír a klid.

Pojď.

Plout po nebi jen,
výškou být opojen.
Jako dým z mé dýmky **nebem pluj**
za sebou nech Zemi a smutek svůj.

Pojď.

(248)

ŘEKNI KDE TY KYTKY JSOU – zpívá: Marie Rottrová, text: Jiřina Fikejzová, hudba: Pete Seeger.

R : Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí ?

R

(249)

KDYBYCH MĚLA ASPOŇ KŘÍDEL PÁR (?) – zpívá: Marie Rottrová.

Kdybych měla aspoň křidel pár
poznala bych výšek mráz i žár.

Svět by ležel u nohou mých
malý a náhle neznámý.

A tvůj tečkou jen
by se zdál.

Tam kde hvězdy bílou září z mou
expres mléčné dráhy míří tmou.
Píseň jeho zlatých kol
vítr vnáší do mých snů
oblohou jako šíp letí dál
dál dál.

R : Léta expres uhání mléčnou dráhou
ubíhá mléčnou dráhou ...
S námi si k nám vyzvání mléčnou dráhou
známý signál vyzvání mléčnou dráhou
bílou mléčnou dráhou ...

R

S námi když se loučí krátký den
já se stále oknem dívám ven.

Křídla trochu rozpínám
vznést se vzhůru toužím jen
expres svůj podle snů
dobře znám
znám znám ...

R

R

R

R

R

(250)

TO MÁM TAK RÁDA (?) – zpívá: Marie Rottrová.

Loňský kalendář
jedna všední tvář
blouznivec či lhář, kdo ví ?

**Balík zázraků
spadl z oblaků**
jenže mu ublížil snad
ten volný pád.

Co je na střepy
už se neslepí
ptáčku půlnoční
jen křič.

Týdny proletí
z lásky století
zbyl mi tu na zdi tvůj klíč
a ty si pryč.

R : To mám tak ráda
to tedy mám moc ráda
ty kapky deště na římse
a chvíli v které dovím se
že odcházíš.

R

To okno slzy ronící
tvůj deštník jak jde ulicí
a na nároží zaváhá
a kráčí dál.

**Mlha za tebou
mlha před tebou
ještě i z mých snů
se ztrat'.**

To jsi celý ty
jako vyšitý
že rušíš mé kruhy dál
hej, kdo tě zval ?

**Čtu a nevím co,
jím a nejím co,
všechno stejnou chuť teď má.**

Lampy rozžaté
k čaji o páté
a přece všude je tma
jak se mi zdá.

R

Že vzpomínky mě zaplaví
když pohled tvůj mě pozdraví
pá ... lávion ...

R

Jsem zlá jak zimní královna
a píšu slova varovná
že ze mě číší již jen chlad
když to chceš znát.

Hudba laskavá
se mnou zůstává
teď když neslýchám tvůj hlas.

Jsem tu v bezpečí
jen mi nesvědčí
že myslím na tebe zas
jak plyne čas.

R

Ten jed co vjel mi pod kůži
když spávala jsem na růžích
co z toho mám ?

To mám tak ráda
to mám, to mám tak ráda.

Mám z toho stíny na duši
a říkat se to nesluší

že kam se hnu tak za mnou stesk
se ukrádá a že tu nejsi strádám
kdo ví, snad tě mám ráda.

(251)

SKOŘÁPKY OŘECHŮ – zpívá: Marie Rottrová.

Skořápky ořechů
plují si bez dechu
s nákladem vzpomínek
na celý rok.

Škunery bez přídí
nikdo prý neřídí
sem tam jen kamínek
pohladí bok.

V domovském přístavu
byly i nebyly
čas jim vryl do těla
přítulnost chyb.

Ááá

Ještě je naděje
že je noc přiměje
cestou je naučit
i řeči chyb.

R : Zatím si po proudu cestu volí
od horských pramenů do údolí
z potůčku potok a z říčky řeka
kdoví co nás dva ještě čeká.

Skořápky ořechů
plují si bez dechu
s nákladem vzpomínek
na celý rok.

Škunery bez přídí
nikdo prý neřídí
sem tam jen kamínek
pohladí bok.

R

(252)

VEČEREM ZHÝČKANÁ (?) – zpívá: Marie Rottrová.

R 1 : Večerem zhýčkaná
za sliby provdaná

půlnočním kouzlům věrná
hvězdám upsaná.

R 2 : Samotou spoutaná
hříšná i prolhaná
myšlenku na tvou lásku
smutku prodaná
tichem vítána.
A čím dál víc
tmě napospas nechaná
a čím dál víc
půlnočním stínům napospas daná.

R 3 : **Za množinou přání leží nový svět**
však blíž je kytka na římse
mít navíc pár světelných let
tak vzdám se tepla svých dlaní.
Za množinou přání letí hvězdolet
až přistane tak dovím se
že všechno je stejné jak dřív
a já jsem zase dneska

R 2

R

R 3

R

R

(253)

LÁSKO (?) – zpívá: Marie Rottrová.

Lásko čí nosíváš tvář
však **kdekterý lhář se ti vzdává.**

R : Kdo jsi lásko že odháníš pláč
že k nohám ti dám
svůj sen spáč.
Lásko jakou řeč znáš
že věřit tvým rtům nepřestávám
jako víno mě opjíjíš zas
jen ve dveřích slyším tvůj hlas.

Kdybych já chtěla tisíckrát
dát ti sbohem navždy zamávat
jako poutník žíznivý
k tobě musí se drát.

Lásko čí nosíváš tvář
že kdekterý lhář se ti vzdává.

R

Lásko máš na sta jmen
jsi chlebem i těm
kdož se brání.

Věčná lásko ty přebýváš v nás
jak bez ustání žijem svůj čas.

Lásko, lásko čím nosíváš tvář
že kdekterý lhář se ti vzdává.

R

Lásko máš na sta jmen
jsi chlebem i těm
kdož se brání.

Věčná lásko ty přebýváš v nás
jak bez ustání žijem svůj čas.

(254)

VODA (?) – zpívá: Marie Rottrová.

Voda nasbírá z břehů jíl
tím žloutne v ní i déšť i světadíl.

Brod vzdálených náhle není znát
pak proud nám zkouší brát.

R : **Most co nám dálku břehů krátil**
Láskou tolikrát
most co nám dálku břehů krátil
Láskou tolikrát.

Slova stejná jsou ale nezmění
jak dá se dál
jak žít spolu vzdálení.

Úúú

Máš břeh, já svůj
blízkost pak můžeš mi lhát
pak voda může brát most.

R

Voda pramen má
hluboko v nás
když začne téct
ten proud tak je tenký jako vlas
když začne růst.

Óóó

To už má zchlád
to už má právo brát.

R

(255)

ŽÍZEŇ – zpívá: ?

Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
já **toužím celou duší dát živou vodu všem.**
Už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
však ne každému je dáno **z řeky pravdy** pít.

R : Já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu
a zchladím žáhu pálivou,
já mám žízeň, věčnou žízeň,
stačí říct, kde najdu vláhu,
zmizí žízeň.

**Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená.
Mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.**

R

Jak vytékají zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky se ukrývá můj vzdor.
**Ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.**

R

(256)

ZPÍVÁM PÍSNĚ Z VĚTRU HOR – zpívá: ?

Sem se vracím, tak měkkou travu náruč kopců má,
na nich spím, větrem voní,
o hřívách bílých koní se mi zdá, když tu sním.

Pak se brodím v řece,
kde mi přece každé kámen čapkou mechu kývá,
je tu stín a sladkou příchut' vermutů
ta stráň nad řekou plná kytek mívá.

R : Cár mlhy vítr protrhává
a **najednou všechno ve mně zpívá,**
každé pór, já se šťastně směju,

cítím vítr z hor.

Slunce mlhu rozčesává, obloha je jako modrej vor
hm a já zase zpívám písně větru z hor,
větru z hor, větru z hor.
A já zase zpívám písně větru z hor.

Rád tu bývám a poslouchám, jak vítr začne vát,
to mám rád, měkce hladí.
Na struny větve písně začne hrát, chci je znát.

Jak prospektor tu hledám zrnka zlatý,
který slunce rose dává hm,
já do dlaní je sbírám
a pak o bludnej kořen zakopávám.

R

(257)

CESTY TOULAVÝ – zpívá: Michal Tučný.

R 1 : Cesty toulavý,
já vím, že se vás už nikdy nezbavím,
s kamarády vám večer písní vyprávím,
že dál mě vedou mý cesty toulavý.

Cesty toulavý,
na jednom místě stát mě nebaví,
tam, kde jsem ještě nebyl, tak se zastavím
a dál mě vedou mý cesty toulavý.

R 2 : Cesty toulavý,
jak za starých časů komedianti z poutí,
každý z nás to ví, že žádný cesty nejsou rovný,
že se kroutí a kroutí.

R 1

R 2

R 1

... že dál mě vedou mý cesty toulavý.

(258)

ACH, NENÍ TU, NENÍ – zpívá: ?

Ach, není tu, není, co by nás těšilo,
ach, není tu, není, co nás těší,
co nás těšivalo, pány mrzívalo,
ach, není tu, není, co nás těší.

Jaká to ústava bez sněmu, bez práva,
jaká to ústava s obležením,
taková ústava je jako otava,
je jako otava k zaplavení.

**Pořád nám dávají, co se nám nelíbí,
pořád nám dávají větší daně,
dávají oktrojky, šijou nám obojky,
čert by to vydržel, zhurta na ně !**

(259)

ŽIVOT – zpívá: ?

**Život je minové pole,
kde roste kopřiva vedle růže,
to, co tě učili v základní škole,
to ti tady nepomůže, na na na ...**

Život je popravčí četa,
jenom jeden střelec náboj má,
vyhnout se tomu pravému je zákon světa,
je jediná věc rozumná, na na na ...

**Život je vřetenko nití,
ó, jak lehce trhá se nit,
tři tisíce třista třicet tři cest vede žitím,
a ty jen po jedné můžeš jít, na na na ...**

Život je kobercový nálet,
chce to jenom, chlapče, získat gryf,
až se budeš v prachu hlíny vedle cesty válet,
buď rád, že jsi ještě živ, na na na ...

(260)

ZA SVOU PRAVDOU STÁT – zpívá: ?

**Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.**

R : Musíš za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.
Musíš za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.

Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.

R

Že máš za svou ..

**Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad,
už víš, jak s králem ustoupit, a jak s nim dávat mat.**

Takhle za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.
Takhle za svou pravdou stát, za svou pravdou stát.

Ted' přichází tvá chvíle, ted' nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul a ty mu zlámeš vaz.

R

Neměl za svou ..

Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

R

Musíš za ..

(261)

UMĚT TAK ZPÍVAT – zpívá: ?

Umět tak zpívat jak voda z kopců,
když navždy mizí pramenům,
v lodičkách na míru klukům i otcům
a hladit hrany kamenů.

Umět tak zpívat jak plamínek svíčky,
tam, kde jsou okna zazděná,
nechat tě házet jak hrášky své sníčky,
aspoň stín po stěnách.

Umět tak zpívat, jako nedělní vánek,
když se lánem provléká,
vybírat z květin jak z poštovních schránek
jejich přání daleká.

Umět tak zpívat jako když prší láva,
tak, že i ďábel naletí,
**unášet k nebesům tajemství žhavá
a němé duše zakletých.**

(262)

TICHÁ NOC – zpívá: ?

Tichá noc, svatá noc,
spánek jal v svou všemoc.

Božské dítě, dřímej a spi,
u jeslí jenom pár svatých bdí,
pokoj, mír ti buď přán,
pokoj, mír ti buď přán.

Tichá noc, svatá noc,
co anděl nám vyprávěl,

přišel s jasností v pastýřův stan,
zní již s výsosti, ze všech stran,
že nám je Spasitel přán,
pokoj a mír ti bude přán.

Tichá noc, svatá noc,
pokoj vám, zní to k nám,
jak by z nebeských nadhvězdných krás
světlo věčnosti vcházelo v nás,
když mluví k nám Boží hlas,
když mluví k nám Boží hlas.

(263)

TEN UMÍ TO A TEN ZAS TOHLE – zpívá: Jan Werich, hudba: Jaroslav Ježek.

Slavní mudrci, vzácní chemici, slovní mistři, páni magistři
astrologové, geometři, agronomové, psychiatři,
páni docenti geologie, psychologie, theologie,
nemocí zhoubných, nemocí zjevných, nemocí latentních
vynálezcové věcí patentních, magnificence,
zkrátka inteligence :

Tady je tesař, klempíř, zedník a ten,
co otesává kameny je kameník
a tady služka, oráč, kamnář,
ten když se umeje, je k nepoznání kominík.

Ten dláždí ulice, ten kove podkovy, ta krmí slepice, ta peče cukroví.

Ten umí to a ten zas tohle a všichni dohromady udělají moc.

A tu je platněř, kočí, havíř: "Já sfárám dolů do dolů doluju rudu"
a tady rybář, kejklíř, dudák: "Já vám rád každou písničku na dudy zadudu",
"Já louhuju kůže", "já z nich šiju boty", "já pěstuju růže", "já látám kalhoty".

Ten umí to a ten zas tohle a **všichni dohromady uděláme moc.**

La lala

My všichni budem na tom lépe,
když dáte rady nám a my vám dáme své rady,
když všichni všechno všechněm dáme,
tak budou všichni lidi všechno mít dohromady.
I širší ulice a tvrdší podkovy, kuřata, slepice, pečivo, cukroví.

Když ten dá to a ta zas tohle, tak všichni dohromady budeme mít dost.

Továrny na kůže, peníze na boty a do vlasů růže
a nový kalhoty a olej na stroje
a stroje na práci a práci bez boje,
po práci legraci a slunce dost a dost pro staré,
pro děti a děti pro radost a radost pro děti.

A budem společně svět a mír milovat
a budem společně pro ten svět pracovat.

Když všichni všechněm všechno dáme,
tak budem všichni všechno mít dohromady.

(264)

TAM ZA VODOU V RÁKOSÍ – zpívá: Eva Pilarová.

Tam za vodou v rákosí
je ukrytý prám
tam za vodou v rákosí
ti najevo dám.

Jak tuze mi záleží
zda zatoužíš mít
ten prám co mi náleží
a na něm se skrýt.

R : **Že slunce tam v dáli**
jen pro tebe září
a pálí
do tváří
jež zahoří
tím víc tím víc.

A vzdor zádům spáleným
když usneš a spíš
jsi oblakům vzdáleným
kus blíž, kus blíž.

R

Tam za vodu v rákosí
je leknínů kraj
tam za vodou v rákosí je ráj.

je ráj je ráj.

(265)

TAKY JSEM SE NARODIL BOS – zpívá: ?

Taky jsem se narodil bos
jako každý chlap
a kromě dvou půlek neměl nic.

Taky jsem se narodil bos
když mě přines čáp
a spustil jsem rámus z plných plic.

Taky jsem se narodil bos
něco do čtyř kil
a rozum až s léty začal brát.

Dlouho jsem tak za ranních ros
bosky šlapal jíl
a nedělní botky neměl rád.

My měli roucha stejně průhledná
když jsme jen sáli z mléčných žláz.

Náš bosý věk
měl to bych řek
tisíc krás.

Jenže mráz, jak šel z hor
obul nás do bačkor.

Taky jsem se narodil bos
jako každý kluk
a sousedům chodil slívy krást.

Poštípaný od včel a vos
to mi bylo fuk
a pod hlavu k spánku stačil chrást.

Je v Mléčné dráze mince stříbrná
tu věnem dostal každý z nás.
A náš bosý věk
měl to bych řek
tisíc krás.

Proč jen mráz, jak šel z hor
obul nás do bačkor ?

Škoda, že už nechodím bos
kapsy plné slív
že nenajdu sílu přelézt plot.

Neohrnij nade mnou nos
později či dřív
i ty přijmeš zákon teplých bot.

Všechny mráz, jak šel z hor
obul nás do bačkor
zbavil nás s noblesou
bosých snů - kdeže jsou ?

O jsou,
snad jsou,
snad jsou,
někde jsou, ano, jsou
někde jsou,

snad jsou...

(266)

SVÉ BENDŽO ODHAZUJI V DÁL – zpívá: ?

Své bendžo odhazuji v dál tam někde do chomáče trávy
verše jež jsem ti povídal zítra ti samo dovypráví.

Své bendžo odhazuji v dál ať s tebou zůstane tu zatím
abych se o tebe nebál než se zpátky zase vrátím.

**R : Vždyť dva roky možná někdy znamenají víc, než dvacet let.
To se potom pozná, co v sobě lidi mají,
dej si proto na nich záležet.**

Já chtěl bych zpívat do rána o všem co jsem si kdysi přál,
a proto v póze Cyrana své bendžo odhazuji v dál.

Já chtěl bych zpívat do rána o všem co jsem si kdysi přál
a proto v póze Cyrana své bendžo odhazuji v dál.

Vždyť já chtěl bych zpívat do rána...

(267)

NEBE NAD HLAVOU – zpívá: ?

Vysokým nebem nad hlavou
huňaté mráčky pást se jdou.
Vidím je s tíží, píchá mě v kříži
a mám kapsu dřavou.

Pod modrým nebem nad hlavou
jdu i já chůzí houpavou.
Nohy mám v trávě a ve vší slávě
šlapu si to doubravou.

**R : Nebe nad hlavou, dýchám z plných plic
nebe nad hlavou, kráčím slunci vstříc
nebe nad hlavou, nad hlavou, nad hlavou
nad hlavou nic víc.**

**Nebe nad hlavou, plné beránků
k přípitkům zve studánku
na pár doušků oranžády z červánků.**

V torně mám sny a v ruce hůl
na místo chleba jen tu sůl.
Koupelnu v tůni, kde leknín trůní
na pařezu skromný stůl.

I když je cesta rozbitá

a štěstí z nebe nelítá
cestu si chválím, křepelka z dále
pět peněz mi počítá.

R

(268)

PŘÍLET – zpívá: ?

R : Tady ta planeta lidí
s nejmodřejší oblohou
kdo její nádheru vidí
tomu už nechce se vrátit se
zpět na tu svou.

"Dobrý den, jak se vám daří ?"
Směšně tu postaru lžou
od dětství jsou všichni staří
kámen a skaliska bez stínu
písek a poušť.

Jako bych už někdy šel
po ulici zrcadel.

Kam jen pohlédnu, tam jsem já
Jako bych už někdy jel
po dálnici z bílých skel.

Co se nestalo, tak se zdá ... !

R

(269)

STROMY – zpívá: ?

Dýmem výfukovým zamlženej svět,
uprostřed šňůry vozů pomaloučku vpřed,
výlet rodinný se koná právě dnes,
mý děti chtějí vidět, jak vypadá les.

Už jsem byl s nima skoro všude
a děti louděj : „táto, kdy už ten les bude ?“

Copak já vím ?

Dívka v informacích, když jsem se jí ptal,
Řekla : „někde jistě bude, musíte jet dál,
prý snad na Moravě nebo u Semil“.

Podle tajné zprávy ještě kousek lesa zbyl.
Proč místo lesa moje děti

nechtějí navštívit třeba skládku smetí ?

Těch máme dost.

Ráno, až se skončí tenhle divnej sen,
obujem si boty-šlapky, vyrazíme ven,
půjdem za nosem a vím, že ještě dnes,
najdeme skládku smetí, ale taky les.

Pohoří z rezavého plechu
krásně se vyjímá v kapradí a mechu,
popel a dým, kdo mi poví, co s tím ?

(270)

SOUHVĚZDÍ ŽAB – zpívá: ?

Při jednom ze svých vesmírných letů,
jelikož po nocích cestuji rád,
za zády nechal jsem naši planetu
a přistál v souhvězdí Žab.

Čekal jsem hojnost a úrodné roky,
přátelský vzduch a vodu z křišťálu,
malebnou krajinu s horskými oky,
jejichž odlesky se tříští o skálu.

R 1 : Lítal jsem nad krajinou až do mraků,
honil se s motýli mezi květy,
zpíval jsem písně hvězdných tuláků,
objevoval vzdálené světy.

Sto padesát let jsem prožil v jejich světě
za jediný moment svého snu,
sto padesát roků **byl jsem žábou na planetě
s odříznutou cestou ke kosmu.**

A strašná gravitace mne ku prameni táhla,
na němž kdo sedí, už nemůže se hnout,
na koho kdy ta rozkošnice sáhla,
nemůže už nikdy nebem plout.

R 2 : **Nepozná úlety až do mraků,
večírky s motýli mezi květy,
nerozumí písním tuláků,
neupřímně zní jeho věty.**

A jenom budík mi zvoněním naději dává,
že rozum zas nalezne svůj klid,
jsem přece člověk, copak jsem žába,
vždyť já se přece mohu probudit.

A zpívat všem, kteří jste tu

a kdo z vás po nocích cestuje rád,
až poletíte vstříc novému světu,
pozor na souhvězdí Žab.

Lítejte nad krajinou až do mraků,
hoňte se s motýli mezi květy,
zpívejte písně hvězdných tuláků,
objevujte vzdálené světy.

Souhvězdí Žab se pozná velmi lehce,
tamní obyvatelé jsou zelení,
zelené mozky v zelené lebce
a od huby jim šlehaří plameny.

(271)

V ÚDOLÍ SKŘEHOTAVÝCH VRAN – zpívá: Waldemar Matuška.

Chtěl bych žít tam kde nemaj věci stín
v údolí skřehotavých vran
žil starý vetchý indián.

Tvář vysušenou jako kmín
seděl jen a hleděl na svůj stín.

Ptám se ho „řekni mi kam jít,
kde se dá život šťastně žít ?“

Zaskřípal jako starý mlýn
„zajeď tam kde nemá nikdo stín“.

R 1 : Hned pryč a v dál
já cvałem koně hnál
a křížem krážem tohle místo hledám.

R 2 : V údolí skřehotavých vran
byl rudoch dávno pochován
já ještě hledám světa klín
kde chci žít ?
Kde nemaj věci stín.

R 1

R 2

(272)

ZVONKY ŠTĚSTÍ – zpívá: Karel Gott, Darina Rollincová, text: Zdeněk Rytíř, hudba: Jiří Zmožek.

Zpívám rád a je to na mně doufám znát
zpívám rád že chtěl bych trochu štěstí dát
častokrát když celý kraj šel v písních spát
zvonky štěstí já slyším v dálce znít a hrát.

Spievanie mám zo všetkého najradšej
spievanie sú moje chvíle najkrajšie
spievanie som ako v rozprávkovom sne
zvonček šťastia aj pre mňa v dialke krásne znie.

R : Vyznání - vyznanie
krásně zní - krásne znie
táto melódia ozaj zázračne
poslouchám a chvěje se mi trémou hlas,
zvonky štěstí já slyším zpívat v každém z nás.

Zpívání je to co máme společné
zpívám rád a to je právě báječné
častokrát když celý kraj šel v písních spát
zvonky štěstí já slyším v dálce znít a hrát.

R

Poslouchám a chvěje se mi trémou hlas,
zvonky štěstí já slyším zpívat v každém z nás.

(273)

BÁJEČNÁ ŽENSKÁ – zpívá: Michal Tučný.

Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád.
Nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

R : Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap.
Celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux d'Pappe,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

Nikdy jsem neslyšel : „kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl“,
a já nikdy nezapomněl, abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

R

Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal.
Zní to jako pohádka z příběhu královny Máby,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

R
R

(274)

ANDĚLÉ NA KŮRU – zpívá: Jaromír Nohavica, text a hudba: Jaromír Nohavica.

R : Andělé na kůru, aleluja,
v bělostném mundůru, aleluja
hrají na šalmaje, aleluja,
že bránou do ráje neprojdou já.

Nebeská honorace, aleluja,
má totiž svoje informace, aleluja
co chtějí, vědí o člověku, aleluja,
mají na to kartotéku, aleluja.

Svatý Petr to tam vede na osobním oddělení
nenechá se opít medem a nesnáší podplácení.
Kouká shora a co spatří zapíše hned do šanonů
každému co právem patří, bez pardonů, bez pardonů.

Jó oni všechno vědí, ti co nahoře sedí.

Tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, aleluja
Andělé na kůru, aleluja.

Že jsem tužkou kreslil na omítku
čárečky a kosočtverce
za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce
nechtěl chodit do holiče, věřil cizí propagandě
na ebonitové tyče mazal sádlo kvůli srandě.

Oni to na mě vědí...

R

Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky,
za jízdy vyskakoval, okusoval koh-i-noorky.
a pak pod lavicí čet Rychlé šípy učitelce říkal účo,
kouřil Astry, kouřil Lípy a popíjel k tomu čůčo,
čet knížky co jsou na indexu a nedočel F.L.Věka,
v prvním járu propad sexu z čehož se už nevysekal.

Pochválen byl od Rottrový jak prý láska voní deštěm,
ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval Vládio ještě,
neustýlal když se stlalo čural kde sa čurat nemá
a aby toho snad nebylo málo spřáhnul se s folkáčema.

Křičel že satanáš to je táta táta náš
nečetl noviny prý jsou tam jen koniny
bydlel v Těšíně učil se polštině
měl syna Jakuba - to je jeho záhuba, pil džinfiz,
džinfiz, ale hlavně rum, rum, rum, rum ...
nevěřil vínu, vínu, vínu, vínu, vínu
tahle píseň to je další mínus, další mínus, další mínus...

Předevčirem mi přišlo psaní poslané nebeskou poštou,

jen ať se prý neoháním že už mi to v nebi spočtou
jen si klidně spočtete, já se vás nelekám
víte co mi můžete a hádejte kam, halelujá.

R

a v ní sů já.

(275)

SEN – zpívá: Ladislav Křížek, text: Ladislav Křížek, hudba: Jacque Offenbach.

Zpívám sen a zpívám ho všem
já tančit jsem směl s mou vílou.
Vílou krásnou jak Boží květ
já toužil se láskou vznést.

Chvíli stoupej, chvíli dýchej
znám ten půvab zrádný
chvíle snů, těch dlouhých dnů
už tvá ti slábne zář.

Jseš lákává, už vím
bloudit za tebou toužím
ty chvíle blouznění
chtěl bych jednou tě znát
jednou tě znát.

Zpívám sen a zpívám ho všem
já tančit jsem směl s mou vílou.
Vílou krásnou jak Boží květ
a růžový svět se zdál.

Dýchej abys moh žít
žij a můžeš dál snít.
Celý svět se mi smál
štěstí mi přál.

(276)

ZROZENÍ – zpívá: Ladislav Křížek, text: A. Chodora, Ladislav Křížek, hudba: Johan Sebastian Bach.

Znám, když nás pálí bílý sníh a mráz
mám i chvíle kdy jsem sám a sním
ten sníh se toulá v oblacích
roztajou vločky mých prázdných snů
těch zítřků, co jsem ti vzal žárem svým.

Vím, všechno začalo v nás
k nám přijdou ty chvíle příznačné
kdy člověk ztrácí důvod žít
je sláb svou žízní

srdcem cítíš – pláč i ten smích schází nám.

**Pán si hlídá ráj,
zrání jabloní svých
nám rouhajícím lásku dává.**

**Znáš lidský ráj
do srdcí vcházíš nám
zář tvá svítí nade mnou.**

Šíp amorů
to vzdání díků
nám odpustíš, vím
zatěžkán hříchem
**růže zavoní
když vcházíš k nám.**

**Vím, všechno začalo v nás
k nám přijdou ty chvíle zázračné
zrození ztrácí řád a klín.**

Jdou k nám
jen pláč zní
přání hříchů ztrácí se s tmou
scházíš nám.

**Pán si hlídá ráj,
zrání jabloní svých
nám rouhajícím lásku dává.**

**Znáš lidský ráj
do srdcí vcházíš nám
zář tvá svítí nade mnou.**

Šíp amorů
to vzdání díků
mít právo žít
**dát duši svou kvítí
růže zavoní
z mých krásných snů.**

(277)

DEN ŠEL SPÁT – zpívá: Ladislav Křížek, text: A. Chodora, hudba: Frederic Chopin.

Šel spát, den šel spát
noc trápí tmou
jen **hvězdy září**
tančí nad lunou.

**Roj bílých včel
krásných, zvláštních
tančí s láskou, vášní**

s tou se vrátí závoj přání, snů.

Spát, den šel spát
tou oblohou
jen ticho zní
když bloumá prázdnou tmou.

R : **Čas kráčí dál**
ráno svítá
noc se brání dnům co pálí
někde v **dáli slunce vstává**
kráčí světu blíž
i v myšlenkách
cítím horkost žár
sílu, víru mám.

Spát, den šel spát
tou oblohou
jen hvězdy září
tančí nad lunou.

R

Tu víru mám
svou víru mám.

(278)

S TVOJÍ LÁSKOU – zpívá: Ladislav Křížek, text a hudba: Ladislav Křížek.

Tak tě vítám ve svém království
Tobě patří teď můj trůn
Tobě odevzdávám své klíče k pokladům.

Láska prý je víc než přátelství
s Tebou mám chuť věřit snům
jenom tobě nosím růže před náš dům.

R 1 : **Líp než dřív teď už vím**
jsi mé zázemí
Nebe na Zemi
konec mého prokletí.

R 2 : **S tvojí láskou**
nemusím se stínů bát
a v mých zahradách
zas můžou růže kvést.

R 3 : **S tvojí láskou**
život dostává svůj řád
a nám nezbývá než dát se vést.

Osud dopřál nám chuť příkoří

a pak nám chvíli přál
teď je na nás
jak svou cestou půjdeme dál.

Jsi můj bílý maják z námoří
který v bouřích při mě stál
jenom pro nás slyším zvony z katedrál.

R 1
R 2
R 3

Člověk člověku **je láska štít**
bez Tvých doteků
já mám strach žít.

R 2
R 3

(279)

MALOVANÝ DŽBÁNEK – zpívá: Helena Vondráčková.

Malovaný džbánek z krumlovského zámku
znáš ten čas, dobře znáš ten čas.
Kdy tu chodská skála na hranici stála
znáš ten čas, dobře znáš ten čas.

Dech jabloní a stříbrné paličky jív
Zem provoní
a zpívají skřivani tak jako dřív.

R 1 : Malovaný džbánek
duho na červánek
svítáním vítěj nás.

R 2 : Hej, jen mi dudáčku hrej
píseň tmou
ať ptáci roznesou.
Hej, jen mi dudáčku hrej
a já vám ji posílám.

Malovaný džbánek
noc má na kahánek
zlátne den, zvolna zlátne den.

Ztichly dávné zvěsti
malované štěstí
sám si vem, jen si kousek vem.

Dech jabloní a léta kdy dozrává lán
Zem provoní
tu Zem, která zve děti k veselím hrám.

R 1
R 2
R 2

(280)

S LÁSKOU – zpívá: Michal David.

S láskou kráčíme jak blázni létem
den je bez problému, náš je čas.

Stále se nám nechce stát a stárnout
víme co říct když se ptáte nás.

R 1 : **Nám to vyjde, co chceme máme
s větrem v zádech počítáme
máme vůli, nám to vyjde
všechno vyjde nám.**

R 2 : **Nám to vyjde, máme zájem
nejsme zlí, jsme děti ráje.
Dětem ráje těm to vyjde
jako vám, tak nám.**

S láskou kráčíme jak blázni létem
den je bez problému, náš je čas.

Stále se nám nechce stát a stárnout
víme co říct když se ptáte nás.

R 1
R 2

(281)

NÁDHERNÁ – zpívá: Pavel Novák.

Já včera ještě nosil blázna šat
a nevěřil jsem na tu sladkou vůni.
Svět otočil se kolem osy jednou jedenkrát
a teď už se mě nemusíte na nic ptát.

R : **Nádherná, nádherná, nádherná
nádherná lásko postůj chvílku dýl
ty si bílá tečka nejněžnějších vět,
ty si květ co sem slét
ty's můj šestý světadíl.**

Šla městem, pestrý šátek za ní vlál
a ve vlasech jí zahořela růže
Já chvíli šel jsem za ní
chvílku vedle ní jsem stál

a v rozpačitém **srdci oheň vzplál.**

R

Ted' v zahradě snů už svoji růži mám
a sám na ní slávu verše píšu.

Na bílém břehu touhy stojí naší lásky stan
a v něm tu svoji růži objímám.

R

R

R

R

(282)

PŘÁTELSTVÍ – zpívá: Petr Rezek, text: Pavel Žák, 1973.

Přátelství, to je někdy víc než láska
je to víra v to že ruka svírá pevně jinou dlaň.

Přátelství, to je plachá něžná kráska
která mává na toho kdo mává
víc než citů daň.

Přátelství, to jsou slova která platí
stejně v tónech písní jako v dešti střel.

Přátelství je ozvěnou co vrátí
tvoje touhy, sny a přání
vyznání a pousmání
to je přátelství, pravé přátelství.

Přátelství, to jsou stejné cíle v dálce
je to síla křehká jako víla
přesto největší.

Přátelství neustoupí ani válce
ani v poušti silné neopouští
slabé přesvědčí.

Přátelství, to jsou světy plné lidí
kde se zapomíná, jak se říká sám.

Přátelství jsou oči které vidí
zná své cesty jako ptáci
jako Slunce teplo vrací
lidem přátelství, pravé přátelství.

Řeč : Je jenom několik takových slov.
Jsou prostá, vzácná a nezbytná.
Někdy je vyslovujeme příliš často
a pak se nám zdají být všední a obyčejná.

Ale ten, kdo alespoň jednou poznal jejich pravou cenu
jim už nikdy neukřivdí.
Neboť jejich cena je cenou a smyslem našeho života.

**Přátelství je stiskem teplých dlaní
je to bílá přímka krásných setkání.**

**Přátelství je tím co lidé chrání
jménem svým i lidí příštích
vždyť už dávno zkázu tříští
pravé přátelství, pevné přátelství.**

**Přátelství, to je někdy víc než láska
je to víra v to že ruka svírá pevně jinou dlaň ...**

(283)

ŘEKA LÁSKY – zpívá: Marie Rottrová, text a hudba: Jaroslav Wykrent.

Zkoušej se mnou každou chvíli
projít línou řeku snů.
Uvidíš až den se schýlí
najdem duhu kouzelnou.

Najdem řeku jménem láska
která má jen jeden břeh.
Na něm až pak budem stát
můžeš říkat „mám tě rád“,
můžeš říkat slunci „hřej, dlaním bílým teplo dej“.

Spolu půjdem řekou lásky
možná že ten její proud
odpoví nám na otázky
které budou kolem plout.

Až tvé oči modrou barvu
vody v řece lásky budou mít
podle starých pověstí
promění se ve štěstí
každý kousek bolesti a snů.

R : **Řeky lásky proud**
kolem nás jde dál
překroč řeku snů a přijdi blíž.
Mosty zpátky spal
život půjde dál
svoje světy s láskou neztratiš.

R

Řeka lásky konec nemá
věčně můžeš proudem jít.
Dokud nejsou ústa němá

dá se její voda pít.

Až tvé oči modrou barvu
vody v řece lásky budou mít
podle starých pověstí
promění se ve štěstí
každý kousek bolestí a snů.

R
R
R
R
R

(284)

ZÁVIDÍM – zpívá: Nad'a Urbánková, český text: Jiří Grossmann, hudba: A.Celentano, L.Beretta, D.M.Prete, M.Detto.

Kdybys byl králem a mohl mi dát,
jen jakoby darem, svoji zemi či stát.

Když koupíš mi zámek a ze zlata štít
a sbírku všech známek, já nebudu chtít.

**Vždyť já chci jen žít jak žít se má, a o nic víc,
je to jen má touha šílená, a té chci říct :**

Závidím řekám, vidím je téct, závidím chlebům, cítím je péct,
závidím ohňům voňavý dým, závidím růžím a nepochodím,
závidím včelám medový ráj, závidím dubnu, ze přivádí máj.

Modrému mráčku volnost závidím a to věc je zlá,
studentu v sáčku lásku závidím a to věc je zlá.

Závidím cestám, ze mohou vest, závidím stromům okolo cest,
závidím loukám srpnový žár, závidím horám potoků pár,
závidím houslím stříbrný hlas, závidím mořím prostor a čas.

Modrému mráčku volnost závidím a to věc je zlá,
studentu v sáčku lásku závidím a to věc je zlá.

Závidím cestám, závidím jim,
závidím stromům, závidím jim,
závidím loukám, závidím jim,
závidím horám, závidím jim,
závidím houslím, závidím jim....

(285)

17 – zpívá: Aneta Langerová, český text: Gabriela Osvaldová, hudba: Lars Anderson, Stephen Davies, 2004.

Jenom mi povídej
co cejtíš, jak se máš
i když nic neříkáš
tak mi stejně povídáš.

Do svůdnejch pohledů
tak do těch nejedu
nelžu a nekradu
jsem pozadu.

Jen si pozor dávám
co ještě rozdejchám.

R : Před sebou prázdněj tác
na něm tvejch sedumnáct
Jak tenhle hlavolam
tak asi poskládám.

Před sebou prázdněj tác
na něm tvejch sedumnáct
V tý prázdný kantýně
začínáš tak nevinně.
Život je prázdněj tác.

Tvé přání za chvíli
zmizí, třeba nebyly
Kdy se černý myšlenky
v bílý promění.

Když se obraz rozpouští
jako led na poušti
Pískovou mandalu
vítr rozfouká.

Jen se občas ptávám,
jsem tohle ještě já ?

R

Jestli to rozdejchám
a jestli vůbec mám
na to se ptám.

Život je prázdněj tác.

Jak prach mi usedáš
na usedavej pláč.
Dík, že mě nezvedáš
neříkáš: „Není zač“.

Pískovou mandalu
sfoukne vítr pomalu.
Jak mniši v Tibetu

já to všechno zmetu.

Život je jen prázdněj tác
život je jen prázdněj tác
život je jen prázdněj tác.

(286)

DELFIN – zpívá: Aneta Langerová, český text: Pavla Milcová, hudba: E.Linderbefgh, Michael Blair, A.Karlegard, 2004.

Delfín ... v akváriu

Víš, co jsem já
žiju a lekním se otevírá.
Jsem nekonečná,
žiju a vesmír se rozprostírá.

Jsem hluboký oceán
když toužíš průzračným se stát.

Jsem tvůj oceán
a do hlubin mých
své bolesti sám potápíš.

R 1 : Ty víš o mně víc než já
ty říkáš, že jsem delfín v akváriu
ty víš, kdo jsem já
jsem utajený vesmír.

tudúdudú

R 2 : **Život lehký mám**
a uzdravím tě láskou
tudúdudú
ta ví všechno líp.

Ty říkáš, že jsem delfín v akváriu.
Víš, co jsem já
žiju a lampión nezhasíná.

Jsem dno v hlubinách
žiju a vesmír se rozprostírá.

R 1

R 2

Delfín si chce hrát
hebkou kůži má
bezelstná je noc a stříbrná.

Stříbrná je noc hebkou kůži má
Ty víš o mně víc než já.

R 1

R 2

Ty říkáš, že jsem delfín
v akváriu.

**Delfín – jen láska ví víc
jen láska ví víc.**
Delfín.

(287)

VODA ŽIVÁ – zpívá: Aneta Langerová, text a hudba: Michal Hrůza, 2004.

Když končí se den a usne má zem,
pak na malou chvíli.

**Vrací se zpět můj niterný svět,
co osud tvůj sdílí.**

Do všech světových stran,
do všech koutů co znám... volám

Když přichází noc,
tak cítím jak moc tvé **světlo mi schází.**
Promítne krátce svůj stín někde v dálce,
tvá duše se ztrácí.

Zdá se nezbylo nic, jenže čím dál tím víc...

R : **Ve mně navždy zůstává
tvoje voda živá.
Uvnitř odpočívá
čistá a důvěřivá.**

Ve mně navždy zůstává
tvoje voda živá
Tiše odplouvá.
čistá a důvěřivá.

**Když končí se den a usne má zem, nevnímám čas.
Vrací se zpět můj niterní svět snad probudí nás.
Zdá se nezbylo nic, jenže čím dál tím víc...**

R

(288)

SPOUSTA ANĎELŮ – zpívá: Aneta Langerová, text: Pavla Milcová, hudba: Michal Hrůza, 2004.

Když se probudíš vůbec nevidíš
že jsi tajemství, vidíš jen prázdný dům.

Začít nevíš jak, den je pavouk na stěnách
a ty se bojíš už jen prostřít stůl.

R 1 : **Ó, já nevím jak ti říct**
máš šanci mnohem víc
kéž to víš.

R 2 : **Kolem je spousta andělů**
co nedovolí tvůj pád.
Kolem je spousta andělů
ty je nevidíš
ty je neslyšíš,
jsou všude kolem
i když třeba spíš.

Ten čas si hlídej
kdy se všechno otočí
kdy vidíš zas jen strach a poušť
to jsem ti chtěla říct.

Nezoufej sám mi zavolej
Čekej mě, já včas dorazím
kdekoli už jsem s tou zprávou.

R 1
R 2

Ó, já nevím jak ti říct
máš šanci mnohem víc
kéž to víš
kéž to víš.

Já, teď nevím, jak ti dát tu jistotu.
Měj rád – a uvidíš ...

Že kolem je spousta andělů
co nedovolí, co nedovolí tvůj pád.

Kolem je spousta andělů
ty je nevidíš
ty je neslyšíš,
jsou všude kolem
i když třeba spíš.

Ty je nevyfotíš
ty je neucítíš,
jsou všude kolem
i když třeba spíš.

Kolem je spousta andělů ...

(289)

NAHÁ – zpívá: Robert Kodym, text: Robert Kodym, hudba: Robert Kodym, PBCH.

Nejednou **lítáš nad vodou,**
ne náhodou a včera jsi se chvěla.

S náladou mizíš oblohou
všude barvy jsou
splývají naše těla.

Přilítnou broučci s podkovou
svítí lucernou
moucha pracky zvedá.

P.B.CH. s rybou kouzelnou
hlídá pod tebou – vědí co je třeba.

Seš motýl, zkoušíš projít tmou – budeš nahá
s tou rybou kouzel plout ve dvou – budeš nahá.

Andělé svícny pozvednou
Světlo proudí tmou
týdnů 333.

Cesty jdou
ústí v jedinou
končí Nirvánou
Láska břehy zvedá.

Znamení dogy s kočičkou
v kýbli s bublinkou díra v síru touží.

Do peří s bílou ponorkou
letíš spirálou
prstem v louži kroutíš.

Bublinu v kýbli nech si zdát a buď nahá
s kobyolkou v trávě budeš spát – taky nahá.

S hlemýžděm založ nový stát a buď nahá
tvůj had a skřítek tě má rád když si nahá.

Bublinu v kýbli nech si zdát a buď nahá
S kobyolkou v trávě budeš spát – taky nahá.

Už víš že sex a pracky lžou když si nahá
Kytky ti vlasy provlíknou když si nahá.

Přilítnou broučci s podkovou
svítí lucernou
moucha pracky zvedá.

P.B.CH. s rybou kouzelnou
hlídá pod tebou – vědí co je třeba.

Andělé svícny pozvednou
Světlo proudí tmou
týdnů 333.

Cesty jdou
ústí v jedinou
končí Nirvánou
Láska břehy zvedá.

Jó jó !!!

(290)

LÁSKA MÁ – zpívá: Václav Neckář.

Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku
Láska má, to je svatební dar lesních skřítků
Láska má, to je hnízdo z teplé dlaně
Láska má, to je studánka kam laně chodí pít.

Láska brány otevírá
a ví i tam kam vítr šel spát
Nerezaví, neumírá
a dobře ví kam letí ten čas.

Dá ti okovů pár zlatých
takový schody do Nebe zná.
Je to čaroděj, oči má sněhem zavátý
noční dobroděj
Ách ... ta velká láska Nebeská
ááá

Láska má, to je Světlo v Temnu beznaděje
Láska má, to je závrat' v níž se věčnost chvěje
Láska má, to je Boží dech na lidské stráni
Láska má, to je chvíle kdy se hvězdy sklání k nám.

Tam, kde růže bílá září
v klokočí klapce starej mlejn
Každou slzu na tvé tváři promění
v úsměv Lady Janne.

Půlměsíc se nocí loudá
a slavík zpívá don dili don
To je štěstí chrám
pravé lásky rodná hrouda.

Šalalí volám
zastavte čas, zhaste lampion
ááá

R : Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku

Láska má, to je svatební dar lesních skřítků
Láska má, to je Boží dech na lidské stráni
Láska má, to je chvíle kdy se hvězdy sklání k nám.

R
R

(291)

PÍSEŇ SKLENĚNÉ BÁNĚ – zpívá: Petr Ulrych.

Prý je mi krásně v skleněné báni
já ale nechci pořád jen spát.
Chtěl bych jí rozbít ale něco mi brání
kdy se už jednou přestanu bát.

R 1 : Proč když jsme zase spolu
a jdeme beze slova tmou
proč slyším píseň báně
proč slyším píseň dotěrnou.

R 2 : Nechte si krásy skleněné báně
cítím se pod ní docela sám.
Pojď, radši půjdem koupit si sáně
budeme jezdit až ke hvězdám.

R 1
R 2

až ke hvězdám
až ke hvězdám
až ke hvězdám ...

(292)

DĚTI RÁJE – zpívá: Michal David.

S láskou kráčíme jak blázni létem,
den je bez problému, náš je čas,
stále se nám nechce stát a stárnout,
víme, co říct, když se ptáte nás.

R : Nám to vyjde, co chceme máme,
s větrem v zádech počítáme,
máme vůli, nám to vyjde, všechno vyjde nám,
nám to vyjde, máme zájem,
nejsme zlí, jsme děti ráje,
dětem ráje, těm to vyjde, jako vám, tak nám.

S láskou kráčíme jak blázni létem,
den je bez problému, náš je čas,
stále se nám nechce stát a stárnout,
víme, co říct, když se ptáte nás.

R
R

(293)

SLADKÉ MÁMENÍ – zpívá: Helena Vondráčková, text: Vladimír Poštulka, hudba: Václav Zahradník (*píseň z filmu „S tebou mě baví svět“*).

R : Sladké mámení, chvíle závratí
střípky zázraků, které čas už nevrátí.

**Sladké mámení, dalek lákavých,
vůně snů, těch starých snů
nádherných.**

Léta tryskem pádí, čas nikoho příliš nešetří.
**Rychle k městu zády, nebo jako v mládí na Petřín.
Žádné jízdní řády, žádný shon a žádné závětrí.**

**Vytáhnout z tajných skrýší sny
ten starý song pořád nejlíp zní.**

R

**Kvést jak jarní louka, uspořádat tajnou výpravu,
plout kam vítr fouká, pryč od rodných vod a přístavů.**

A do slunce se koukat,
všechny trable házet za hlavu.

**Být jak pták, vznést se k oblakům,
dát nový lak oprýskaným snům.**

R

(294)

PŘEJDI JORDÁN – zpívá: Helena Vondráčková.

Tak jdi, nebo běž, nebo jed', vezmi nohy na ramena,
jdi, nebo běž, nebo let', jsi-li hlava otevřená,
běž raděj hned, radši teď, broď se třeba po kolena,
uzlík svůj sbal, nečekej dál.

Jdi pryč, všeho nech, cestu znáš, přes ta pole neoraná,
jdi, nečekej na to až krutě padneš za tyrana,
běž a když chceš, tak se taž, komu zvoní tato hrana,
tobě - tak zachraň, co máš.

R 1 : **Přejdi Jordán - řeku všech nadějí,
ona smyje tvé stopy i rány ti zkropí,
a trest ti pomůže nést.**

**Přejdi Jordán - řeku všech nadějí,
snad tam na břehu druhém zas rozoráš pluhem
tu step a sklidiš svůj chléb.**

Chvátej, chvátej, chvátej vyhnance z míst, kde jsi žil,
chvátej, chvátej, chvátej na tisíc mil.

R 2 : Přejdi Jordán - řeku všech nadějí,
jednou najdeš snad místočko k spánku, chleba i slánku
teplo a klid, vždyť musí se žít.

R 1
R 2

(295)

SVĚT JE SVĚT, NE RÁJ – zpívá: Karel Gott, český text: Zdeněk Borovec, hudba: Albert Hammond, 1992.

Máš ze snů hrstku střepin
tak se cítíš ztracená.
Těch pár křivd a podrazů
pro tebe bankrot znamená.

Leč první zádrhel a náznak bezpráví
i k pláči jsou i k smíchu jsou
to se celkem zná a ví.

R : **Že svět je svět, ne ráj, trpce nesmíš nést.**
Je to normální – vládnu lokty, vládne pěst.
Všude lhostejnost, nikde zastání,
snad nám láska, už i láska zaclání.
Řeknem jí Goodbye ...
Vždyť svět je svět, ne ráj.

Tak nesmíš ztrácet glanc a klid
pro pár hloupých sobot.
Všem nám teklo do bot
a kdo z nás kdy nenalít ?

A kdopak ví zda **Stvořitel** vždycky s námi hrál hru fér ?
Jsme k smíchu víc, či k pláči víc ?
A co nám láme chrakter ?

R

Krach iluzí a představ
kdysi i v nás se odehrál.
Je k pláči spíš, je to k pláči spíš
že ti musím říkat dál :

Že svět je svět, ne ráj, přece dá se snést.

Je to normální – vládnou lokty, vládne pěst.
Všude lhostejnost, nikde zastání,
snad nám láska, už i láska zaclání.
Řeknem jí Goodbye ...

Vždyť svět je svět, ne ráj.
to snad dá se snést.
Je to normální – vládnou lokty, vládne pěst.
Místo dobrých zpráv plno fám a lží
snad nám láska, už i láska překáží.

Řeknem jí Good bye ...
Vždyť svět je svět, ne ráj.

(296)

HYMNA BLIŽNÍCH – zpívá: Karel Gott, text a hudba: Julie Gold, český text: Karel Šíp,
1992.

Hymna bližních se snáší shůry k nám
otevívá brány snům.
Hymna bližních je dávných přání chrám
zní nadějí do příštích dnů.

Hymna bližních zákon souznění
prosí : kéž by svět zlo strásl.

I tvůj hlas má zvuk.
I tvůj hlas má moc.
I tvůj hlas a **víc je v nás.**

Hymna bližních sílu má jak proud
v akord se tóny slévají.
Staň se řekou, zlámej hráz, kal odplav dál.
Buď blesk a zášti spal.
Hymna bližních víru násobí
v ústup mračen z modrých rán.

Nezoufej a vstaň
s dlaní spoj svou dlaň
podívej, už nejsi sám.

**Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Hymna bližních.**

Hymna bližních spřádá z tónů most
nápěv z kůru vzhůru vzlét.
Hymna bližních – spásonosná vzájemnost
at' chrání tento svět.

Hymna bližních víru násobí

v ústup mračen z modrých rán.

Nezoufej a vstaň
s dlaní spoj svou dlaň
podívej, už nejsi sám.

Nezoufej a vstaň
s dlaní spoj svou dlaň
a pak žehnej, žehnej **Bůh** všem nám.

Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Hymna bližních.

Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Lásku vrací k nám
Hymna bližních.

(297)

PRSTÝNEK – zpívá: Josef Zíma (*pohádka „Princezna se zlatou hvězdou na čele“*).

Prstýnek něžný dala mi, teď leží na mé dlani.
Krátké to bylo setkání, navždycky odešla mi.

Jsme proti lásce bezbraní, když pod hvězdami raní.
Prstýnek něžný dala mi, teď leží na mé dlani.
Prstýnek něžný dala mi, teď leží na mé dlani.

Láska je žár i hořký chlad, teskní muž na Měsíci,
zaduněl hvězdný vodopád, viděl jsem létavici.

Prý člověk má si něco přát, když hvězda k zemi padá.
Aby tak, jako mám tě rád, měla i tys mne ráda.
Aby tak, jako mám tě rád, měla i tys mne ráda.

(298)

LOŮ JMÉNEM LÁSKA – zpívá: Roman Horký.

Čekal jsem sám u rozcestí cest,
v kapse tabák, vítr a prach,
v duši spáleniště jak po bitvě pláň
a v očích slzy, co spí na řasách.

Já tolik věřil, že lidi jsou fér
a vlastně byl jsem poslední,
poslední mohykán, co líže se z ran,
když **srdce náhle zlobou zkamení.**

R : **Začaruj, můj anděli,** veksl přehod',

at' můžem dojít tam, kde jsme chtěli být.
Z přístavu nám dávno vyplula loď,
loď jménem láska a co víc můžeš mít, můžeš mít.

Jen hořící šíp ti zasvítí tmou,
to já ho tenkrát vystřelil,
abych dostal, co chci a tebe snad měl,
stejnou jak dřív, tak nač bych tě bil.

Víš, zlo se je zlo a může se stát,
že **se to vrátí jednou zpět**,
už dobře to vím, že odejdeš s ním,
z tvé náruče jak orel jsem zas vzlét.

(299)

CESTA DO RÁJE – zpívá: Roman Horký.

Znám cestu tam, kde k nebi je blíž,
od dětství znám tu přísně tajnou skrýš,
kde plujou mraky a **stín z duše padá**,
tam láska nikdy neuvadá.

Vím, kdo má klíč od nebeských bran a slouží výš,
je jediný ten pán, občas mi hrozí a ví, že má se mnou kříž,
zná cestu dlouhou k oblakům blíž.

R : **Má ostříží zrak a laskavou tvář**
a z vrásek údolí a v údolí z nebe prší velkej žal,
když na konci naší cesty rány přebolí,
tak **svítí v dálce ráj.**

Čekám na den, co osvobodí,
kdy nebe jak krém svůj konvoj vylodí,
nasednou vyvolení a podají dlaň
tomu, co hlídá nebeskou bář.

(300)

DUHOVÁ CESTA – zpívá: Roman Horký.

Vyšli už nad ránem, když z mraků pláč
čistil jim cestu za duhou.
Dech dětí v náručích jim vrací víru,
že najdou zemi vysněnou.

R 1 : Jdou všichni, co ví, proč nemůžou spát,
když násilí je vítá u dveří.

A syn se zeptá: "Mámo, **kdo měl drápy ještěří ?**"
„Víš, barva nebe je modrá jak len a ta mě nikdy nebolí,
a tyhle **modřiny na nohách slunce zahojí.**"

Otrlí stopaři vyšlí ze zipů delt přináší zprávu hřejivou,
že někde v údolí, u rudých kamenů,
pět barev duhy září tmou.

R : A všichni, co ví, proč nemohli spát,
hřejou se štěstím v objetí.

A syn jen řekne: "Mámo, ty pláčeš dojetím ?"
"Víš, barva nebe je modrá jak len a ta tě nikdy nebolí,
a tvoje modřiny na nohách duha zahojí."

(301)

TAJEMSTVÍ – zpívá: Daniel Landa, text a hudba: Daniel Landa.

Čekám na tebe
tolik let už tě znám.

**Schody do nebe
kloužou jak led.
Ruku ti dám.**

**Tolik, tolik hvězd
máš nad sebou.
Tolik, tolik cest
co tě k nim dovedou.**

Jméno mé už znáš
jsem tvůj stín
i tvůj strach.

Dál mě potkáváš
vyrůstám na slzách.

Tolik, tolik hvězd
máš nad sebou.
A je tolik, tolik cest
co tě k nim dovedou.

**Čekám za mlhou.
Netušíš, co ti chci říct.
Co se skrývá za tou tmou
možná nic a možná víc.**

Tolik, tolik hvězd (máš svůj úděl)
máš nad sebou (máš jen *)
a je tolik, tolik cest
co tě k nim dovedou.

(302)

VLTAVA – zpívá: Daniel Landa, text a hudba: Daniel Landa.

Ve vratký bárce mě unáší proud.
Sám sebe se ptám
kam jsem vlastně chtěl plout.
Zvolna se stmívá.

Hluboká voda mi odpověď nedá.
Pořád se ztrácím a pořád hledám.
Měl bych se líp dívat.

Proud už sílí
peřej se blíží
nechci snít
i když oči se mi klíží
všechno chci vidět tak jasně
jako by byl den.

Když se otočím, jsem úplně v šoku
z vlastní hlavy plný vzteku
a lacinýho moku.
Vizionářem a sám sobě lhářem
jsem utopil svůj sen.

Smutný pohled do davu na břehu.
Naše čest se v bizarním příběhu zoufale zmítá.
Šašci se ve vilách opijí mocí.
a já se ptám, jestli po týhle noci může ještě svítat.

Růže, do uší hluší lidé netuší
že dávno **hmota** zvítězila nad **duší**.

Příští stanice je peklo
i když slíbený byl ráj.
Prachy jsou pravda
Obsah je forma
a drzá lež je pro příště norma.
Do mozku vrtá se skutečnost krutá,
že padl stín na můj kraj.

Zavři oči a poslouvej.
Na chvíli tu budu s tebou.

Peníze, peníze hýbou světem
přidej se a pak kulometem smíš určovat právo
Musíš si vybrat tu správnou stranu
Souhlasit a jít nebo dostaneš ránu
Nechtěj myslet hlavou.

Můžeme si dopřát výtobytky doby
a do püllitru syčíme slova plná zloby
Jedovatý plivanec se stává důkazem.

"Ten má tohle a ten má ještě víc
A já to chci taky !"

se řve z plných plic:

**Co nás čeká ?
Kam nás donese řeka ?
Kam kráčí naše zem ?**

Neboj se, už tě nechci trápit
Možná to tak bude lepší.

(303)

ŠANCE – zpívá: Daniel Landa, text a hudba: Daniel Landa.

**A tak jsem vděčnej za tu šanci
že přijde po životě ráj
kde ti suchou deku daj.**

A snad tam budou pěkný stromy.
A čistý záchody, to mám rád.

A když nic není
tak co to změní ?

Já se obávám, že nic
všechno má svůj rub i líc.
Ale tu šanci, tu si prostě nedám vzít.

Pěkná šlupka
Stříbrný čtverečky
V hlavě mi zvoněj malinkatý zvonečky.

Uprostřed šrotu mám zutou botu
a rozjímám o životu
(ale dyť já vím, že o životě)

Je to dobrý, ještě dejchám
života se neosteichám.
Noc se zvolna chýlí k ránu.
Jestlipak se vodsad' ještě dostanu ?

A tak jsem vděčnej za tu šanci
že přijde po životě ráj
kde ti suchou deku daj.
A snad tam budou pěkný stromy
A čistý záchody, to mám rád.

A když nic není
tak co to změní ?
Já se obávám, že nic
všechno má svůj rub i líc.
Ale tu šanci, tu si prostě nedám vzít.

Kde je anděl anebo saniťák

nebo hasič ať je to tak nebo tak
Hasič - anděl - saniťák nebo čert
hlavně že to není třeba finančák.
(jé, jejda)

A tak tu vadnu už je mi zima
a maličkosti už mě nezajímaj
smrdí tu benzín, ale nezoufám.
Neboť dokud dejchám, pořád doufám.

A tak jsem **vděčnej za tu šanci**
že přijde po životě ráj
kde ti suchou deku daj.
A snad tam budou pěkný stromy
A čistý záchody, to mám rád.

A když nic není
tak co to změní ?
Já se obávám, že nic
všechno má svůj rub i líc
Ale tu šanci
Tu si prostě nedám vzít.

(304)

HEJ HEJ MAMA – zpívá: Martin Ďurinda, text: Vlado Krausz, hudba: Martin Ďurinda,
2005.

Hej hej mama **matka Zem**
Povedať ti niečo chcem
Hej hej mama je to tak
Čaká sa už len na zázrak

Hej hej mama bojím sa
Prežije to vraj iba krysa
Hej hej mama neveríš
Že čas lepší môže prísť

Hej hej mama **matka Zem**
Opýtať sa niečo chcem
Hej hej mama čo myslíš
Kto je tu na kom viac závislý

Hej hej mama **strápená**
Tvojich slaných slz je oceán
Hej hej mama zahod' kríž
Časy lepšie musia prísť

Hej hej mama **matka Zem**
Priznať sa ti s niečím chcem
Hej hej mama sme takí
Radšej veríme na zázraky

Na lepšie dni si spomínaj
Bolo to iné na **Zemi** raj

V piesku **láska** na skále hrad
Brali sme si čo si nám mohla dať
Vyžmýkať ťa chceme **dnes**
Sme zlé deti **dobrej matky už vieš**

Hej hej mama **matka Zem**
Povedať ti niečo chcem
Hej hej mama pochop nás
Už nás dlho v žalúdku máš
Hej hej mam čo myslíš
Dokedy nám necháš kyslík

Hej hej mama **matka Zem**
Máš **zlaté nervy dávno viem**
Dávno už viem
Dávno už viem
Dávno už viem
Dávno to viem

(305)

MIMOZEMSKÝ HLAS – zpívá: Martin Ďurinda, text a hudba: Martin Ďurinda, 2005.

V cieli **modrá Zem**
Lod' sa blíži k nej
Spraviť prieskum lásky stratenej

Svet **snád' chvíľu spí**
Nik v nič neverí
Nenávisť sa šíri, **niet už síl**

Umierajú tí často nevinný
Zostáva len málo nádejí

Pod' už je čas ísť
Na druhú stranu k nim
Takto mizne ľudstvo a ja s ním

R : Tak odhaľ svoju tvár
Prosím kým je čas
Nemože ťa **zlákať mimozemský hlas**
Stále miesto máš v srdci tak ho stráž
Zostáva len málo **lásky čo je v nás**

V správach hlásia nám
Veľmi zvláštny jav
Na planétu vstúpil nový pán

Vraj chcú uniesť tých
Nimi vybraných

Tam do inej sféry kde niet zlých

Zachrániť chcú Zem

Vytriediť to zlé

Dobré preniesť na ten nový svet

Vraj už je čas ísť

Na druhú stranu k nim

Takto zmizne ľudstvo a ja s ním ...

R

R

(306)

PÍSEŇ O RODNÉ ZEMI – zpívá: Karel Černoch.

Za vrchy bez moří leží má zem
překročte pohoří a dělte stem
rozlohy velmocí a délky prašných cest
najděte půlnocí až tam kde růže začínají kvést.

Za vrchy bez moří leží ta zem
svět o ní hovoří v dobrém i zlém.

Tam zvony vyzvání a v očích plane zář.

Když loď se naklání, tak lidé, lidé najdou lidskou tvář.

Doufej a zpívej, člověk tolik síly má aby moh žít.
Dobře se dívej abys věděl co se má a kam chceš jít.

**To je tvá zem.
To je tvůj chléb.**

Člověče zpívej.

Pro dětskou dlaň,
pro dívčí smích budeš žít.

**Za vrchy bez moří leží ta zem
nikdo ji nezboří ohněm a zlem.**

At' zvony vyzvání

At' v očích plane zář

A v srdcích at' nám zní

„jsme lidé, lidé, mějme lidskou tvář“

Doufej a zpívej, národ tolik síly má aby moh žít
dobře se dívej abys věděl co se má a kam chceš jít.

**To je tvá zem,
to je tvůj hlas.**

Jdi za svým snem kterej je v nás

Člověče zpívej

Svět se dívá pravda bývá štít.

(307)

ZNALA PANNA PÁNA – zpívá: Helena Vondráčková, Václav Neckář.

Helena : Tisíckrát

Václav : tisíckrát

Helena : můžeš chtít

Václav : můžeš chtít

Helena : vzdálenou

Václav : vzdálenou

Helena : hvězdou být

Václav : hvězdou být.

H. : Světlo hvězd

V. : **světlo hvězd**

H. : **vstříc věkům září**

Oba : **však kdo má rád, kdo má rád má mnohem víc.**

H.: Tisíckrát

V.: podél cest

H.: jako strom

V.: můžeš kvést.

H.: Tisíckrát

V.: řekou být

H.: jako tón

V.: v strunách znít

H.: na tisíc let

V.: **na tisíc**

H.: **let neznat stáří**

Oba : **však kdo má rád, kdo má rád má mnohem víc**

V. : Znala panna pána zdálo se že o ni stál

H. : ... jůůů ...

V. : A to byla rána již se její táta bál.

Měl svou dceru příliš rád

a málo by jim nechtěl dát.

Znala panna pána, hádejte co bylo dál.

R : H. : Tisíckrát

V. : můžeš chtít

H. : vzdálenou

V. : hvězdou být.

H.: Jako sám

V.: horský štít

H.: mrakům vstříc

V.: hrdě čnít.

H.: Až poznáš svou
V.: poznáš svou
H.: tvář v dětské tváři

Oba : tak pochopíš, že **kdo má rád má mnohem víc.**

V. : Zнала panna pána zdálo se že pro ni vzplál
H. : ... jééé ...
V. : A to byla rána již se její táta bál.
Aby mohla šťastně žít
tak málo by chtěl život vzít.
Zнала panna pána hádejte co bylo dál.

R

Oba : **Tak pochopíš, že kdo má rád má mnohem víc.**

(308)

Ó PANE NÁŠ – zpívá: Věra Martinová.

R : Svou vlídnou lásku, dej nám ó **Pane** náš.
At' jsme tvůj zástup, přej nám ó **Pane** náš.
At' líp se dýchá, dej nám ó **Pane** náš.
At' mocná pýcha nedusí život náš.

Kdekdo říkal že nejsi, nejvíc ti co lhali nám,
proto vyslyš mé prosby navzdor mým pochybám.
I když dnes málo věřím, neumím **Otče** náš.
Dojdu-li ke tvým dveřím, otevři **Pane** náš.

R

Dej at' můžem všechno zpívat, dej at' můžem všechno říct,
at' se můžem rovně dívat a nestraší nás nic,
at' je naše voda čistá a taky naše svědomí,
a o všem co se chystá at' víme také my.

R

Zbav nás **Bože** hříchu bázně, zbav nás hanby mlčení,
Další zkoušky, další strážně, at' nám už duše nezmění.

Dej nám štěstí, dej nám krásu a taky pláč nám dej,
Jen tou tíhou temných časů, už nás netrestej.

R

(309)

TENKRÁT NA ZÁPADĚ (?) – zpívá: Věra Špinarová.

Den se v růži skryl a z růže vůni bral

tím si dlouho žil a kráse přísahal.

Mám už v tváři smích to léta můžou být
s prázdnem slůvek tvých si sotva písniček znít

To víš, že zůstanou jak loukám tváře kvést
Dál v knihách všech zázraků mou písni zníš.
Dál.

To víš, že půjdem k nám jak cestám zbývá jít
Kéž dveřím co zívají jak náruč koušení
Já dlaň tvou stále znám.

To víš, sny zůstanou
A možná moh nás hřát
Zas dál pár slůvek tvých
Když poznáš stůl a nůž.

To v příliš prázdnou lží
Se loučit náhle žij
Vítej dál, vítej k nám.

Ten stůl tu máš
už náruč zná
jak chutná prázdná číš.
Přijď zas k nám
ať sám už víš
jak ve dvou dá se žít
až přijdeš zpátky k nám.

(310)

PÁBITELE – zpívá: Karel Gott.

Pojď, půjdem na Zem hledat dýmanty
z těch vzácně obyčejných vět.

**Pojď, půjdem jen tak lidem číst z úsměvů
pojd' se dívat jak milují svět.**

Pojď, půjdeme jim tiše z tváří číst
já vím, že nám se poštěstí.

Že zvládnem spolu kouzlo jen z očí číst
pojd' má lásko pátrat po štěstí.

R : **Je v nás, je v lidech kteří doufají,**
skrývá se v tvém trápení.
A básník tomu štěstí jméno dal
- krásné lidské pábení.

Pojď, projdem starobylá náměstí
v tom žárem sluncem poledním

Pojď schválně do všech kašen nám pro štěstí
hodit pár svých mincí posledních.

R

Pojď, půjdem spolu hledat dýmanty
z těch vzácných čistých lidských vět.

Pojď, slétnem spolu na Zem číst příběhy
lidí krásných milujících svět.

**Co doufají, co chtějí víc než jen stát,
těch co touží druhým teplo dát.**

(311)

MĚSÍCI (?) – zpívá: Karel Gott.

Už ledy zas tají, jaro procitá
a s ní stejná noc jak loni
sklenka na půl dopitá.

Zas mám okno dokořán
a měsíc na římse,
víno upíjím, noc se odvíjí,
čekám až ho oslovím.

Ó tak počkej chvíli, jsi měsíc bílý
tak jednou vezmi mě tam
měsíci tak si vymysli schůdky vzhůru ke hvězdám.

R : Já dám ti vína sklenku
a ty zas venku mě připrav na zemskou tíž
já slyšel o ráji ale teď mu chci být blíž.

Jen chvíli, jen chvíli než se rozední
miliony oken září, miliony tónů zní.

Kam jen oči dohlédnou, vzhlížet dolů a snít
svět mít na dlani, čekat svítání, vidět usínat i bdít.

Ó tak vem mě tam kde se touláš sám,
řekni co ti to udělá.
Počkej chvíli jsi měsíc bílý
o kterém se mi zdá.

Já budu tiše stát dokud léty snad
moje přání neutišíš.

Já slyšel o ráji, ale teď mu chci být blíž.

Já říkám :

Počkej chvíli, jsi měsíc bílý
tak jednou vezmi mě tam.
Slyšíš, vždyť přeci měsíci tak si vymysli
schůdky ke hvězdám.

R

Já slyšel o ráji ale teď mu chci být blíž.

Dám ti sklenku
a ty zas venku mě připrav na zemskou tíž
já slyšel o ráji ale teď mu chci být blíž.

Dám ti sklenku
a ty zas venku mě připrav na zemskou tíž
já slyšel o ráji ale teď mu chci být blíž.

(312)

ŽÍT – zpívá: Karel Gott.

Žít, **zrození je lásky dar**
co však plodí zlost a svár ?
To sotva pochopím.

Žít, slovo s tíhou závaží
otázník - jak dál ? ... a žít ...

Kdy mocní zametou s touhle planetou ?

R : **Žít, děsí mě ten stálý mráz**
nadějí je láska v nás.
Láska v nás
ať píseň lásku v nás probudí.

Žít, na čem víc tu záleží ?
Co mi hlavou zní je : žít ...
Teď jen to jediné ...

Žít, vodu pít a dýchat vzduch
rybám v řekách splácet dluh
chci z tónů stavět most, zloby bylo dost.

R

Žít, písní **v lidech zlámat hráz,**
zbraní neonů je hlas.

Ať ten hlas
píseň lásku v nás probudí.

Láska v nás

Ať píseň lásku v nás probudí.

R

(313)

DUHOVÁ VÍLA – zpívá: Hana Zagorová, Petr Rezek, text: Pavel Žák, hudba: Karel Vágner.

Hana : Koukej, kapky se koulí
mám jich na dlani víc než ty.

Petr : Jsi paní vod ...

Hana : Já ptám se tě jsou-li
tvým dlaním mé kapky vhod.

Petr : Pokud se deště dotýká. Já ...

Hana : Víím že jsem hloupá ...

Petr : Chtěl jsem jen říct ...

Hana : Máš se mnou jen trápení

Petr : hmm .. ty přece víš ...

Hana : Jé, **duha** nám stoupá,

Oba : **Září, musíme blíž ...**

Petr : Jsme krásně promočení

Oba : Koukej, koukej, duhový sál.

Koukej, koukej, duhový bál.

Petr : A na tom bále chybí král.

Hana : Jsem duhová víla.

Petr : A co jsem já ?

Hana : V tvém pohledu slunce mám.

Petr : Už nesu mrak ..

Hana : Jsem růžově bílá.

Tančím, koukej se jak.

Petr : Pokud se tance dotýká ...

Hana : Můj rytíři vánků

Petr : Mám tasit meč ?

Hana : Máš ve dlani úděl náš.

Petr : hmm ... vrhnu se v seč.

Hana : Tvým hořícím spánkům **dávám duhovou stráž.**

Petr : Co voní po heřmánku.

Oba : R : **Stoupá, stoupá duhový sál.**
Houpá, houpá duhový bál.

Petr : Ted' abych v pohádce hrál ...

Hana : Koukej duha se ztrácí.

Petr : To ustal déšť.

Hana : Mám po jednou z lásky strach.

Petr : To se ti zdá, vždyť zpívají ptáci.

Hana : Tak vezmi růži a najdi jí prám.

Petr : Ať vůni nepoztrácí.

Hana : Já jsem duhová víla.

Petr : A paní vod.

Hana : Mé oči jsou déšť a jas.

Petr : To všechno vím ...

Hana : Jsem růžově bílá.

Oba : **A všechno slunce i vláha je v nás.**

Petr : Jsi zkrátka moje milá ...

R

Petr : A zatím není to dál.

(314)

NAPLNO ŽIJ SVÉ DNY – zpívá: Karel Gott.

Čas běží dál, ať si říká co chce
závěje jsou spláchnuté v potoce
dříve než-li přání vánoční prohlídne.

Jen okamžik trvá příležitost
jen jedenkrát velikou **šanci máš**
sáhnout na chvíli správnou.
Nenech ji odlítnout.

R : **Naplno žij a chyt' své dny**
jako když jsou to poslední.
Počítej stále s tím
že žádný tě víckrát nepotká.

Nespoléhej že příští den
bude ti příliš nakloněn.
Protože vyhrát smí
jen ten kdo bude hrát.

Říkám ti jed', když to správně cítíš.

Ted', právě ted' .

Víckrát už nechytíš stejně správný vítr

který teď v zádech máš.

Čas plyne dál, ať se říká co chce.

**Nač plánovat co v příštím roce snad přijde
když ti to vyjde mnohem dřív
vždyť na to máš.**

R

R

**Naplno žij a chyt' své dny
jako když jsou to poslední.
Počítej stále s tím
že žádný tě víckrát nepotká.**

**A pro ten každý další den
jen to co dneska dokážem
najdem i pozítří.
To půjde s námi dál.**

(315)

**ZPÁTKY DOMŮ – zpívá: Ladislav Křížek, text: Ladislav Křížek, hudba: Ladislav Křížek
a Miroslav Křížek, 1999.**

Hřál, jak oheň tiše plál
a psal do tvých řádků.
Co cítíš, když křídla svá rozpínáš,
odlétáš, **co cítíš.**

Jít, na svých bedrech život nýst
přijímáš dobré i zlé.
Věci záhadné v rukách ti tajou
z vosku tisíc figurín, všichni tvý známí.

Táhne tě to domů, zpátky domů.

R : **Když máš křídla zlámaný
sám dobře víš, kde máš svůj práh.**
Jen když člověk má kam jít, má osud svůj
pro jednou zná své zázemí.

Sníš, když rodné hnízdo opouštíš,
pro štěstí vezmeš pár dáreků.
Počítáš, kolik bylo pátků,
ještě méně jar a společnejch svátků.

Táhne tě to domů, zpátky domů.

R

R

Své zázemí.

Své zázemí.

(316)

UŽ TO VÍM – zpívá: Helena Vondráčková, Václav Neckář (pohádka „Šíleně smutná princezna“).

Oba : ááá

Helena : Já už to vím, já vím
vím už co to všechno znamená.
Už to vím já vím
proč jsem veselá a blažená.

Václav : Já už to vím, já vím
vím už co je láska jako trám.
Už to vím já vím
vím už jak je dobře že tě mám.

Oba : Pro nás modré z nebe padá.
Všechno se dnes může stát.

Helena : Mě se líbí mít tě ráda.

Václav : Mě se líbí mít tě rád.

Oba : Já už to vím, já vím,
vím už co je láska jako trám.
Už to vím já vím,
vím už jak je dobře že tě mám.

Oba : ááá

(317)

MALUJU A MILUJU – zpívá: Václav Neckář (pohádka „Šíleně smutná princezna“).

Dejte mi malíři barvy všech druhů
já budu do mraků malovat duhu.

Řekněte básníci jak se verš skládá.
Ona mne, ona mne asi má ráda.

Já nejsem ani Leonardo ani Michalangelo
paletu mám amatérsky chudou.

Ale když mne paní múza políbila na čelo
rozhod jsem se skoncovati z nudou.

Samým blahem jedním tahem srdce z lásky maluju
protože já, protože já, **protože já miluju.**

A maluju a miluju
a miluju a miluju

a maluju a maluju
a miluju a maluju.

Já neměl nikdy nadání mě nehýčkali uměny
z kreslení jsem vždycky míval pětky.
Ale dneska vlastní duší kreslím fresky na stěny
tabule mi slouží místo štětky.

Samým blahem jedním tahem srdce z lásky maluju
protože já, protože já, **protože já miluju.**

A miluju a maluju
a miluju a maluju.

(318)

LÍBEZNÁ – zpívá: Václav Neckář, Helena Vondráčková (pohádka „Šíleně smutná princezna“).

Václav : Znáám jednu starou zahradu,
kde hedvábná je tráva.
Má vrátka na pět západů
a mě se o ní zdává.

Tam žije krásná princezna má opálenou pleť.
Jen já vím jak je líbezná.
... tak neblázni a sed' ...

Nana nanana nanana nanana ááá

Helena : Nana nanana nanana nanana ááá

Oba : nana nananana áááá

Václav : V té zahradě je náhodou i studna s černou mříží
a stará vrba nad voudou co k hladině se vzhlíží.
Ten rybník s loďkou dřevěnou tu čeká na nás dva
tak pojď a hraj si s ozvěnou a zpívej to co já.

Nana nanana nanana nanana

Helena : Nana nanana nana nanana

Oba : Nanana nanana áááá
Láááááá

(319)

HONEY – zpívá: Hana Zagorová, český text: Hana Zagorová, hudba: Bobby Russell.

Když zazní píseň přístavů
noc dá si závoj na hlavu
a začne žít.

Než vyjdou slunce neonů
a rosa padne do zvonů
já musím jít.

Mám svoji šatnu zázraků
kam v doprovodu soumraku
já vejdu dál.

Tam každý sen se dohoní
a hvězda jede na koni,
pak začne bál.

Když Romeo tě obejmě
a puk si sedne vedle mě,
Lear ztratí řád.

Kde Hamlet hlavu do dlaní
a Otello zas přehání
svůj noční vpád.

A když tě světla uchopí
ten svět tě vbodne na kopí
tam kde jsi stál

je moje říše bezedná
když chceš, tak budu princezna
a ty můj král.

R : Ty Honey, teď musíš
pro lidi hrát.
Ty Honey se musíš
teď pro lidi smát.

A když pak potlesk utichá
a scéna teplem zadýchá
já musím stát.

Než reflektory vychladnou
chci chutnat chvíli záhadnou
tak častokrát.

Když hudba závěr dohraje
a poslední host z foyer
se vytratí.

Já zamknu šatnu z líčidly
a den co zmizel pod křídly
se nevrátí.

R

Jednou si vyjdu z města ven

**a udělám si krásný den
kdy budu chtít já.**

Vždyť vidět nikdo nemusí
že dám si stéblo do pusy
a budu snít ...

Když zazní píseň přístavů
noc dá si závoj na hlavu
a začne žít.

Než vyjdou slunce neonů
a rosa padne do zvonů
já musím jít.

R

(320)

KDE PAK TY PTÁČKU HNÍZDO MÁŠ – zpívá: Karel Gott, text: Zdeněk Borovec, hudba:
Karel Svoboda (*pohádka „Tři oříšky pro popelku“*).

Kdepak ty ptáčku hnízdo máš
skrýš a zázemí ?
Vždyť ještě léčky málo znáš,
málo zdá se mi.

R : Hej břízo bílá skloň se níž
Dej ptáčku náruč svou a skrýš

Já pak můžu jít
a v duši klid,
můžu pak mít.

Kdepak ty ptáčku hnízdo máš,
kam dnes půjdeš spát ?
Až sníh a mráz dá loukám plášť
sám se začnu bát.

R

Já pak můžu jít
a v duši klid,
můžu pak mít.

Kdepak ty ptáčku hnízdo máš ?
Kdepak ty ptáčku hnízdo máš ?
Kdepak ty ptáčku hnízdo máš ?

(321)

TAM KDE JE SRDCE – zpívá: Ivana Andrlová, Jan Čenský, text: Zdeněk Svěrák, hudba:
Jaroslav Uhlíř (*pohádka „Princové jsou na draka“*).

Ivana : Tam kde je srdce, srdce a nejbližší okolí
něco mě svírá, svírá a vůbec to nebolí.

Sbor : Jestli to nebude láska ...
Jestli to nebude láska ...

Jan : Najednou pláčeš, pláčeš a tak se ptám : co je ti ?

Ivana : Já sama nevím, je to však příjemné dojetí.

Sbor : Jestli to nebude láska ...
Jestli to nebude láska ...

Oba : **Klíčí láska** tiše stůjme
Klíčí klíčí, opakujme :

Sbor : **Klíčí láska tiše stůjme**
Klíčí klíčí, ať se ujme ...

Oba : Tam kde je srdce, srdce a nejbližší okolí
něco mě svírá, svírá a vůbec to nebolí.

Sbor : Jestli to nebude láska ...
jestli to nebude láska ...
jestli to nebude láska ...
jestli to nebude láska ...

Sbor : R : **Slunce nám svítí a déšť' nás hladí.**
Přejte nám lidi, máme se rádi.
Slunce nám svítí a déšť' nás hladí.
Přejte nám lidi, budem se brát.

R
R

(322)

KED' PRÍDE LÁSKA – zpívá: Barbara.

Ked' láska príde k tebe
tak ju skús vážne brať.

Ked' láska príde k tebe
tak ju nenechaj vonku stát'.

Ked' láska príde k tebe
tak jej skús šancu dať.

Možno sa ešte vráti
možno sa v diaľke stratí.

Ked' príde láska
všetko môže byť krásne

ako v mojich dávnych snoch.

Ked' príde láska
možno nechce básne
možno čaká len na nás dvoch.

Ked' príde **láska tak ti dáva**
návod ako môžeš ma nájsť
v tejto veľkej hmle
falošných túžob.
V tejto veľkej hmle
prázdnych slov.

Ked' príde láska ...

R : Tak ma nenechaj stáť.
Tak ma nenechaj stáť.

Ja stále verím, že vojdeš do brány.

Tak ma nenechaj stáť.
Tak ma nenechaj stáť.

Nech sa splní moj sen dávny.

Tak ma nenechaj stáť.
Tak ma nenechaj stáť.

A ja naplním tvoje dni láskou.

Tak ma nenechaj stáť
Tak ma nenechaj stáť

Ja ti dám všetko čo mám

Ked' príde láska
ty sa brániš
no ja viem že zvädzaš boj.

Ked' príde láska
pod'me ju chrániť
a stratí sa nepokoj.

Ked' príde láska
chce len málo
ale dáva o veľa viac.

Tento krásny súboj má len víťazov,
kde je láska, tam nikto neprehrá.

Ked' príde láska ...

R

**Ked' láska přijde k tebe
tak ju skús vážne brať.**

**Ked' láska přijde k tebe
tak ju nenechaj vonku stát' ...**

Toto je jen malá část z toho, co bylo od **Stvořitele Prvotního** a **Vesmírných přátel** přes různé pozemšťany z řad umělců nám, lidem planety Země, předáno za účelem **duchovní pomoci** nám. Je to mnoho nejrozumnějších impulsů (i když to je jen asi 5 % z toho všeho co tu na planetě máme) přes různá díla – **FILMY, POHÁDKY, PÍSNĚ, KNIHY** – které **dostává KAŽDÝ člověk od narození, aby VYCÍTIL**, že toto není skutečný, pravý život a jeho pravé prostředí, a aby měl díky tomu **příležitost ZAČÍT MĚNIT SVOJE MYŠLENÍ A CHOVÁNÍ. POSTUPNĚ TAK PŘETRANSFORMOVÁVAT ZLA A LŽI** ve svých genech na větší a větší míru **LÁSKY A DOBERA A VRÁTIT SE DOMŮ, DO PRAVÉHO STVOŘENÍ ...**

To, zda to někdo udělá či neudělá, je každého **svobodná vůle a volba**, avšak **se všemi důsledky** které to má a bude mít. Každý se **směřuje** do těch kterých **podmínek** v závislosti na jeho **VIBRACÍCH**, v souladu s **Kosmickými – energetickými – zákony**, podle kterých všechno, vždy a všude 100 % funguje.

Přes tyto díla je nám ODHALENA větší či menší měrou PRAVDA O SOUČASNÉ POZICI A SITUACI LIDÍ. STEJNĚ TAK I JEDINÁ MOŽNOST ŘEŠENÍ A VYSSVOBOZENÍ Z OVLÁDACÍHO LOUTKOVÉHO STAVU – PRAVOU ČISTOU LÁSKOU.

Tyto díla jsou mj. také **výsledkem zvládnutých zkoušek** vícero lidí, kteří přes tlaky druhé strany odolali a díky nim jsou nyní nám, v této době, k dispozici. Tito lidé **z řad umělců, ale i prostých lidí** (žili skromným nenápadným **životem v Lásce** a ukazovali takto příkladně dalším cestu), **tvořili 1.vlnu Světloonošů**, kteří přicházeli v průběhu celého minulého století a plnili si tímto svoje poslání. Šlo o to, aby **vnesli a rozšířili ENERGII LÁSKY** do prostoru planety Země, a to i takto konkrétně, materiálně **A PŘIPRAVILI TÍM PODMÍNKY PRO 2. vlnu bytostí s posláním Světelným z PRAVÉHO STVOŘENÍ**, která nyní již plní další, závěrečné úkoly své **Světelné** pro tuto rozhodující dobu, dobu **PŘECHODU DO VYŠŠÍCH DIMENZÍ.**

Vše je tvorba **milovaného Stvořitele Prvotního všeho a všech**, Jeho přirozenosti **Pána Ježíše Krista**, který má vše pod kontrolou a dává lidem ještě trochu času, aby se **NYNÍ vysvobodili a VRÁTILI SE DOMŮ, DO PRAVÉHO STVOŘENÍ**, ještě před závěrečnou, definitivní eliminací negativního stavu.

VŠECHNY DALŠÍ SOUVISEJÍCÍ PODROBNÉ INFORMACE o tom, jak zlepšit kvalitu života a žít v Lásce a harmonii s celým Stvořením a jak dodržovat duchovní – Kosmické zákony; o příčinách očištných procesů planety Země; o nebezpečí zneužití informačních technologií a blížící se čipové totalitě; o kontaktech s Vesmírnými lidmi plných Lásky a dobra a jejich pomoci nám – spojení s Vesmírnými národy; jak se dostat z pasti negativního stavu a vrátit se k pravé přirozenosti lidského života ?

Toto vše a mnohem víc – 5000 STRAN TEXTŮ informací z 50 knih a přes 1000 OBRÁZKŮ a novinových článků – je k dispozici volně na internetových adresách:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.cosmic-people.com

MILUJTE A MĚJTE SE RÁDI

ŽIJTE V LÁSCE A DOBRU

LÁSKA JE PODSTATOU

Přes 7000 stran a 5000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

www.anjos-ceu.eu

www.angeli-raja.eu

IVO A. BENDA

